

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจไม่สัมฤทธิ์ลักษณะทางชีวสังคมและทัศนคติต่อ

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ในเขตกรุงเทพมหานคร

ปริญญาโท

ของ

ลลิตา เหล่าพานิช

12 ส.ค. 2539

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ

พฤษภาคม 2538

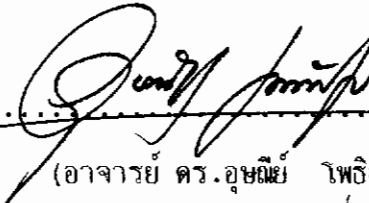
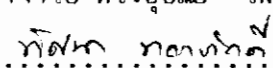
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ISBN 974-56-862-5

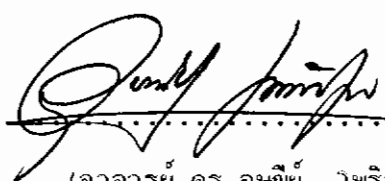
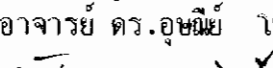
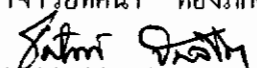
195951

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอก
การศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..........ประธาน
(อาจารย์ ดร.อุษณีย์ โพธิ์สุข)
..........กรรมการ
(อาจารย์ทัศนาก ท่องกักติ)

คณะกรรมการสอบ

..........ประธาน
(อาจารย์ ดร.อุษณีย์ โพธิ์สุข)
..........กรรมการ
(อาจารย์ทัศนาก ท่องกักติ)
..........กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(อาจารย์ ดร.ชูศักดิ์ ชัมภลียิต)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติได้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..........คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ .12. .เดือน. พฤษภาคม.พ.ศ. 2538

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างยิ่งจาก อาจารย์ ดร.อุษณีย์ โพธิ์สุข อาจารย์ทัศน ทองภักดี อาจารย์ ดร.ชูศักดิ์ ขัมภลิขิต ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำที่มีคุณค่าอย่างยิ่งในการวิจัยครั้งนี้ ตลอดจนช่วยแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ มาโดยตลอด และให้ข้อคิดเห็นเป็นอย่างดี ผู้วิจัยรู้สึกทราบบ้างในเมตตาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหารโรงเรียนและเพื่อนครูวิชาการกลุ่มและครูผู้สอน ที่ให้ความช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล โรงเรียนเอกชนทั้งหลายที่ทำให้ความร่วมมืออย่างดีในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณเพื่อนและน้องวิชาเอกการศึกษาพิเศษสาขาปัญญาเลิศ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร และอาจารย์เกษม กลัดแพ หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์ สบอ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี ที่มีส่วนช่วยเหลือให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

และในที่สุด ผู้วิจัยขอขอบคุณสมาชิกในครอบครัวที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน และเป็นกำลังใจสำคัญแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ทำให้ผู้วิจัยพบความสำเร็จในการทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้

ลลิตา เหล่าพานิช

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
	ความหมายของเด็กปัญญาเลิศ.....	8
	ลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ.....	11
	ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ.....	14
	การจัดหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศ.....	17
	การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ.....	22
	การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในต่างประเทศ.....	28
	การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในประเทศไทย.....	29
	ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ.....	32
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ.....	40
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	41
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	50
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า.....	54

3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	55
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	55
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	57
	ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ.....	57
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65
	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	66
	สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
4	การวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
	ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	71
	ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทัศนคติการจัดการศึกษาสำหรับ เด็กปัญญาเลิศ.....	73
	ตอนที่ 3 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน.....	117
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	145
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	145
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	145

บทที่	หน้า
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า.....	146
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	146
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	147
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	148
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	151
อภิปรายผล.....	157
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	157
ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป.....	147
บรรณานุกรม.....	159
ภาคผนวก.....	165
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	191

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	56
2 แสดงค่าความถี่ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่ง เพศ อายุ และระดับการศึกษา.....	71
3 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน แรงจูงใจผู้สัมฤทธิ์ และทัศนคติที่มีต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม.....	73
4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติ ต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม ของผู้บริหารและครูวิชาการ.....	74
5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อ การจัดการศึกษาจำแนกเป็นรายข้อ.....	75
6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติที่มีต่อ การจัดการศึกษาจำแนกเป็นรายข้อ จำแนกตามตำแหน่ง.....	81
7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศเป็นรายข้อจำแนกตามเพศ....	90
8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศเป็นรายข้อจำแนกตามอายุ....	99
9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศเป็นรายข้อจำแนกตาม ระดับการศึกษา.....	108

- 10 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับทัศนคติ
การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม
ของผู้บริหารและครูวิชาการทั้งกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย..... 117
- 11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติ
ต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม
ของผู้บริหารและครูวิชาการจำแนกตามเพศและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์... 118
- 12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยทัศนคติที่มีต่อการจัด
การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม
ของผู้บริหารและครูวิชาการ จำแนกตามเพศและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.. 119
- 13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อ
การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม
ของผู้บริหารและครูวิชาการจำแนกตามอายุและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์... 121
- 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัด
การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของ
ผู้บริหารและครูวิชาการ จำแนกตามอายุ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.... 122
- 15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการจัด
การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของ
ผู้บริหารและครูวิชาการจำแนกตามระดับการศึกษา และ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์..... 124
- 16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษา
สำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้าน และโดยส่วนรวมของผู้บริหาร
และครูวิชาการ จำแนกตามระดับการศึกษา และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.. 125

17	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของผู้บริหารจำแนกตามเพศและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	127
18	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้าน ของผู้บริหารจำแนกตามเพศ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	128
19	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของผู้บริหารจำแนกตามอายุและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	130
20	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้าน และโดยส่วนรวมของผู้บริหาร จำแนกตามอายุ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	131
21	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของผู้บริหารจำแนกตามระดับการศึกษาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	133
22	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้าน และโดยส่วนรวมของผู้บริหาร จำแนกตามระดับการศึกษา และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	134
23	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของครูวิชาการจำแนกตามเพศและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	136

24	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม ของครูวิชาการ จำแนกตามเพศ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	137
25	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม ของครูวิชาการจำแนกตามอายุและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	139
26	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้าน และโดยส่วนรวม ของครูวิชาการ จำแนกตามอายุ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	140
27	แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม ของครูวิชาการจำแนกตามระดับการศึกษาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์....	142
28	การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการ การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้าน และโดยส่วนรวมของ ครูวิชาการ จำแนกตามระดับการศึกษา และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	143
29	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา.....	166
30	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศด้านหลักสูตร ของผู้บริหารและครูวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา.....	167
31	แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก ปัญญาเลิศของผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา..	168

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1 องค์ประกอบของทัศนคติ	35
------------------------------	----

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การจัดการศึกษาเพื่อสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นแนวความคิดทางการศึกษาที่ยอมรับกันโดยทั่วไป โดยเฉพาะในเด็กที่มีความสามารถพิเศษที่แตกต่างไปจากเด็กอื่น ๆ ดังที่ได้พบว่าช่วงหลังปี 1957 ที่รัสเซียได้ส่งยานสปุตนิก (Sputnik) ขึ้นสู่อวกาศ ทำให้สหรัฐอเมริกาและประเทศต่าง ๆ เกิดความเป็นกังวลต่ออนาคตของประเทศของตน และหันมาให้ความสนใจกับการจัดการศึกษาให้กับเด็กเก่งที่จะเป็นกำลังของประเทศ ซึ่งในขณะนั้น คำว่าเด็กปัญญาเลิศยังเป็นที่ถกเถียงของคนทั่วไป และไม่มีใครสามารถจะอธิบายได้อย่างชัดเจน ต่อมา มาแลนด์ (อุษณีย์ โพธิ์สุข. 2535 : 33 ; อ้างอิงมาจาก Marland. 1972) ได้เสนอรายงานต่อรัฐบาลสหรัฐอเมริกาชื่อ Marland's Report. 1972 เกี่ยวกับลักษณะ พฤติกรรมที่แสดงออก การพัฒนาเด็กปัญญาเลิศ เป็นต้น ทำให้เกิดความเข้าใจเรื่องเด็กปัญญาเลิศได้กว้างขวางขึ้น

สำหรับประเทศไทยได้มีการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษอยู่บ้าง เช่น การส่งเสริมให้เด็กเรียนเก่งได้เลื่อนชั้นกลางปี หรือข้ามชั้นไปเรียนชั้นสูงขึ้น หรือจัดให้เด็กเก่งเรียนอยู่ห้องเดียวกัน แต่ก็ยังไม่ได้มีการให้การศึกษาศุขพิเศษที่แตกต่างไปจากเด็กอื่น ๆ ซึ่งขณะนี้สามารถกล่าวได้ว่าการพัฒนาคนนับได้ว่าเป็นการพัฒนาที่สำคัญที่สุดในจำนวนที่ต้องพัฒนาทั้งหลาย เพราะประเทศไทยกำลังอยู่ในภาวะขาดแคลนบุคคลที่มีความสามารถสูงในการบริหารและพัฒนาประเทศ ทางรัฐบาลจึงได้กำหนดเป็นนโยบายและแผนการศึกษาแห่งชาติ ฉบับปัจจุบันนี้ โดยให้มีการจัดการศึกษาโดยเน้นการพัฒนาคนที่มีความสามารถพิเศษหรือมีปัญญาเลิศ ทั้งนี้เพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคคลไปสู่ระดับสูงสุดเท่าที่จะเป็น

ไปได้ และเพื่อให้ผู้มีความสามารถสูงได้ใช้ความสามารถของตน ซึ่งพิเศษแตกต่างไปจากคนอื่นให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ

การพัฒนาเด็กให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว จำเป็นต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการบริหาร การจัดรูปแบบการศึกษา การจัดกระบวนการเรียนการสอน การทำงานร่วมกันกับครู ผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในฐานะที่เป็นผู้ที่มีส่วนรับผิดชอบอย่างใกล้ชิดต่อการศึกษานี้เป็นพื้นฐานการศึกษาทุกระดับให้บรรลุเป้าหมาย และครูวิชาการ ซึ่งถือว่ามีความรู้และหน้าที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าผู้บริหาร ในการพัฒนาศักยภาพของเด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษ เพื่อให้เป็นผู้นำที่เก่งในอนาคต ดังนั้น การจะทราบถึงแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทราบถึงคุณลักษณะสำคัญของผู้บริหาร และครูวิชาการ ซึ่งจะสามารถบ่งชี้ถึงแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศได้ และคุณลักษณะสำคัญประการหนึ่ง ได้แก่ ทักษะที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งนี้เนื่องมาจากการปฏิบัติหรือพฤติกรรมที่แสดงออกมีความสัมพันธ์ และส่งผลซึ่งกันและกันกับทัศนคติ ซึ่งเป็นที่เชื่อและยอมรับกันว่า ทักษะมีผลต่อการแสดงออกของพฤติกรรมของบุคคล และขณะเดียวกันการแสดงหรือการปฏิบัติของบุคคลก็มีผลต่อทัศนคติของบุคคลนั้นด้วย (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2520 : 5) และในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร คลุกคลีอยู่กับการบริหาร และการพัฒนาการจัดรูปแบบการศึกษา การจัดกระบวนการเรียนการสอน อีกทั้งยังเล็งเห็นความเป็นไปได้ในศักยภาพด้านงบประมาณ บุคลากร สถานที่ การบริการที่จะสามารถจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศได้ ดังนั้น การทราบถึงทัศนคติที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของผู้บริหารและครูวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จะสามารถบ่งชี้ถึงแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งมีความจำเป็นในการกำหนดนโยบายและวางแผนการเป็นอย่างดียิ่ง อีกทั้งการทราบถึงความสัมพันธ์

ระหว่างแรงจูงใจไม่สัมพันธ์กับทัศนคติที่มีต่อการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศว่ามีเพียงคนเดียวจะช่วยวางแผนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษได้ดียิ่งขึ้น และยังทำให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบต่อการศึกษา ได้วางแผนการพัฒนาบุคลากรที่มีหน้าที่รับผิดชอบต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษต่อไป

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของผู้บริหารและครูวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจไม่สัมพันธ์กับทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศและปฏิสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจไม่สัมพันธ์กับตัวแปรทางชีวสังคมและทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการ ต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจไม่สัมพันธ์กับทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการ ต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางชีวสังคมกับแรงจูงใจไม่สัมพันธ์ และทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการ ต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาในครั้งนี้จะทำให้ทราบว่าผู้บริหารและครูวิชาการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากน้อยเพียงใด มีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างไร เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้มาเป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับการพิจารณาแนวโน้มความเป็นไปได้และความสำคัญตลอดจนเป็นแนวทางในการวางแผน การกำหนดนโยบายในการจัดการศึกษา และการปรับปรุงการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศได้อย่างเหมาะสมต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาครั้งนี้มุ่งจะศึกษาทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ใน 2 ด้าน ได้แก่

1.1 ด้านหลักสูตร

1.2 ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

2. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเป็นผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 429 คน ครูวิชาการจำนวน 429 คน รวมทั้งสิ้น 858 คน

3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เป็นผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 216 คน และครูวิชาการจำนวน 216 คน รวมทั้งสิ้น 432 คน

4. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

4.1.1 แวงจูงใจฝั่มฤทธิ แบ่งออกเป็น

- แวงจูงใจฝั่มฤทธิสูง
- แวงจูงใจฝั่มฤทธิต่ำ

การแบ่งกลุ่มในงานวิจัยนี้จะใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐานในการแบ่งกลุ่มของแวงจูงใจฝั่มฤทธิ

4.1.2 ตัวแปรทางชีวสังคม

1) เพศ แบ่งออกเป็น

- ชาย
- หญิง

2) อายุ แบ่งออกเป็น

- ต่ำกว่า 40 ปี
- 40 - 50 ปี
- 51 ปีขึ้นไป

3) ระดับการศึกษา แบ่งออกเป็น

- ต่ำกว่าปริญญาตรี
- ปริญญาตรีขึ้นไป

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ หัสนคติของผู้บริหารและครูวิชาการต่อการจัดการศึกษา

สำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ในเขตกรุงเทพมหานคร 2 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร และด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. เด็กปัญญาเลิศ หมายถึง เด็กที่มีความสามารถทางสติปัญญา หรือความถนัด ด้านใดด้านหนึ่งอยู่ในระดับสูงกว่าเด็กอื่นในวัยเดียวกัน เช่น ความสามารถทางศิลปะและเครื่องกล มีผลการเรียนดีเด่น มีผลงานที่เด่นแก่สังคม เป็นต้น ซึ่งความสามารถนี้อาจจะมองเห็นได้ตั้งแต่เยาว์วัย
 2. ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ หรือผู้อำนวยการ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร
 3. ครูวิชาการ หมายถึง ครูรับผิดชอบดูแลงานวิชาการทั้งหมดของโรงเรียน หรือหัวหน้าสายวิชาการประจำโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร
 4. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ หมายถึง ความเป็นไปได้ของการส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงเรียนจัดโปรแกรมการศึกษา หรือจัดกิจกรรมมาเสริมความสามารถให้กับเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านในอนาคต เพื่อพัฒนาความสามารถสูงขึ้นตามศักยภาพของตนเอง
 5. ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ หมายถึง ความรู้สึกที่ว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ มีประโยชน์ รู้สึกพอใจต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และมีแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ เมื่อมีโอกาส ได้แก่ การสนับสนุนส่งเสริมให้โรงเรียนจัดโปรแกรมการศึกษาหรือจัดกิจกรรมเสริมความสามารถให้กับเด็กปัญญาเลิศที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านในอนาคต เพื่อพัฒนาความสามารถสูงขึ้นตามศักยภาพของเขาเอง ซึ่งวัดจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาทัศนคติที่มีต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
2. คำน่ ได้แก่

- 5.1 คำนำหลักสูตร หมายถึง โครงสร้างทางการศึกษาที่ผสมผสานกันระหว่างเนื้อหา และวิธีการเสนอเนื้อหา ที่ต้องสอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ และความสามารถ

ของเด็กเป็นเกณฑ์สำคัญ หลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศจะมีลักษณะดังนี้

5.1.1 ยืดขยายหลักสูตรเดิมให้กว้างขวางและละเอียดพิสดารกว่าเดิม

5.1.2 ลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาให้น้อยลงตามความสามารถของเด็ก

5.1.3 ส่งเสริมให้เด็กปัญญาเลิศได้มีโอกาสเต็มที่ในการพัฒนาศักยภาพและความสามารถพิเศษของเขา โดยเน้นการตัดสินใจ การวางแผน การแก้ปัญหา การสื่อสาร และการสร้างสรรค์

5.1.4 ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาทางสติปัญญาในขั้นสูง

5.2 โปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ หมายถึง กิจกรรมการศึกษาที่จัดขึ้นเพื่อช่วยให้เด็กปัญญาเลิศหรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถของตนเองไปให้ได้มากที่สุด ทั้งนี้เพราะหลักสูตรปกติไม่สามารถสนองต่อความต้องการเป็นพิเศษของเด็กเหล่านี้ได้ ลักษณะของโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศที่นิยมใช้กันคือ

5.2.1 เร่งการเรียนรู้ (Acceleration) เป็นการให้เด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านได้เข้าเรียนหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งเร็วขึ้น หรือได้เรียนไปตามหลักสูตรได้เร็วตามความสามารถของตน จึงทำให้เด็กเรียนจบหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งเมื่ออายุยังน้อยกว่าหรือใช้เวลาน้อยกว่าเด็กปกติ

5.2.2 เสริมการเรียนรู้ (Enrichment) เป็นการให้เด็กที่มีความสามารถพิเศษเรียนรู้เพิ่มเติมไปจากหลักสูตรปกติ การเสริมการเรียนรู้ทำได้ทั้งแนวลึก แนวนกว้าง และเสริมในเรื่องที่ทันสมัย ตลอดจนส่งเสริมความสามรถให้กับนักเรียนที่มีความถนัดเฉพาะด้าน เช่น ดนตรี กีฬา ได้พัฒนาความสามารถให้สูงขึ้นตามศักยภาพของตนเอง

6. แรงจูงใจผลักดัน หมายถึง ความปรารถนาที่จะบรรลุถึงผลสำเร็จในงานที่ยุ่งยากซับซ้อน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่าง ๆ ในการแก้ปัญหา เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ต้องการอิสระในการทำงานและการแสดงออก ต้องการชัยชนะในการแข่งขัน มุ่งมั่นที่จะทำให้ออก นอกจากนั้นยังมีลักษณะเป็นผู้นำและมีความรับผิดชอบ ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเด็กปัญญาเลิศ และนำเสนอเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. ความหมายของเด็กปัญญาเลิศ
2. ลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ
3. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
4. การจัดหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
5. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
6. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในต่างประเทศ
7. การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในประเทศไทย
8. ทิศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทิศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
10. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
11. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ความหมายของเด็กปัญญาเลิศ

ความหมายของคำว่า "ความเป็นผู้มีปัญญาเลิศ" หรือ "Giftedness" นั้น ยังไม่ได้มีผู้ให้คำจำกัดความที่แน่นอนตายตัว ดังนั้นจึงมีผู้ให้ความหมายไว้หลายคำ เช่น ความฉลาด ความเป็นอัจฉริยะ ความเก่ง ความสามารถพิเศษ และความเป็นผู้มีปัญญาเลิศ เป็นต้น ในความหมายเหล่านี้ไม่แตกต่างกัน (คุชฌี บริพัตร ณ อยุธยา. 2531 : 19) นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความของเด็กปัญญาเลิศไว้มากมาย ซึ่งความแตกต่าง

ของความหมายหรือคำจำกัดความขึ้นอยู่กับการศึกษาวิจัย ประสบการณ์ และภูมิหลัง ของผู้รู้
เหล่านี้ และการเห็นความสำคัญจากรายงานของ อับราฮัม (Abraham. 1958 : 24 - 27)
กล่าวว่า นิสิตคนหนึ่งได้รวบรวมความหมายของคำว่าเด็กปัญญาเลิศไว้ได้ถึง 113 ความหมาย
ซึ่งจะขอความหมายที่นิยมใช้อ้างมาเป็นอย่าง ดังนี้

อับราฮัม (Abraham. 1958 : 24 - 27) ได้ให้คำจำกัดความของเด็กปัญญาเลิศ
ว่าเด็กปัญญาเลิศหมายถึง เด็กที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. มีความสามารถสูงเรียนจบบทเรียนได้เร็วกว่าเวลาที่กำหนดให้
2. มีความสามารถสูงในด้านการคิดสร้างสรรค์ การใช้เหตุผล
3. มีความสนใจกว้างขวาง และมักผลิตผลงานที่มีคุณภาพสูง
4. มีความสามารถทางศิลปะและเครื่องกล
5. มีระดับสติปัญญาสูง
6. มีผลการเรียนดีเด่น มีผลงานที่เด่นแก่สังคม

เฟลจเลอร์ และบิช (Fleigler and Bish. 1959 : 409) ได้อธิบายว่า
เด็กปัญญาเลิศ หมายถึง เด็กที่มีระดับสติปัญญาสูงและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีประมาณ
ร้อยละ 15 - 20 ของกลุ่มประชากรในโรงเรียน ซึ่งมีผลการเรียนดีเป็นพิเศษในด้าน
คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เครื่องจักรกล ศิลปะ ภาษา ดนตรี ความเป็นผู้นำ ตลอดจน
ความสามารถในการปรับตัวให้ตีเบี่ยมในสภาพแวดล้อมและสังคม

เทอร์แมน (Terman. 1959) ได้ทำการศึกษาวิจัยในระหว่างปี ค.ศ.1925 - 1959
ซึ่งเป็นงานวิจัยที่สำคัญและมีชื่อเสียงมาก ได้ให้ความหมายเด็กปัญญาเลิศว่าเป็นเด็กที่มีระดับ
สติปัญญา ตั้งแต่ 140 ขึ้นไป โดยระดับสติปัญญานี้วัดจากการทดสอบสติปัญญาของสแตนฟอร์ด
บินเน็ต (Stanford - Binet Intelligence Scale) โดยเทอร์แมนสันนิษฐานว่า
ความเป็นปัญญาเลิศมีความสัมพันธ์โดยตรงกับสติปัญญา

ลูซิโต (Lucito. 1963 : 173) ได้ให้ที่มาของเด็กปัญญาเลิศโดยจัดประเภท ดังนี้

1. Ex Post Facto (เป็นความหมายเชิงการวิจัยย้อนหลัง ซึ่งเป็นการวิจัยที่ผู้วิจัยได้จัดตัวแปรตาม แล้วพยายามศึกษาย้อนกลับไปถึงตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อตัวแปรตาม อันเนื่องมาจากตัวแปรอิสระได้เกิดขึ้นหมดแล้ว) ซึ่งในความหมายนี้จะพิจารณาหรือยึดการแสดงความสามารถในเชิงสัมฤทธิ์ความเด่นกว่าผู้อื่น

2. แบบทดสอบสติปัญญา (Intelligence Tests) ความหมายขึ้นอยู่กับคะแนนที่ได้จากการวัดระดับสติปัญญา (I.Q.) จากแบบทดสอบสติปัญญา

3. สังคม (Social) ความหมายจะขึ้นอยู่กับ การยอมรับความสามารถเฉพาะกลุ่ม เช่น การยอมรับความสามารถจากการวาดภาพ คนตรี

4. อัตราร้อยละ (Percentage) ความหมายนี้จะขึ้นอยู่กับ การกำหนดจำนวนของเด็กเก่ง

5. ความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) ความหมายนี้จะขึ้นอยู่กับพฤติกรรมที่แสดงความคิดสร้างสรรค์ และ/หรือที่วัดจากแบบวัดความคิดสร้างสรรค์

มาร์แลนด์ (Marland. 1972 : 191 - 230) ได้บัญญัติศัพท์ความหมายของคำว่า "Gifted and Talented" ได้กว้างขวาง และเป็นคำนิยามหนึ่งที่มีผู้นิยมใช้กันมากในหลายประเทศ โดยกล่าวว่า เด็กเก่ง คือ เด็กที่มีความสามารถด้านใดด้านหนึ่ง หรือ มีความสามารถมากกว่าหนึ่งด้านดังต่อไปนี้

1. ภูมิปัญญาทั่วไป (Intellectual Ability)
2. ความถนัดเฉพาะวิชา (Specific Academic - Aptitude)
3. ความคิดสร้างสรรค์สูง (Creative and Productive Thinking)
4. ความสามารถในการเป็นผู้นำ (Leadership Ability)
5. ความสามารถทางศิลปะ การแสดง และดนตรี (Visual and Performing Arts)

6. ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อ และประสาทสัมผัสเป็นความสามารถเชิงทักษะกลไก (Psychomotor Skills)

1 เรนซูลลี (Renzulli. 1977 : 512 - 518) มีชื่อเสียงจากทฤษฎีสามห่วง (The Renzulli Enrichment Triad Model) ได้ให้ความหมายของความเป็นปัญญาเลิศ หมายถึง เด็กที่มีความสามารถสูงกว่าปกติ มีความมุ่งมั่นต่องาน และมีความคิดสร้างสรรค์เหนือเด็กปกติ

จากการศึกษาดังกล่าว จะสังเกตได้ว่าความหมายของเด็กปัญญาเลิศ (Giftedness) มีพัฒนาการที่กว้างขึ้น ความสามารถของเด็กหลากหลายขึ้น ซึ่งแต่เดิมเน้นการพิจารณาในระดับสติปัญญาเป็นเกณฑ์ในการตัดสิน แต่ตอนหลังได้มีการนำความสามารถพิเศษ หรือความถนัดเฉพาะด้านเข้ามาร่วมพิจารณาด้วยจนทำให้เกิดศัพท์อีกคำหนึ่งขึ้นมาคือ "Talented" ซึ่งเด็กปัญญาเลิศ เป็นเด็กที่มีความสามารถทางสติปัญญาและความถนัดเฉพาะทางอยู่ในระดับสูงกว่าเด็กอื่นในวัยเดียวกัน รวมทั้งเด็กปัญญาเลิศแต่ละคนจะมีลักษณะที่แตกต่างกันไป และอาจจะไม่ได้มีลักษณะดังกล่าวทั้งหมด นอกจากนั้นเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านบางคนอาจมีลักษณะทั่ว ๆ ไป คล้ายเด็กปกติ ทั้งความสามารถทางสติปัญญาและความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน เพื่อให้สามารถพิจารณาในการจัดหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคลให้มากขึ้น

ลักษณะของเด็กปัญญาเลิศ

เป็นที่น่าสังเกตว่าลักษณะของเด็กปัญญาเลิศนั้นส่วนใหญ่มองเห็นได้ตั้งแต่ยามเยาว์วัย และเมื่อเติบโตขึ้นความเป็นปัญญาเลิศจะถูกบดบังด้วยองค์ประกอบหลายสิ่งเช่น หลักสูตร สภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาความสามารถ ดังนั้น การสังเกตลักษณะนิสัย หรือบุคลิกของพวกเขาตั้งแต่ยังเด็ก จึงเป็นสิ่งที่จะสามารถช่วยให้เราได้ตระหนักถึงความสามารถที่แท้จริงของเขา

พาร์ค (อุษณีย์ โพธิ์สุข. 2535 : 35 ; อ้างอิงมาจาก Parke. 1989) ได้กล่าวถึง บุคลิกลักษณะของเด็กปัญญาเลิศไว้ 4 ด้านด้วยกันคือ

1. ด้านพุทธิปัญญา (Cognitive Characteristics) คือ มีความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์ และแปลค่าของสัญลักษณ์ได้เก่งและมีความจำที่สูงกว่าเด็กธรรมดา มีความเข้าใจเรื่องต่าง ๆ อย่างทะลุปรุโปร่งและลึกซึ้ง มีสมาธิเยี่ยม มีความสามารถที่จะเรียนได้อย่างรวดเร็ว มีความสามารถในการเชื่อมโยงปัญหา หรือความรู้ที่ได้มาจากส่วนหนึ่งไปสู่อีกส่วนหนึ่งได้ดีกว่าเด็กทั่วไป และมีความกระหายอยากรู้อยากเห็น หรือเล่นเกมที่ใช้สติปัญญา
2. ด้านจิตพิสัย (Affective Characteristics) คือ มีความละเอียดอ่อน บางครั้งอ่อนไหวต่อความรู้สึกของคนรอบข้างและต่อตนเอง ชอบสนทนากับผู้ใหญ่หรือคนที่โตกว่า มีความมานะบากบั่นที่จะเห็นผลสำเร็จของงาน ชอบทำงานที่ตนเองสนใจ จึงเห็นได้ว่าเด็กพวกนี้มักจะมีกิจกรรมนอกหลักสูตรหลากหลาย ชอบงานสมบูรณ์แบบไม่มีที่ติ มีลักษณะการเป็นผู้นำสูง มีความสนใจเรื่องศีลธรรมจรรยา ความถูกต้อง ความยุติธรรม รวมถึงความชอบธรรมของกฎหมายต่าง ๆ ที่สังคมตั้งไว้ มีความสามารถที่จะแก้ไขปัญหาย่อยๆ ขบขันได้ดี และเป็นคนมีอารมณ์ขัน
3. ลักษณะของเด็กปัญญาเลิศที่สร้างสรรค์ (Characteristics of Creative Students) คือ มีความสามารถทางสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์ ชอบการทดลอง ความคิดใหม่ ๆ หรือเรื่องใหม่ ๆ อยู่เสมอ มีสายตากว้างไกลของภาพรวม แล้วสามารถแยกย่อยออกเป็นเรื่อง ๆ ได้ อย่างรวดเร็ว
4. ลักษณะของเด็กปัญญาเลิศที่เป็นเด็กพิเศษ (Characteristics of Special Populations) สภาพแวดล้อมที่บั่นทอนความเป็นปัญญาเลิศ ความแตกต่างทางวัฒนธรรม หรือสภาวะพิการ ส่งผลกระทบต่อสภาวะความเป็นปัญญาเลิศ ได้แก่ เด็กชาวเขา เด็กในชุมชนแออัด เด็กที่พ่อแม่อยู่ไม่เป็นหลักเป็นแหล่ง เด็กที่ขาดโอกาสที่จะศึกษาเล่าเรียน และในกลุ่มเด็กพิการเด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์

คุชฎี บริพัตร ณ อยู่ธยา (2531 : 39 - 42) ได้กล่าวถึงลักษณะของเด็ก
ปัญญาเลิศเมื่อเยาว์วัยไว้ดังนี้

1. ใช้ศัพท์สูงเกินวัยทั้งปริมาณคำ และคุณภาพของคำมีมาก ใช้ศัพท์สูงและซับซ้อน
กว่าเด็กปกติรวมทั้งการใช้ประโยคได้ยาวกว่าเด็กธรรมดา

2. มีตาแหลมคม รู้จักสังเกตสิ่งต่าง ๆ ได้ถี่ถ้วนและมีความอยากรู้อยากเห็น

3. สามารถจดจำสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างรวดเร็วและง่ายดาย

4. มีสมาธิเยี่ยม

5. มีความสนใจอย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง

6. มีความสามารถที่จะเข้าใจสิ่งที่ซับซ้อน หิสตาร และเชื่อมโยงกันถึงต่าง ๆ

7. มีทักษะสูงในการแยกแยะแจกแจง และมีความมั่นใจอย่างยิ่งที่จะโต้เถียงคัดค้าน

กับตนเอง

8. มีความคิดอ่านนอกกระเบียบแบบแผน ชอบคิดอะไรเล่นสนุก ชอบคิดทำอะไร
อย่างอิสระ มีประสาทความรู้สึกลึกซึ้งคิดลึกซึ้ง ประดิษฐ์อะไรเป็นพิเศษ

9. มีความสามารถที่จะอ่านหนังสือในระดับเดียวกับเด็กที่เรียนสูงได้กว่าสอง
ชั้นเรียนเป็นอย่างน้อย

10. มีความถนัดและความสนใจพิเศษ

คอกซ์ (สุนทร โคตรบรรเทา. 2530 : 2 ; อ้างอิงมาจาก Cox. 1926) ได้
วิจัยลักษณะของเด็กเก่งจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบประวัติคนสำคัญในอาชีพต่าง ๆ จำนวน
301 คน เขาพบว่าลักษณะเด่นของบุคคลที่ผู้วิจัยเรียกว่า "คุณลักษณะของการมีชื่อเสียง" ได้แก่
เป็นที่น่าสนใจ มีความซื่อตรง มีความละเอียดรอบคอบมีอิทธิพลต่อผู้อื่นมีความเชื่อมั่นตนเอง มี
ความเข้าใจตนเอง มีความเข้าใจรวดเร็วและลึกซึ้งมีความคิดสร้างสรรค์ มีอำนาจในตัวเอง

มาร์ตินสัน (คุชฎี บริพัตร ณ อยู่ธยา. 2531 : 30 ; อ้างอิงมาจาก Martinson.
1961) พบว่า จากการวิจัยเด็กปัญญาเลิศพบว่าคน เด็กเหล่านี้จะเดินเร็วและพ่นขึ้นเร็วกว่า

เด็กธรรมดา และพบว่าเด็กระดับมัธยม 3 ที่มี ไอ.คิว.สูง 130 สามารถปรับตัวเองได้ดี และมีลักษณะนิสัยเป็นผู้นำมากกว่าเด็กในวัยเดียวกัน เป็นลักษณะของนักบริหารที่ดี

โรบเปอร์ (Roeper. 1968 : 177 - 180) ได้ทำการวิจัยลักษณะเด็กปัญญาเลิศ พบว่าเด็กเหล่านั้นนอนได้น้อยกว่าเด็กธรรมดา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเด็กไม่ยอมอยู่นิ่ง ไขว่ร่างกาย และความคิดมากกว่าเด็กธรรมดา

บลูม (อุษณีย์ โพธิสุข. 2535 : 44 ; อ้างอิงมาจาก Bloom. 1985) ได้วิจัยเกี่ยวกับเด็กปัญญาเลิศเฉพาะด้าน พบปัจจัยร่วมของนักกีฬาเหรียญทองโอลิมปิกว่า บุคคลเหล่านี้มีลักษณะร่วมที่สำคัญ คือ

1. ทำงานหนัก ฝึกฝนตนเองสม่ำเสมอไม่น้อยกว่า 10 ปี จนประสบผลสำเร็จสุดยอด
2. มีพ่อแม่หรือครู ให้ความสำคัญ
3. เป็นคนขยัน มุ่งมั่นต่องาน

สรุปลักษณะของเด็กปัญญาเลิศจะมีลักษณะที่แตกต่างกันไป และอาจไม่ได้มีลักษณะดังกล่าวทั้งหมด นอกจากนี้เด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านบางคนอาจมีลักษณะทั่วไป คล้ายเด็กปกติ หรือเด็กปัญญาเลิศก็ได้ ทำให้เราได้มองเห็น และเข้าใจเด็กเหล่านี้มากยิ่งขึ้นว่า หลักสูตร กระบวนการเรียนการสอน ความเข้าใจของสังคมที่มีอยู่ยังไม่ถูกต้องนัก จึงควรจัดการศึกษาให้เหมาะสมตามความแตกต่างระหว่างบุคคล เพื่อให้เขาเหล่านั้นไปถึงศักยภาพสูงสุดที่เขาจะมีอยู่

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสติปัญญา ได้แก่

บลูม (Bloom. 1956) ได้จัดประเภทวัตถุประสงค์ของการศึกษาออกมาในด้าน ความรู้ความคิด (Cognitive Domain) และด้านความรู้สึก (Affective Domain) และด้านทักษะ (Psychomotor Domain) และได้จัดลำดับพฤติกรรมจากต่ำไปหาสูงไว้ดังนี้

1. ความรู้ความจำ (Knowledge) ตัวอย่างคำกริยาที่บ่งบอกพฤติกรรม เช่น บอก แสดง รวบรวม ชี้แจง ระบุ
2. ความเข้าใจ (Comprehension) ตัวอย่างคำกริยาที่บ่งบอกพฤติกรรม เช่น แปลความหมาย ทำนาย อธิบาย บรรยาย สรุป สรุป สำนึก
3. การนำไปใช้ (Application) ตัวอย่างคำกริยาที่บ่งบอกพฤติกรรม เช่น แก้ปัญหา ทดลอง
4. การวิเคราะห์ (Analysis) ตัวอย่างคำกริยาที่บ่งบอกพฤติกรรม เช่น เปรียบเทียบ จัดประเภท จัดกลุ่ม สัมพันธ์
5. การสังเคราะห์ (Synthesis) ตัวอย่างคำกริยาที่บ่งบอกพฤติกรรม เช่น ออกแบบ เรียบเรียง สร้าง
6. การประเมินค่า (Evaluation) ตัวอย่างคำกริยาที่บ่งบอกพฤติกรรม เช่น ตัดสิน ตัดสิน วิจัย

กิลฟอร์ด (ดวงเดือน อ่อนน้อม. 2529 : 39 - 40 ; อ้างอิงมาจาก Guildford. 1967) ได้เสนอแบบจำลองโครงสร้างทางสติปัญญา (Structure of Intellect Model) เป็นแบบจำลองมีลักษณะเป็น 3 มิติ ได้แก่ เนื้อหา (Content) วิธีการคิด (Operation) และผลของการคิด (Product)

1. เนื้อหา ได้แก่ข้อมูลหรือสิ่งเร้าที่สมองรับเข้าไปซึ่งแบ่งเป็น 4 จำพวก ได้แก่ ภาพ สัญลักษณ์ ภาษา พฤติกรรม
2. วิธีการคิด ได้แก่ กระบวนการคิดที่เกิดขึ้นเมื่อสมองรับเนื้อหาแล้วจะแบ่งออกเป็น 5 ลักษณะ คือ การรู้การเข้าใจ การจำ การคิดแบบเอกนัย การคิดแบบอนนัย และการประเมินค่า
3. ผลของการคิด ได้แก่ ผลที่เกิดจากการรับเนื้อหาและการใช้วิธีคิดแบบต่าง ๆ ซึ่งแบ่งเป็น 6 ลักษณะ ได้แก่ หน่วย จำพวก ความสัมพันธ์ ระบบ การแปลงรูป และการประยุกต์

ดวงเดือน อ่อนน้อม (2529 : 33 - 35) ได้นำเสนอแนวคิดในการพัฒนาสติปัญญาว่ามี 4 ขั้น เด็กปัญญาเลิศ คือ เด็กที่ทำได้สิ่งที่ต้องใช้ระดับสมรรถภาพทางสมองสูงกว่าวัยได้ เช่น เด็ก 3 ขวบ ที่สามารถทำได้สิ่งที่ต้องใช้ระดับสมรรถภาพทางสมองเท่ากับเด็ก 5 ขบ ย่อมแสดงถึงแนวของการมีความสามารถพิเศษ (Mallis and Heinemann)

ลำดับขั้นพัฒนาการทางสติปัญญามี 4 ขั้น ดังนี้

1. ขั้นประสาทสัมผัส (Sensorymotor Stage)
2. ขั้นก่อนปฏิบัติการ (Preoperational Stage)
3. ขั้นปฏิบัติการรูปธรรม (Concrete - Operational Stage)
4. ขั้นปฏิบัติการนามธรรม (Formal - Operational Stage)

อาริ รังสินันท์ (2532 : 29) ได้อธิบายความหมายของความคิดสร้างสรรค์โดยอาศัยทฤษฎีโครงสร้างทางสติปัญญาเป็นพื้นฐานคือความคิดอันน้อยไว้ 4 ลักษณะ ได้แก่

1. ความคิดริเริ่ม (Originality)
2. ความคิดคล่องแคล่ว (Fluency)
3. ความคิดยืดหยุ่น (Flexibility)
4. ความคิดละเอียดละออ (Elaboration)

ศรียา นิยมธรรม (2530 : 159) กล่าวว่า สมัยหนึ่งเรายึดถือทฤษฎีที่เชื่อว่า พันธุกรรมเป็นตัวกำหนดที่สำคัญ ต่อมาในยุคหลังมีการเปลี่ยนแปลงไป มีทฤษฎีที่เชื่อกันว่า ความเก่งไม่ได้ขึ้นอยู่กับพันธุกรรมเท่านั้น สิ่งแวดล้อมก็มีอิทธิพลเพราะเชื่อว่าคนถึงจะเก่งโดยกำเนิดแต่หากไม่ถูกค้นพบ ถ้าไม่ได้รับการสนับสนุนก็มองไม่เห็นและไม่เป็นที่รู้จัก

จากทฤษฎีที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ในสมัยแรก ๆ จะมีความเชื่อในทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับพันธุกรรม โดยเชื่อว่าพันธุกรรมเป็นตัวกำหนดสติปัญญา แต่ในปัจจุบันจะให้ความสำคัญทั้งพันธุกรรม และสิ่งแวดล้อมประกอบกัน ในการส่งเสริมให้เด็กได้แสดงความสามารถที่สูงที่สุดตามศักยภาพที่เขามีอยู่ ดังนั้น การจะพัฒนาเด็กปัญญาเลิศให้มีความสามารถที่สุดตาม

ศักยภาพ จึงควรคำนึงถึงการจัดสิ่งแวดล้อมที่จะจัดให้แก่เด็กปัญญาเลิศ ซึ่งในส่วนใหญ่ ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องจึงมุ่งเน้นที่ระบบการศึกษาเสียเป็นส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นการ ประยุกต์แนวคิดเกี่ยวกับการจัดวัตถุประสงค์ของการศึกษา ทฤษฎีพัฒนาการทางสติปัญญาของ เพียเจต์ แม้แต่การวางแผนการสอนตามแนวคิดที่เกี่ยวกับความคิดสร้างสรรค์ ก็เป็นการนำ ทฤษฎีและแนวคิดมาประยุกต์ใช้ในระบบการศึกษาทั้งสิ้น ทั้งนี้เพราะโรงเรียนเป็นสถาบัน เพื่อการพัฒนาทางสติปัญญาและสังคมควบคู่กันไป ซึ่งเด็กจะอยู่ในระบบโรงเรียนอย่างน้อย ที่สุด 6 ปี

การจัดหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

การจัดหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศต้องคำนึงถึงลักษณะพิเศษ ความสนใจ ความต้องการ และความสามารถของเด็กเป็นเกณฑ์สำคัญ จึงจะสามารถวางเป้าหมายจัด สรรเนื้อหาได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ยังต้องขึ้นอยู่กับความคิดแยกเด็กปัญญาเลิศอีกด้วย เพราะ ในการพิจารณาคิดแยกเด็กปัญญาเลิศเข้าร่วมในโปรแกรมของหลักสูตรนั้น อาจเกิดความ ผิดพลาดได้ใน 2 กรณี คือ อาจคัดแยกเด็กที่ไม่ใช่เด็กปัญญาเลิศเข้าร่วมโปรแกรม หรือเด็ก ปัญญาเลิศไม่ได้เข้าร่วมในโปรแกรม ความผิดพลาดย่อมมีผลกระทบต่ตัวโปรแกรม และ ต่อตัวเด็กได้

1. การคัดแยกเด็กปัญญาเลิศที่มีประสิทธิภาพ คือ การคัดแยกที่พยายามให้เกิด ความผิดพลาดน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้ ซึ่งมีผู้กล่าวถึงการคัดเลือกเด็กปัญญาเลิศไว้ดังนี้

เฮร์เกน (ดวงเดือน อ่อนน้อม. 2529 : 20 - 32 ; อ้างอิงมาจาก Hagen. 1980) ได้กล่าวถึงการคิดแยกที่มีประสิทธิภาพควรมีลำดับขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. กำหนดความหมายของคำว่า "ปัญญาเลิศ"
2. กำหนดแหล่งข้อมูล คือ กำหนดว่ามีแหล่งใดบ้างที่จะช่วยให้ได้ข้อมูล

เกี่ยวกับตัวเด็กตามความหมายของคำว่า "ปัญญาเลิศ" ที่กำหนดไว้

3. เก็บรวบรวมข้อมูล คือ เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีต่าง ๆ จากแหล่งข้อมูล
ในข้อ 2

4. กำหนดวิธีการพิจารณาข้อมูล คือ การหาวิธีการในการพิจารณาข้อมูลที่
รวบรวมได้ในข้อ 3 เพื่อใช้ในการตัดสินใจคัดเลือกเด็กเข้าร่วมในโปรแกรม

ส่วน ดวงเดือน อ่อนน้อม (2529 : 22) กล่าวว่า ยังมีเด็กที่มีศักยภาพที่จะ
เป็นเด็กปัญญาเลิศได้ แต่ไม่ได้ได้รับการคัดเลือกจากครูว่าเป็นเด็กปัญญาเลิศ ได้แก่ เด็กที่มี
ผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าความสามารถ หรือเด็กที่มีปัญหาทางอารมณ์ หรือเด็กที่ต่อต้าน หรือไม่สนใจ
การเรียน การสังเกตของครูควรใช้ประกอบการทดสอบระดับสติปัญญา และการทดสอบผลสัมฤทธิ์
ไม่ควรใช้เพียงอย่างเดียว ซึ่งกรณีนี้ จรรยา สุวรรณทัต (2529 : 3) ได้กล่าวถึงการ
คัดเลือกโดยการสอบถามพ่อแม่ หรือผู้ปกครองดีกว่า พ่อแม่สามารถจะให้ข้อมูลได้กว้างขวาง
กว่าครูในแง่ของการใช้เวลาของเด็กขณะอยู่นอกโรงเรียน หักกะและความสามารถพิเศษ
ปฏิกิริยาสนองตอบต่อเหตุการณ์เฉพาะหน้าหรือต่องานที่ยุ่งยากซับซ้อน การเลือกหนังสือที่อ่าน
เรื่องที่ชอบพูดถึง ตลอดจนภาษาที่ใช้ พ่อแม่ของเด็กเหล่านี้จะสามารถค้นพบความสามารถพิเศษ
ของเด็กตั้งแต่เยาว์วัย และถ้าเด็กได้รับการดูแลอย่างเหมาะสมจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้
และใช้สติปัญญา เพื่อการสร้างเสริมมากขึ้น

ศรียา นิยมธรรม (2535 : 389 - 392) ได้กล่าวถึงการคัดเลือกแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 ขึ้นเสนอชื่อ โดยผู้ใกล้ชิดและรู้จักเด็ก เช่น ผู้ปกครอง ครู เพื่อน
หรือ ตัวเด็กเองเป็นผู้ให้รายละเอียด โดยมีแบบตรวจสอบรายการระเบียบประวัติ หรือแบบ
สอบถามให้ตอบ ทั้งนี้เป็นการอาศัยการสังเกตของบุคคลเหล่านี้ บางครั้งก็เป็นการสอบถาม
ง่าย ๆ ว่าใครมีลักษณะเด่น ฯลฯ ข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้ในขั้นนี้ไม่ว่าจะจากการตอบแบบสอบถาม
ระเบียบประวัติ แบบตรวจสอบ หรือการสัมภาษณ์ ก็เป็นวิธีหนึ่งที่จะรายงานเรื่องราวเกี่ยวกับ
เด็กประกอบการลงความเห็นได้ และอาจใช้คัดแยกขั้นแรกและใช้ประกอบเครื่องมืออื่น ๆ
ในขั้นต่อไป

ขั้นที่ 2 การคัดแยกอย่างเป็นทางการ ใช้เกณฑ์การคัดแยกตามหลักวิชาการ
อย่างเป็นทางการ โดยใช้เครื่องมือซึ่งง่ายและรวดเร็ว ผู้ใช้ต้องมีความชำนาญ

ขั้นที่ 3 ขั้นวินิจฉัย โดยใช้เครื่องมือเป็นทางการ เพื่อทดสอบความสามารถ
ด้านต่าง ๆ ของเด็กอย่างละเอียดลึกซึ้งขึ้นกว่าสองขั้นแรก มักเป็นการดำเนินการต่อจาก
สองขั้นแรก เครื่องมือที่ใช้ในขั้นนี้ ได้แก่

- แบบทดสอบสติปัญญารายบุคคล
- แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
- แบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์
- แบบทดสอบความถนัด
- แบบสำรวจความสนใจ

ในปี 1973 พาสโซ (อัญชลี สารวัณณะ. 2533 : 74 ; อ้างอิงมาจาก
Passow. 1973) ได้เสนอข้อสังเกตในการใช้คะแนนของระดับสติปัญญาเป็นเกณฑ์ในการ
คัดแยกนั้น ไม่มีข้อกำหนดที่แน่นอนลงไปว่าคะแนนของระดับสติปัญญาระดับใดคือ เกณฑ์มาตรฐาน
ทั้งนี้เพราะแบบทดสอบสติปัญญาแต่ละชนิดมีข้อจำกัดแตกต่างกัน ความหมายของคะแนนที่ได้จาก
การใช้แบบสอบต่างชนิดกันจึงไม่เหมือนกัน ดังนั้น การแปลความหมายของคะแนนจึงต้องทำ
อย่างระมัดระวัง โดยต้องศึกษาข้อจำกัด และคุณสมบัติของแบบทดสอบอย่างถี่ถ้วน การใช้แบบ
ทดสอบสติปัญญาเพียงอย่างเดียวจะค่อนข้างแคบ ทั้งนี้เพราะแบบทดสอบสติปัญญามีความจำกัด
ในเรื่องของความแตกต่างของวัฒนธรรมและฐานะ โดยต่อต้านผู้มีฐานะยากจน

ในส่วน of ครู รูเบนเซอร์ (Rubenzer. 1979 : 304) กล่าวว่า มีครู
เพียงร้อยละ 50 เท่านั้นที่รู้สึกว่าการประเมินผลสำเร็จ เมื่อถูกขอให้อธิบายและพิจารณาว่า
นักเรียนคนใดเป็นเด็กปัญญาเลิศ และได้ค้นพบว่าครูสามารถระบุเด็กได้ถูกต้องมากขึ้น เมื่อ
ครูใช้แบบสำรวจพฤติกรรม (Behavioral Characteristics) เป็นเกณฑ์ในการสังเกต
ซึ่งมีงานวิจัยยืนยันในกรณีนี้ โดย พิเกนโด และเบิช (Pegnato and Brich. 1959 : 25 ;

300 - 304) ประเมินครูว่าเด็กในชั้นฉลาดหรือไม่นั้น ครูไม่สามารถประเมินได้อย่างถูกต้องพบว่า เด็กซึ่งได้รับการทดสอบภายหลังว่าเป็นเด็กฉลาด แต่ไม่ได้รับการประเมินจากครูว่าเป็นเด็กฉลาดร้อยละ 55 ส่วนเด็กที่ได้รับการทดสอบว่าไม่ใช่เด็กฉลาดนั้น ครูประเมินว่าฉลาดถึงร้อยละ 31 และยังพบความขัดแย้งของการคัดแยกโดยใช้แบบทดสอบสติปัญญาแบบกลุ่มและรายบุคคล ซึ่งผลของความขัดแย้งนี้ มาตีสัน (สุปราณี สนิวรัตน์. ม.ป.ป. : 298 ; อ้างอิงมาจาก Martinson. 1960) ที่ได้ผลจากการวิจัยแสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งของการคัดแยกโดยใช้แบบทดสอบสติปัญญาเป็นกลุ่มและรายบุคคล จากผลการทดสอบเป็นรายบุคคลของนักเรียนจำนวน 332 คน ปรากฏว่า เกือบครึ่งหนึ่งของนักเรียนกลุ่มนี้ที่ทำแบบทดสอบ Stanford Binet มีคะแนนสูงกว่า 130 แต่เมื่อทำแบบทดสอบสติปัญญาแบบกลุ่มกลับได้คะแนนเท่ากับ 130 ส่วนงานวิจัยของ เอ็นเตอร์สัน (อัญชลี สารวิริยะ. 2533 : 76 ; อ้างอิงมาจาก Anderson. 1961) พบว่า การระบุโดยกลุ่มเพื่อนมีสหสัมพันธ์อย่างสูงกับการระบุโดยครู และการศึกษาบางอันยังพบว่าส่วนใหญ่เด็กเก่งจะเป็นลูกคนเดียวหรือลูกคนโตในครอบครัวที่มีลูก 2 คน

2. หลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศ เป็นการ จัดหลักสูตรเป็นพิเศษสำหรับเด็กที่มีปัญญาเลิศ มีความสามารถเฉพาะด้าน ในการจัดหลักสูตรสำหรับการเรียนการสอนนี้ จอร์จ (ชนาทิพย์ วัฒนวงศ์. 2536 : 22 - 23 ; อ้างอิงมาจาก George. n.d. : 54) กล่าวว่า ในการจัดทำหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศมีสิ่งที่ควรคำนึงถึงอยู่ 3 ประการ ได้แก่

1. การมุ่งที่จะส่งเสริมกระบวนการพัฒนาทางสติปัญญาในชั้นสูง
2. ปรับกัณวิธีในการสอนที่เป็นการสนับสนุนให้เด็กเรียนรู้เนื้อหาวิชาและรูปแบบการเรียนรู้

3. การจัดกลุ่มพิเศษให้เหมาะสมเฉพาะกลุ่มของเด็ก

หม่อมคุณหญิง บริพัตร ณ อยุธยา (2531 : 110 - 112) ได้อธิบายเกี่ยวกับองค์ประกอบของหลักสูตร โดยได้กล่าวว่า หลักสูตรเป็นผลผลิตผสมผสานกันระหว่างเนื้อหา

และวิธีการนำเสนอเนื้อหาให้แก่เด็ก (Product of Integrating Content with Process) กล่าวคือ มีการเชื่อมโยงระหว่างเนื้อหาและวิธีการ เพื่อให้เกิดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างแท้จริง วิธีการพัฒนาหลักสูตรที่สำคัญมีอยู่ 3 วิธี ได้แก่

1. ยืดขยายหลักสูตรเดิมให้กว้างขวางและละเอียดพิศดารกว่าเดิม
2. สร้างหลักสูตรอยู่บนพื้นฐานของความต้องการ ความสนใจ และลักษณะนิสัยทั่ว ๆ ไปของเด็กปัญญาเลิศ และศักยภาพของเด็กด้วย
3. พัฒนาส่วนประกอบต่าง ๆ เช่น เนื้อหา (Content) วิธีการ (Process) ในการถ่ายทอดเนื้อหาให้แก่เด็ก จะต้องมีการพัฒนาวิธีการถ่ายทอด ได้แก่ วิธีสอน วิธีการเสนอหลักสูตร วิธีการเสนอผลงาน

ส่วน ผดุง อารยะวิญญู (2533 : 157) กล่าวถึงแนวการสร้างหลักสูตรของเด็กปัญญาเลิศว่าจะต้องมีลักษณะ ดังนี้

1. ส่งเสริมให้เด็กปัญญาเลิศได้มีโอกาสเต็มที่ ในการพัฒนาศักยภาพและความสามารถพิเศษของเขา
2. ส่งเสริมให้เด็กปัญญาเลิศได้พัฒนาทักษะ ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ โดยใช้ความรู้ ความสามารถ และความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ โดยให้เด็กเป็นต้นคิด
3. ส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้ของเด็กโดยให้เด็กได้พัฒนาความรับผิดชอบ ความสามารถทั้งทางกาย อารมณ์ และสังคมของเด็ก โดยการให้เด็กรับผิดชอบโครงการต่าง ๆ
4. เปิดโอกาสให้เด็กได้เรียนรู้โดยเน้นการทดลองในลักษณะต่าง ๆ รวมทั้งการวิจัย เพื่อให้เด็กรู้จักแสวงหาความรู้ตามวิธีวิทยาศาสตร์

ศรียา นิยมธรรม (2535 : 30 - 34) ได้อธิบายถึงความแตกต่างของหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทางว่าจะต้องสอดคล้องกับลักษณะที่นำมาไว้ กุญแจเบื้องต้นของหลักสูตรสำหรับเด็กกลุ่มนี้ก็คือ หลักสูตรจะต้อง

"ไม่เหมือนกันเป็นส่วนใหญ่" หรือ "แตกต่าง" หลักสูตรที่ต่างกันไปในนี้จะจัดอยู่ในหลักสูตรปกติ หรือเป็นหลักสูตรที่แยกออกมาต่างหากก็ได้ และอาจเกี่ยวข้องกับการสอนเร่งหรือสอนเนื้อหา ที่กว้าง ที่ก้าวหน้า ลึกซึ้ง ซับซ้อน ต้องใช้ความสามารถในระดับสูงกว่า แนะนำเนื้อหาล่วงหน้า กว่าที่มีในหลักสูตร เด็กเป็นคนเลือกเนื้อหาตามที่สนใจ ทำงานเกี่ยวกับความคิดเชิงนามธรรม ในเนื้อหาสาขาใดสาขาหนึ่ง ระดับของแหล่งวิทยาการ มีสิ่งแปลกใหม่หรือริเริ่มสร้างสรรค์ การนำการเรียนรู้ไปใช้ในเรื่องอื่น ๆ หรือสาขาใหม่ที่น่าสนใจหรือนำมาท้าทายพัฒนากระบวนการคิดขั้นสูง เป็นต้น

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า การคัดแยกเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถ พิเศษเฉพาะด้าน มักจะเป็นผลมาจากปฏิสัมพันธ์ที่ซับซ้อนของคุณลักษณะต่าง ๆ โดยแสดง พฤติกรรมออกมาในรูปแบบต่าง ๆ กัน เด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะ ด้านบางคนแสดงลักษณะนิสัยออกมาให้เห็นอย่างชัดเจน แต่บางคนแสดงออกมาในลักษณะ รวม ๆ และบางคนก็ไม่แสดงออกมาให้เห็นที่สังเกตได้ เช่น เด็กปัญญาเลิศที่มีผลสัมฤทธิ์ต่ำ มักจะถูกละเลยไม่สนใจที่จะนำมาพิจารณา ดังนั้น จึงไม่ควรใช้วิธีการหนึ่งวิธีการใดในการ คัดเลือกคัดแยกเด็กปัญญาเลิศควรใช้แบบใดหรือมีแบบอื่นที่สนับสนุนการคัดแยกที่ดีกว่านี้เช่น การคัดแยกโดยใช้การกระตุ้นด้วยสภาพแวดล้อม และการจัดหลักสูตรที่พัฒนาแล้ว ต้องเป็น หลักสูตรที่เรียกร้องให้ครูปรับปรุงตนเองอยู่เสมอ เนื้อหาและวิธีการเสนอเนื้อหาต้องสอดคล้อง กับความต้องการความสนใจ และความสามารถของเด็ก ต้องเป็นหลักสูตรที่ไม่พึ่งพาหนังสือ หรือแบบฝึกหัดบทใดบทหนึ่งโดยเฉพาะ ไม่เช่นนั้นหลักสูตรที่พัฒนาแล้วจะไม่มีลักษณะยืดหยุ่น มีหลายรูปแบบตามความต้องการของเด็กแต่ละคน

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศเป็นการจัดการศึกษาเพื่อช่วยย้เด็กที่มีสติปัญญา สูง มีความสามารถพิเศษได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถของตนเองให้ได้มากที่สุดตามศักยภาพ ที่ตนเองมีอยู่ ทั้งนี้เพราะนักการศึกษามีความเห็นว่า หลักสูตรปกติไม่สามารถสนองตอบต่อ

ความต้องการเป็นพิเศษของเด็กเหล่านี้ เป็นเหตุทำให้เด็กเหล่านี้ต้องสูญเสียความสามารถพิเศษที่มีอยู่ในตัวไป ซึ่ง ดวงเดือน อ่อนน้อม (2529 : 54 - 62) ได้พิจารณาการจัดชนิดของโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในแง่ของการบริหารหรือการจัดการ สามารถแบ่งออกเป็น 4 ชนิด ได้แก่

1. โปรแกรมการเร่งการเรียนรู้ (Acceleration Program) ซึ่งมีผู้จัดทำไว้หลายแบบ เช่น การรับเด็กเข้าเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาให้เร็วขึ้น การข้ามชั้นโดยการทำให้เลื่อนไปเรียนในชั้นที่สูงกว่าระดับที่กำลังเรียนอยู่ได้ 1 ถึง 2 ระดับชั้น โดยยังไม่จบชั้นที่กำลังเรียนอยู่ การรวมชั้นเป็นการจัดให้เด็กปัญญาเลิศได้เรียนเนื้อหาอย่างเดียวกับเด็กปกติ แต่เปิดโอกาสให้เด็กใช้เวลาเรียนน้อย โดยนำเด็กเหล่านี้มารวมกลุ่มกันแล้วปรับหลักสูตรที่อยู่เหนือกว่าระดับ 2 ถึง 3 ปี ให้ใช้เวลาเรียนน้อยกว่าปกติ การเรียนแบบไม่มีชั้นในระดับประถมศึกษา โดยจัดให้เด็กปัญญาเลิศได้ก้าวหน้าไปตามความสามารถ ทำให้จบเร็วขึ้นกว่าปกติ การย่นเวลาเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและการวางตัวล่วงหน้าโดยมุ่งเข้าเรียนต่อในระดับมหาวิทยาลัย

2. โปรแกรมการจัดกลุ่มตามความสามารถ (Ability Grouping Program) เช่น ชั้นเรียนพิเศษเฉพาะสำหรับเด็กปัญญาเลิศ โรงเรียนเฉพาะสำหรับเด็กปัญญาเลิศ การเรียนร่วมกับเด็กปกติ โรงเรียนฤดูร้อน หรือครูพิเศษเฉพาะด้านให้ความรู้

3. โปรแกรมการศึกษารายบุคคล (Independent Study Program) เป็นโปรแกรมที่เปิดโอกาสให้เด็กปัญญาเลิศได้ทำงานโดยอิสระ ภายใต้คำแนะนำดูแล และสนับสนุนของผู้ใหญ่ หรือจากศูนย์วิทยาการ

4. โปรแกรมการแนะแนว (Guidance Program) ครอบคลุมลักษณะของการแนะแนวทั้ง 3 ด้าน คือ การแนะแนวส่วนตัว การแนะแนวการศึกษา และการแนะแนวอาชีพ

ส่วนทางด้าน หม่อมคุณหญิง บวิพัตร ณ อยุธยา (2531 : 116) ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเด็กพิเศษเรียนร่วมกับเด็กธรรมดา ไม่ใช่จะจำกัดอยู่แต่เด็กพิการเท่านั้น แต่เด็กปัญญาเลิศก็เช่นเดียวกัน ย่อมต้องการอยู่ในโลกที่มีทั้งเด็กโง่ เด็กฉลาด คนดี คนเลว เด็กต้องรู้จักและยอมรับกันและกัน ยอมรับทั้งกลุ่มและยอมรับเป็นรายบุคคล

ผดุง อารยะวิบูลย์ (2531 : 12) ได้อธิบายเกี่ยวกับวิธีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ โดยทั่วไปเด็กฉลาดย่อมมีพัฒนาการด้านต่าง ๆ เหนือกว่าเด็กธรรมดาอย่างเห็นได้ชัด บิดามารดา ครูอาจารย์ หรือผู้ปกครองจะต้องหมั่นสังเกตเด็กโดยใช้เกณฑ์หลาย ๆ อย่างประกอบกัน เช่น ความสามารถทางสติปัญญา ความคิดสร้างสรรค์ ความถนัด และอื่น ๆ การจัดโครงการเรียนให้แก่เด็กฉลาดมีหลายวิธี โครงการหนึ่งที่โรงเรียนทุกแห่งควรจัดทำได้ คือ โครงการเพิ่มพูนความรู้ในชั้นเรียน ถึงแม้ว่าเด็กฉลาดมักมีความสำเร็จในการเรียนสูง แต่ก็มีบางคนมีความสำเร็จในการเรียนต่ำกว่าระดับความสามารถที่แท้จริง การช่วยเหลือเด็กเหล่านี้อาจทำได้โดยการจัดบริการให้คำปรึกษา การจัดครูที่สอนเก่ง ยอมรับ และเข้าใจเด็ก เพื่อช่วยส่งเสริมและจูงใจให้เด็กฉลาดได้พัฒนาอย่างเต็มความสามารถของตน ส่วน อุษณีย์ โพธิ์สุข (2535 : 48) ได้แนะวิธีที่น่าจะนำมาใช้ในการสอนเด็กปัญญาเลิศ คือ การสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นหลัก และช่วยให้แต่ละคนมีความสุข ไม่มีความรู้สึกว่าคุณเองเป็นคนประหลาดกว่าคนอื่น ๆ ในปี 1988 รัฐบาลของสหรัฐอเมริกาได้ทำตามกฎหมายที่มีชื่อว่า The Jacob K.Javits Gifted and Talented Students Act ซึ่งเป็นกฎหมายฉบับแรกที่สนับสนุนการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทุกสาขา ตั้งแต่อายุ 6 ขวบขึ้นไป สาระสำคัญของกฎหมายนี้ คือ ให้โรงเรียนมีหน้าที่เสาะแสวงหาและปลูกปั้นเด็กเหล่านี้อให้เป็นทรัพยากรที่มีค่าของประเทศ และนั่นหมายถึงว่ารัฐบาลกลางมีบทบาทที่จะกระตุ้นเรื่องการวิจัยและพัฒนา เพื่อให้แน่ใจว่าโรงเรียนสามารถที่จะตอบสนองความสามารถพิเศษเฉพาะบุคคลได้

นักการศึกษาจึงได้กำหนดจุดมุ่งหมาย และวัตถุประสงค์ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศไว้ดังนี้ (อุษณีย์ โพธิ์สุข. 2535 : 49)

1. เพื่อสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ ซึ่งจะช่วยให้เด็กปัญญาเลิศได้พัฒนาศักยภาพของตนได้ถึงขีดสูงสุด โดยเฉพาะในด้านความคิดริเริ่ม การวางแผน การให้เหตุผล การสร้างสรรค์ และการสื่อสารกับผู้อื่น
2. เพื่อจัดโอกาสให้เด็กได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ และจินตนาการในการแก้ปัญหา
3. เพื่อจัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อเด็กในการแสดงออก
4. เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนในรูปแบบของสหวิทยาการ การใช้สื่อผสม และความรู้ในหลายระดับ เพื่อให้เด็กเรียนรู้ตามความสามารถของตน
5. เพื่อจัดโอกาสให้แก่เด็กในการเพิ่มพูนประสบการณ์ของตน ทั้งในแนวกว้าง และแนวลึกตามความสนใจของเด็ก โดยเน้นความรับผิดชอบและอิสรภาพทางปัญญาในระดับประถมศึกษาซึ่งนับเป็นรากฐานสำคัญของการศึกษาในระดับต่อ ๆ ไป การมีโปรแกรมสำหรับเด็กที่มีระดับสติปัญญาสูงจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง

ดวงเดือน อ่อนน้อม (2529 : 54 - 56) กล่าวถึงลักษณะของโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศว่าแบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. เร่งการเรียนรู้ (Acceleration) เป็นการให้เด็กปัญญาเลิศได้เข้าเรียนหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งเร็วขึ้น หรือได้เรียนไปตามหลักสูตรได้เร็วตามความสามารถของตน จึงทำให้เด็กเหล่านั้นเรียนจบหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งเมื่ออายุหรือใช้เวลาน้อยกว่าเด็กปกติ
2. เสริมการเรียนรู้ (Enrichment) เป็นการให้เด็กปัญญาเลิศได้เรียนรู้เพิ่มเติมไปจากหลักสูตรปกติ เด็กที่ได้รับการเสริมการเรียนรู้ไม่ได้รับการเลื่อนไปเรียนชั้นสูงหรือเรียนจบหลักสูตรเร็วขึ้นกว่าเด็กปกติ ซึ่งการเสริมการเรียนรู้ทำได้ 3 ลักษณะ ได้แก่

2.1 เสริมการเรียนรู้ในแนวลึก หมายถึง ให้ศึกษาเนื้อหาวิชาในหลักสูตรอย่างลึกซึ้งและเข้มข้นกว่าเด็กปกติอื่น ๆ

2.2 เสริมการเรียนรู้ในแนวกว้าง หมายถึง ให้ศึกษาเนื้อหาวิชาในหลักสูตรในแนวกว้างด้วยการนำไปสัมพันธ์กับเรื่องอื่น ๆ เพื่อขยายความรู้ในเรื่องนั้นให้กว้างขวางขึ้น

2.3 เสริมการเรียนรู้เรื่องที่ทันสมัย หมายถึง ให้ศึกษาเรื่องราวของสิ่งต่าง ๆ รอบตัวที่เกิดขึ้นในขณะนั้นตามความสามารถ และความสนใจของเด็ก

โดยเฉพาะการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในลักษณะเร่งการเรียนรู้ สุนทร โคตรบรรเทา (2530 : 23 - 25) กล่าวว่า มีงานวิจัยอยู่หลายท่าน อาทิ คีส์ (Keys. 1972 : 248 - 254) ได้รายงานการวิจัยเกี่ยวกับผลของการเร่งรัด ที่มีต่อนักศึกษาที่เข้ามหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนีย เมื่ออายุ 16 ปี 5 เดือน หรือก่อนหน้านั้น โดยกลุ่มควบคุมเข้ามหาวิทยาลัยเมื่ออายุ 17 ปีขึ้นไป ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มผู้เรียนเร็วเรียนได้ดีกว่าอย่างมีนัยสำคัญ ในวิชาการทุกด้าน และมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่เรียนปกติ และยังพบว่ากลุ่มเรียนเร็วมีกิจกรรมซึ่งรวมทั้งด้านกีฬามากกว่ากลุ่มผู้เรียนปกติ ส่วนปัญหาด้านพฤติกรรม คือ กลุ่มที่เรียนปกติแต่เป็นคนเก้ง หรือเป็นนักศึกษาในกลุ่มที่เรียนเร็วแต่มีความฉลาดปานกลาง ผู้วิจัยได้สรุปว่า ถ้าเด็กมีระดับสติปัญญาตั้งแต่ 140 ขึ้นไป เด็กผู้ชายควรเข้ามหาวิทยาลัยเมื่ออายุประมาณ 16 ปี และผู้หญิงประมาณ 15 ปี 6 เดือน ซึ่งผลการวิจัยซึ่งตรงกับของ สแตนลีย์ (Stanley. 1977) ในการเร่งรัดในมหาวิทยาลัยไม่มีอันตรายต่อการพัฒนาทางด้านอารมณ์แต่ประการใด เช่นเดียวกับงานวิจัยของเบิช (Birch. 1960) ที่พบว่าปัญหาด้านอารมณ์เกิดจากการที่บังคับเด็กเก่งไว้ในชั้นเรียนที่ไม่มีสิ่งที่น่าสนใจและท้าทาย เบิช กล่าวว่า การเร่งรัดช่วยให้เด็กเก่งมีวุฒิภาวะทางสังคมเพิ่มมากขึ้นและมีผลให้ค่าใช้จ่ายทั้งของส่วนตัวและสถาบันการศึกษาต่ำลง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของแจคสัน (Jackson. 1977) ได้สนับสนุนเหตุผลในทางเศรษฐกิจโดยชี้ให้เห็นว่าการเร่งรัดการเรียนหนึ่งปีช่วยประหยัดเงินค่าใช้จ่ายรวมทั้งการค้นพบว่าการเร่งรัดทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และไม่มีการผิดปกติทางอารมณ์และสังคมโดยให้ข้อเสนอแนะว่าการเร่งรัดไม่ควรเกินสองปีในระหว่างเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา

ส่วน มอร์แกน (Morgan. 1957 : 71 - 77) ได้ศึกษาเปรียบเทียบเด็กเก่ง 25 คน หลังจากที่ได้เด็ก 12 คน จากจำนวนนี้ ได้เรียนในโครงการเร่งรัดจากโรงเรียนประถมศึกษา ผู้วิจัยพบว่าเด็กที่ผ่านโครงการเร่งรัดจะเหนือกว่าเด็กที่ไม่ได้เรียนในด้านการเรียน ด้านการเป็นผู้นำ และสามารถปรับตัวได้ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียนในโครงการเร่งรัด

มาติสัน และตันน์ (สุปราณี สนธิรัตน์. ม.ป.ป. : 317 ; อ้างอิงมาจาก Martinson and Dunn. 1963) ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมการศึกษาและการบริหาร โปรแกรมต่าง ๆ ในชั้นพิเศษในการให้การศึกษาแก่เด็กปัญญาเลิศ ผลการประเมินสรุปได้ว่า เด็กปัญญาเลิศประสบความสำเร็วจนด้านการศึกษา และการปรับตัวทางสังคม สามารถจะพัฒนาทักษะในการแก้ปัญหาโดยการใช้สื่อการสอน และครูผู้สอนสามารถนำเข้าสู่บทเรียนด้วยปัญหาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

ซังค์ (Schunk. 1987 : 149) ได้สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับเด็กปัญญาเลิศที่อยู่ในชั้นเรียนปกติ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเด็กอื่น ๆ เพื่อคอยกระตุ้นหรือสร้างแรงจูงใจให้เด็กที่มีความสามารถต่ำกว่าให้เป็นเด็กเก่งขึ้นมา จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนแบบพฤติกรรม ในชั้นเรียนนั้น พบว่า เด็กไม่เก่งจะไม่สนใจเรียนรูปแบบจากเด็กเก่ง หรืออยากเรียนเร็วขึ้น พวกเขาจะเรียนแบบจากกลุ่มที่มีความสามารถใกล้เคียงกันกับความสามารถของเขา และจากงานวิจัยได้ชี้แนะว่า เด็กไม่เก่งบางคนมีความหวาดหวั่น เมื่อมีเด็กเก่งเรียนด้วย แต่เมื่อเด็กเก่งไม่อยู่ พวกเขาจะรู้สึกเบื่อกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดสรุปได้ว่าการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพควรจะต้องจัดให้สนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เด็กที่เรียนเก่งควรจะได้เรียนเนื้อหาและวิธีการ ส่วนที่แตกต่างจากเด็กที่เรียนระดับปานกลางและเด็กที่เรียนอ่อน เพื่อให้เด็กได้พัฒนาศักยภาพได้สูงสุดในอนาคต เราจะต้องเห็นความจำเป็นที่จะให้การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน เพราะจะมีผลระยะยาวมากที่สุดคือการลงทุนในการพัฒนาคน โดยเฉพาะคนเก่งที่จะเป็นกำลังสำคัญในอนาคต

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในต่างประเทศ

ในช่วงหลังปี ค.ศ.1957 ซึ่งเป็นปีที่รัสเซียได้ส่งยานสปุตนิก (Sputnik) ขึ้นสู่อวกาศ ทำให้อเมริกาและประเทศต่าง ๆ ตระหนักตกใจและหันมาให้ความสนใจกับการจัดการศึกษาให้กับเด็กเก่งที่จะเป็นกำลังของประเทศในอนาคต

มาแลนด์ (อุษณีย์ โพธิ์สุข. 2535 : 33 ; อ้างอิงมาจาก Marland. 1972) ได้เสนอรายงานต่อรัฐบาลของสหรัฐอเมริกาชื่อ Marland's Report. 1972 ได้ทำให้เกิดความเข้าใจเรื่องเด็กปัญญาเลิศกว้างขวางขึ้น และเป็นที่ยอมรับของคนทั่วโลก ต่อมาในปี 1988 รัฐบาลของสหรัฐอเมริกาได้ตรากฎหมายฉบับแรกที่สนับสนุนเด็กปัญญาเลิศทุกสาขาตั้งแต่อายุ 6 ขวบขึ้นไป วาระสำคัญของกฎหมายคือ ให้โรงเรียนมีหน้าที่เสาะแสวงและปลูกปั้นเด็กเหล่านี้ จึงทำให้โรงเรียนในประเทศสหรัฐอเมริกาสามารถจัดการศึกษาเพื่อตอบสนองความสามารถเฉพาะบุคคลได้

ผดุง อารยะวิญญู (2530 : 24 - 27) ในปี 1917 รัฐบาลแคนาดาได้ออกกฎหมายเกี่ยวกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในแคว้นออนแทรีโอ โดยให้อำนาจแก่ผู้รับผิดชอบในด้านการจัดการศึกษามีอำนาจในการจัดชั้นเรียนขึ้นเป็นพิเศษสำหรับเด็กฉลาดโดยเฉพาะ กฎหมายฉบับนี้บังคับให้รัฐบาลจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศคณะกรรมการด้านการศึกษได้ใช้เวลาหลายปีในการเตรียมงาน มีการแต่งตั้งที่ปรึกษาในการดำเนินงาน และจัดพิมพ์คู่มือสำหรับการสอน ตลอดจนวางแผนจัดอบรมครูเพื่อสอนเด็ก และจัดตั้งสมาคมผู้ปกครองสำหรับเด็กปัญญาเลิศขึ้นเพื่อให้ข้อเสนอแนะในด้านการศึกษา และคอยผลักดันให้โครงการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และในประเทศอาฟริกาใต้ได้เริ่มจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศขึ้นอย่างเป็นทางการในปี ค.ศ.1980 ที่เมืองเคปทาวน์ โดยกำหนดนโยบายเป็นโครงการ 3 ปี และรัฐให้การสนับสนุนในการทดลองสำหรับเด็กปัญญาเลิศ จนถึงปี ค.ศ.1985 จึงเปิดสอนหลักสูตรการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในระดับประถมศึกษา และประเทศสาธารณรัฐโคมินกัน ถึงแม้จะเป็นประเทศเล็กแต่ก็จัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศอย่างทันสมัย โดยมีการสอนเป็นรายบุคคลเพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถ

และความต้องการของแต่ละบุคคล การคัดเลือกเด็กปัญญาเลิศใช้วิธีทดสอบแบบมาตรฐานทางด้านความถนัด และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน มีรูปแบบการรวมการในการคัดเลือกโดยเฉพาะด้านการสอนเสริมจะสอนเสริมสัปดาห์ละอย่างน้อย 2 ชั่วโมง ในวิชาที่เขาถนัดจะเห็นว่า ในขณะที่ประเทศอเมริกา และยุโรปมีการตื่นตัวในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในแถบเอเชียก็ให้ความสำคัญต่อเด็กฉลาดเช่นกัน ในช่วงปี ค.ศ.1978 ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนได้เริ่มจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศอย่างเป็นทางการโดยรัฐจัดตั้งโรงเรียนพิเศษขึ้นสำหรับเด็กฉลาดโดยเฉพาะ และโครงการวังเด็ก (Children's Palaces) ส่วนประเทศอินเดียรัฐบาลจัดสรรทุนการศึกษาให้แก่เด็กฉลาดเป็นครั้งแรกในปี ค.ศ.1961 ต่อมาในปี ค.ศ.1980 ได้คัดเลือกเด็กฉลาดเข้าศึกษาต่อในแขนงวิชาวิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และด้านกาพย์ แพทย์ ในประเทศญี่ปุ่นมีการเรียนการสอนสำหรับเด็กปัญญาเลิศในระบบการศึกษาของผู้ป็นนั้น ขบวนการเรียนการสอน การคัดเลือก การประเมินผลเป็นขั้นตอนของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งสิ้น

จากการศึกษาเอกสารที่กล่าวมาแล้วพอสรุปได้ว่า หลายประเทศต่างก็ให้ความสำคัญและเห็นคุณค่าของเด็กฉลาด โดยการจัดการศึกษาสำหรับเด็กเหล่านี้ขึ้นในประเทศของตน แต่แนวทาง และวิธีการอาจแตกต่างกันออกไป การให้การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ รัฐมีหน้าที่ให้การสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ซึ่งเป็นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีค่าของชาติ ซึ่งในปัจจุบันนักการศึกษาของไทยกำลังแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ โดยให้ความสำคัญและส่งเสริมสนับสนุนเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านมากยิ่งขึ้น

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในประเทศไทย

ในอดีตที่ผ่านมา ประเทศไทยได้เอื้อให้มีการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษอยู่บ้าง เช่น มีการส่งเสริมเด็กเรียนเก่งให้เลื่อนชั้นกลางปี หรือข้ามไปเรียนชั้นสูงขึ้น หรือจัดให้เด็กเก่งเรียนอยู่ห้องเดียวกัน แต่ยังไม่ได้ให้การศึกษที่แตกต่างกันไปจากเด็กอื่น

จนกระทั่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 3 ซึ่งเน้นด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อพัฒนาประเทศ จึงได้เริ่มการเคลื่อนไหวด้านการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ โดยกรมสามัญศึกษาได้ให้ความสนใจในงานด้านนี้ และในปี 2516 แผนการศึกษาพิเศษ กรมสามัญศึกษาจึงได้ผลิตคู่มือออกมาเผยแพร่ ชื่อว่า จิตวิทยาและการศึกษาสำหรับเด็กฉลาด (กาญจนา โกตระกุล. ม.ป.ป.)

ต่อมาในปี 2523 ความสนใจเรื่องเด็กปัญญาเลิศได้รับการกระตุ้น เมื่อคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้จัดตั้งโครงการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ และในปี 2524 ได้จัดสัมมนาเรื่อง "การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ" ซึ่งเน้นถึงความร่วมมือร่วมกันในการแสวงหาทางที่เป็นไปได้ ในการจัดการศึกษาให้แก่เด็กปัญญาเลิศ และได้มีการทำการสอนเด็กปัญญาเลิศเป็นการทดลองที่โรงเรียนประถมสาธิต มศว ประสานมิตร

การพัฒนาการศึกษาพิเศษให้แก่เด็กปัญญาเลิศ ในระดับระหว่างประเทศในเอเชียด้วยกัน เริ่มในปี 2525 ดังที่ได้ปรากฏในรายงานการประชุมของสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรืออาเซียน (Association of South East Asian Nations หรือ ASEAN) ซึ่งประเทศไทยเข้าร่วมเป็นสมาชิก และเป็นการรวมกันในการประชุมที่สิงคโปร์ ระหว่างวันที่ 29 - 31 กรกฎาคม 2528 (สคัป อีระบุตร. 2530 : 6) และได้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการในปี 2527 เกี่ยวกับเรื่องเด็กปัญญาเลิศอีกหลายครั้ง ซึ่งถือเป็นงานส่วนหนึ่งในโครงการส่งเสริมการศึกษาเพื่อเด็กปัญญาเลิศ ของคณะวิทยาศาสตร์ เป็นต้น โครงการนี้มุ่งขยายจากระดับประถมศึกษาไปสู่ขั้นมัธยมศึกษา และขั้นต่อไป และจากส่วนกลางไปสู่ส่วนภูมิภาค ในปีนี้เองได้มีผู้ริเริ่มโครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (พสวท.) ขึ้น โดยความร่วมมือระหว่างกระทรวงศึกษาธิการ และสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) โครงการนี้กำหนดขึ้นเนื่องจากความตระหนักในความสำคัญของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการพัฒนาประเทศ (ดวงเคือน อ่อนน่วม. 2529 : 3)

โครงการหลักสูตร ปริญญาตรี ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 6 โดยเริ่มปี 2530 โดยการสร้างหลักสูตรพิเศษเพิ่มเติมในหลักสูตรปกติ ทั้งนี้เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถสูง เพื่อเป็นผู้นำทางวิชาการต่อไป และโครงการข้างเผือก ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย รับเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬา โดยเฉพาะให้เข้ามาเรียน โดยมีทุนการศึกษาให้

การจัดการศึกษาในโรงเรียนกีฬาตามที่รัฐบาลของพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ ได้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมการกีฬาของชาติไว้ว่า เพื่อให้การกีฬาได้มาตรฐาน มีขีดความสามารถในการเข้าร่วมแข่งขันกีฬานานาชาติได้ดียิ่งขึ้น ประกอบกับประเทศไทยรับเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันกีฬาเกมส์ครั้งที่ 18 ในปี 2533 การแข่งขันกีฬาเอเซียเกมส์ครั้งที่ 13 ในปี 2541 และการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ในปี 2547 การกีฬาแห่งประเทศไทย และกรมพลศึกษาเป็นหน่วยงานหลัก ได้มีการจัดตั้งโรงเรียนกีฬา เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2532 และในวันที่ 7 สิงหาคม 2533 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศจัดตั้ง โรงเรียนกีฬาจังหวัดสุพรรณบุรีขึ้นเป็นแห่งแรก โดยมีลักษณะเป็นสถาบันอิสระขึ้นตรงต่อกรมพลศึกษา (ผดุง อวาระวิญญู. 2531 : 18) ซึ่งถือว่าเป็นการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กที่มีความสามารถพิเศษทางด้านกีฬาในประเทศไทยขึ้นเป็นแห่งแรก ต่อมาในปีการศึกษา 2534 ภาควิชาการศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ได้ดำเนินการเปิดการเรียนการสอนขึ้นในระดับปริญญาตรีศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ สาขาการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ซึ่งนับว่าเป็นครั้งแรกในประเทศไทยที่มีการจัดการเรียนการสอนในสาขานี้อย่างมีระบบ

โครงการส่งเสริมความเป็นเลิศของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ได้มีการบรรจุไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - 2539) สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงเรียนจัดโปรแกรมพิเศษเสริมความสามารถให้กับนักเรียนที่มีสติปัญญาสูงหรือ เด็กที่มีความสามารถพิเศษ เพื่อให้เด็กเหล่านี้ได้พัฒนาความสามารถให้สูงสุดตามศักยภาพของตน

จากข้อมูลดังกล่าว จะเห็นได้ว่าในขณะนี้บุคคลหลายฝ่ายกำลังตื่นตัวในการจัดการศึกษาให้แก่เด็กปัญญาเลิศ หรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษ ซึ่งนับว่าเป็นนิมิตหมายอันดีแก่ประเทศ ที่จะให้กำลังคนที่มีความสามารถสูงมาช่วยพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ทั้งนี้เพราะผู้บริหารและครูวิชาการที่มีศักยภาพในการวางแผน จัดการ ดังนั้น ถ้าผู้บริหารและครูวิชาการมีทัศนคติที่ดี จะทำให้แนวโน้มต่อการจัดการเรียนการสอนดีมากด้วย

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

ความหมายของทัศนคติ

ทัศนคติเป็นตัวแปรตัวหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจศึกษากันอย่างกว้างขวาง และมีผู้ให้ความหมายหรือคำจำกัดความอย่างหลากหลายเช่นกัน มีรายชื่อบทความและตำราเรียน จำนวน 20,209 เรื่องที่เรียงอยู่ภายใต้หัวข้อทัศนคติในวารสาร Psychological Abstract จากปี ค.ศ.1970 ถึง 1979 พบว่ามีการนิยามคำว่าทัศนคติที่แตกต่างกันและยังไม่มีที่ตกลงกันโดยทั่วไป ในเรื่องนี้ ออลพอร์ท (Lindzey and Aronson. 1985 : 510 ; citing Allport. 1935) ได้เคยให้ข้อสังเกตไว้แต่เริ่มแรกแล้วว่า นักวิชาการประสบความสำเร็จในการวัดทัศนคติมากกว่าการให้นิยามศัพท์ การนิยามกับทัศนคติที่เป็นประโยชน์มากที่สุดและเป็นที่ยอมรับมากที่สุดเป็นงานที่นักจิตวิทยาสังคมยุคปัจจุบันคงทำกันอยู่ อย่างไรก็ตามนิยามที่ได้รับการอ้างถึงบ่อยครั้งได้แก่นิยามที่นักจิตวิทยาสังคมรุ่นแรก ๆ ได้ให้ไว้ เช่น

ออลพอร์ท (Lindzey and Aronson. 1985 : 511 ; citing Allport. 1935) กล่าวถึงทัศนคติว่าเป็นสภาพความพร้อมทางจิตที่ก่อตัวขึ้นจากประสบการณ์ และเป็นตัวกำหนดทิศทางที่บุคคลจะตอบสนองต่อวัตถุหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

เครช และครัทช์ฟิลด์ (Lindzey and Aronson. 1985 : 511 ; citing Krech and Crutchfield. 1948) กล่าวว่าทัศนคติคือผลรวมที่ก่อให้เกิดพลังจิตใจ อารมณ์ การรับรู้ และกระบวนการการรู้คิดเกี่ยวกับประสบการณ์ของตัวบุคคล

เคนซี (Lindzey and Aronson. 1985 : 511 ; citing Katz. 1966) เสนอว่าทัศนคติคือลักษณะทางอารมณ์ของบุคคลที่กำหนดการประเมินสิ่งลักษณะหรือวัตถุบางประเภทไปในทิศทางที่ชอบหรือไม่ชอบ

ฟิชเบน (Lindzey and Aronson. 1985 : 511 ; citing Fishbein. 1967) ได้ให้ความหมายของทัศนคติในแง่ขององค์ประกอบด้านความรู้สึก คือเป็นลักษณะทางอารมณ์ที่เกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งกำหนดการตอบสนองอย่างคงเส้นคงวาต่อวัตถุประสงค์ในทิศทางที่พอใจหรือไม่พอใจ

ประภา เพ็ถสุววรรณ (2520 : 3 - 9) ทัศนคติเป็นความคิดเห็นที่มีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ เป็นส่วนที่พร้อมจะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก และพวงวิรัตน์ (2531 : 112) ได้ให้ความหมายสอดคล้องกันว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกภายในของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง อันเป็นผลเนื่องมาจากประสบการณ์ การเรียนรู้ และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งต่าง ๆ ไปในทิศทางหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นไปในทางสนับสนุน หรือคัดค้านก็ได้

จากความหมายดังกล่าว อาจจะสรุปได้ว่า ทัศนคติ หมายถึง สภาพความพร้อมทางจิตใจและความรู้สึกนึกคิดของบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์ อันเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลมีแนวโน้มแสดงพฤติกรรมต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง สถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งในทิศทางบวก หรือลบก็ได้

องค์ประกอบทัศนคติ

เชฟเวอร์ (Shaver. 1977 : 168 - 170) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของทัศนคติไว้ 3 ด้าน คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้ (Cognitive Component) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลที่เกี่ยวกับวัตถุหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งด้านความเชื่อของบุคคลที่มีต่อสิ่งเหล่านั้นด้วย
2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (Affective Component) เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าที่เขารับรู้ อาจจะเป็นไปในทางดีหรือไม่ดี ถ้าบุคคลที่มีความรู้สึกไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง บุคคลก็จะไม่ชอบต่อสิ่งนั้น ถ้าบุคคลมีความรู้สึกที่ดีต่อสิ่งใดก็จะเกิดความชอบต่อสิ่งนั้น
3. องค์ประกอบทางด้านแนวโน้มที่จะกระทำ (Behavioral Component) หมายถึง ความโน้มเอียงของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมให้สอดคล้องกับความรู้สึกของตนหรือไม่ยอมรับ ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติ

นอกจากนี้ ซิมเบนได และเอ็บบเซน (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. 2527 : 183 - 184 ; อ้างอิงมาจาก Zimbardo and Ebbesen. 1970) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า ถ้าจะอธิบายถึง ทัศนคติอย่างลึกซึ้งละเอียดถี่ถ้วนแล้ว จะแบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ คือ

1. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึกหรือความคิด (The Cognitive Component) คือการที่บุคคลมีความรู้สึกนึกคิด หรือมีมโนคติ (Concept) เกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นจริงหรือไม่เป็นจริง รวมทั้งความเชื่อต่าง ๆ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น นักเรียนได้รับข่าวว่าครูประจำชั้นคนใหม่ใจดีมาก ฉะนั้นเมื่อเขาเห็นหน้าครูประจำชั้นครั้งแรก ก็คิดในใจว่าครูคนนี้ต้องใจดี ซึ่งอาจจะใจดีจริงตามคำเล่าลือ หรืออาจไม่จริงใจก็ได้
2. องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก (The Affective Component) คือการที่บุคคลมีการประเมินค่า ประมาณความรู้สึก ความชอบหรือการสนองตอบทางอารมณ์ของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น นักเรียนที่คิดว่าครูใจดี จะเริ่มมีความรู้สึกชอบครูก่อนที่จะครูจะแสดงใจดี
3. องค์ประกอบทางด้านพฤติกรรม (The Behavioral Component) คือการแสดงของบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น เด็กที่คิดว่าครูใจดี จึงเกิด

ความชอบและในที่สุดจะแสดงพฤติกรรมโดยการเข้าไปหาบุคคลนั้น หรือยื่นมือทักทาย หรือทำ
ความเคารพอย่างนอบน้อม

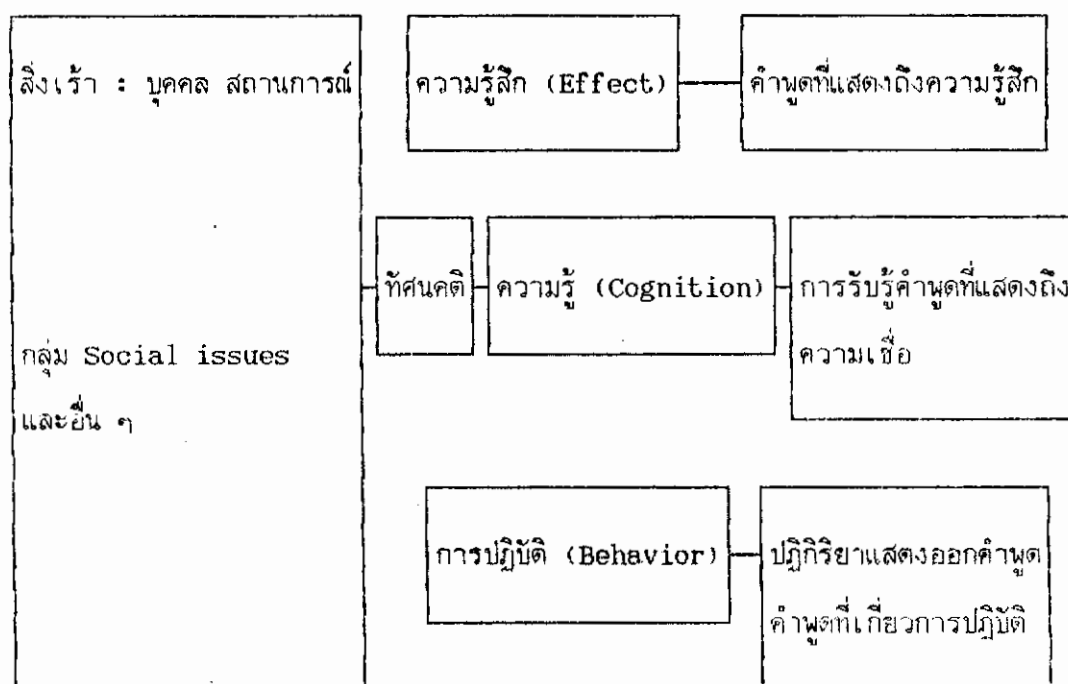
ดังนั้นจะเห็นได้ว่า องค์ประกอบทั้ง 3 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบทางด้าน
ความรู้ องค์ประกอบทางด้านความรู้สึก และองค์ประกอบทางด้านแนวโน้มที่จะกระทำ หรือ
ด้านพฤติกรรมจะมีความสัมพันธ์กันหรือสอดคล้องกัน

ไทรแอนดิส (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2520 : 4 ; อ้างอิงมาจาก Triandis.
1971 : 3) ได้เสนอแผนภูมิองค์ประกอบของทัศนคติ ดังนี้

ตัวแปรอิสระที่วัดได้

ตัวร่วม

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 องค์ประกอบของทัศนคติ

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (งามตา วินันทานนท์. 2537 : 198 - 199 ; อ้างอิงมาจากดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2530 : ก) ได้แบ่งองค์ประกอบของทัศนคติไว้ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบทางการรู้คิด (Cognitive Component) ทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นจะต้องประกอบด้วยความรู้หรือความเชื่อที่บุคคลมีเกี่ยวกับเป้าหมายของทัศนคติ (Attitude Object) ที่อาจเป็นวัตถุ บุคคลหรือเหตุการณ์เป็นอันดับแรก และเป็นความรู้ที่มีทิศทาง ประกอบด้วย ทางที่ว่าสิ่งนั้นดีเลว มีคุณหรือมีโทษมากน้อยเพียงใด เป็นความรู้หรือความเชื่อที่ผู้ใช้ประเมินสิ่งนั้นได้ ไม่ได้เป็นเพียงข้อเท็จจริงโดยทั่วไปเท่านั้นได้มีการกล่าวถึงองค์ประกอบนี้ไว้อย่างชัดเจนในตำราที่สำคัญทางจิตวิทยาสังคมรุ่นแรก ๆ ว่าเนื้อหาที่สำคัญที่สุดในองค์ประกอบนี้คือ ความรู้หรือความเชื่อเชิงประเมินค่าว่าสิ่งนั้นดีหรือเลว มีประโยชน์หรือโทษอย่างไร

มีข้อเตือนใจสำหรับผู้ที่ต้องการวัดองค์ประกอบนี้ของทัศนคติคือ การถามผู้ถูกศึกษาถึงความจริงที่เขาเชื่อถือ เช่น เชื่อว่าโลกมีสิ่งแวดล้อม เชื่อว่าน้ำประกอบขึ้นด้วยไฮโดรเจนกับออกซิเจนนั้น มิได้เป็นการวัดทัศนคติของบุคคลที่มีต่อโลกหรือต่อน้ำ แต่เป็นการวัดปริมาณความรู้เกี่ยวกับความจริงที่ถูกต้องพบเท่านั้นและมีใช้การวัดองค์ประกอบทางการรู้คิดของทัศนคติแต่อย่างใด แต่ถ้าถามว่าเขาเห็นด้วยหรือไม่กับการที่โลกมีสิ่งแวดล้อมจึงเป็นประโยชน์ต่อการเดินเรือไปรอบโลกได้โดยไม่ต้องหันหัวเรือกลับ หรือเห็นด้วยหรือไม่กับการที่น้ำมีส่วนประกอบที่น้ำมีส่วนประกอบของไฮโดรเจนและออกซิเจนจึงมีประโยชน์มากต่อชีวิตของพืชและสัตว์ในน้ำ ประโยคคำถามดังกล่าวนี้จึงจะเป็นคำถามทางทัศนคติ ผู้วัดทัศนคติต้องระวังให้มากในการใช้เนื้อหาของคำถามหรือรูปแบบประโยคในการวัดทัศนคติ เพราะมีการวัดผิดพลาดกันอยู่เนื่อง ๆ

องค์ประกอบทางความรู้สึก (Affective Component) ทัศนคติมีลักษณะที่สำคัญคืออารมณ์ของบุคคลเกี่ยวกับวัตถุทางทัศนคตินั้น เช่นเดียวกับองค์ประกอบแรก ความรู้สึกของ

บุคคลก็จะต้องมีทิศทางด้วย ซึ่งหมายถึงความชอบความไม่ชอบสิ่งหนึ่งหรือความพอใจไม่พอใจสิ่งหนึ่ง องค์ประกอบนี้ของทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งของบุคคล จะสอดคล้องกับทิศทางขององค์ประกอบแรกของเขาด้วย กล่าวคือบุคคลเชื่อว่าสิ่งใดดีมีประโยชน์ บุคคลก็จะชอบและพอใจสิ่งนั้นในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลเชื่อว่าสิ่งใดดีมีประโยชน์ บุคคลก็จะชอบและพอใจสิ่งนั้นในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลเชื่อว่าสิ่งนั้นเลวหรือมีโทษ บุคคลก็จะไม่ชอบไม่พอใจสิ่งนั้น องค์ประกอบนี้มีเนื้อหาที่อาจวัดได้ไม่หลากหลายเท่าองค์ประกอบแรก แต่ก็ใช้องค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของทัศนคติ

ในการวัดทัศนคติส่วนมาก ผู้วัดจะวัดความรู้และความรู้สึกของบุคคลไปพร้อมกันคือวัดว่าบุคคลมีความรู้ในเรื่องนั้นในทางดีและไม่ดีมากน้อยเพียงใด และมีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้นเพียงใด องค์ประกอบทางความรู้สึกนี้เป็นปัจจัยที่แยกทัศนคติออกจากความเชื่อ เป็นสิ่งที่แสดงถึงการประเมินค่าวัตถุทางทัศนคตินั้น ทัศนคติคือความเชื่อถือที่ประกอบด้วยการประเมินค่าและความรู้สึกในเรื่องนั้น

องค์ประกอบทางการพร้อมกระทำ (Action Tendency Component) เมื่อบุคคลมีความรู้เชิงประเมินค่า และมีความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบสิ่งนั้นแล้ว สิ่งที่สองคล้องกันซึ่งติดตามมาคือความพร้อมที่จะกระทำการให้สอดคล้องกับความรู้สึกของคนต่อสิ่งนั้นด้วย ตัวอย่างเช่น การที่บุคคลมีความรู้ว่าเป็นคนหนึ่งป่วยเป็นโรคเอดส์ ซึ่งเกิดขึ้นโดยมิใช่ความผิดของผู้ป่วย แต่ผู้ป่วยคนนี้เป็นผู้รับเคราะห์กรรมเพราะความประจวบเหมาะของสาเหตุหลายประการ เมื่อบุคคลมีความรู้เกี่ยวกับผู้ป่วยโรคเอดส์เช่นนี้ก็ย่อมจะลดความรู้สึกในทางที่ไม่ดีต่อคนที่เป็นโรคนั้นลง และอาจเกิดความรู้สึกในทางที่ดีต่อเขา เช่น เกิดความสงสารและเห็นใจ เมื่อมีความรู้สึกในทางที่ดีขึ้นต่อผู้ป่วยโรคเอดส์ บุคคลก็ย่อมพร้อมที่จะบริจาคเงินหรือให้ความอนุเคราะห์แก่ผู้ป่วยโรคเอดส์มากขึ้นกว่าแต่ก่อน ฉะนั้นการรายงานถึงความพร้อมในการปฏิบัติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งจึงเป็นเครื่องสะท้อนให้เข้าใจทัศนคติของบุคคลต่อสิ่งนั้นได้ด้วย

สรุปได้ว่า ทัศนคติคือจิตลักษณะประเภทหนึ่งของบุคคลเกิดจากการรู้จักเชิงประเมินค่าเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใดทำนองประโยชน์หรือโทษ ทำให้มีความรู้สึกโน้มเอียงไปทางชอบ พยายาม

มากน้อยตบสิ่งนั้น ๆ หรืออาจกล่าวได้ว่าทัศนคติเป็นความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ โดยมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ รวมทั้งความพร้อมที่จะแสดงพฤติกรรมเฉพาะอย่าง ทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดย่อมมีความสอดคล้องกันทั้ง 3 องค์ประกอบที่ได้กล่าวมาแล้ว ฉะนั้นในการวัดทัศนคติต่อสิ่งใดหรือเรื่องใดผู้วิจัยต้องประกอบความรู้คิดเชิงประเมินค่าความรู้สึก หรือการพร้อมกระทำองค์ประกอบหนึ่งองค์ประกอบใดเพียงด้านเดียว หรือจะวัดทั้งสามองค์ประกอบพร้อมกันก็ได้ ตัวอย่างเช่น ทัศนคติต่อตำรวจ บุคคลมีทัศนคติที่ดีต่อตำรวจเมื่อมองเห็นประโยชน์ว่าตำรวจช่วยปรับปรามใจผู้ร้ายทำให้ประชาชนอยู่กันอย่างสงบสุข ก็จะเกิดความรู้สึกชอบหรือพอใจ และพร้อมที่จะให้การสนับสนุนหรือให้ความร่วมมือในการบอกเบาะแสเกี่ยวกับผู้กระทำผิด ในทางตรงกันข้ามบุคคลอาจมีทัศนคติไม่ดีต่อตำรวจเมื่อทราบว่าตำรวจบางคนทำตัวเป็นผู้ร้ายเสียเอง จึงเกิดความรู้สึกไม่พอใจ และมีแนวโน้มที่จะไม่ให้ความร่วมมือหรือให้ความช่วยเหลือบอกข่าวสารแก่ตำรวจ

จะเห็นว่าการแบ่งทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งของบุคคลออกเป็น 3 ส่วนทำให้นักจิตวิทยาสังคมมีความแน่ใจในประเภทของเนื้อหาที่จะใช้ในการวัดทัศนคตินั้นและสามารถจะใช้เป็นมาตรฐานตัวไม่ว่าจะวัดทัศนคติเกี่ยวกับสิ่งใด จากความหมายที่ชัดเจนขององค์ประกอบแต่ละด้านของทัศนคตินี้เอง ที่ทำให้นักจิตวิทยาสังคมสามารถกำหนดวิธีการวัดทัศนคติ และวิธีการเปลี่ยนทัศนคติที่เป็นระบบสืบเนื่องจากความหมายที่กำหนดขึ้นนั้น จึงทำให้วิชาการด้านทัศนคติในแนวของจิตวิทยาสังคมเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว จนสามารถใช้เป็นหลักและแนวทางในการวัดและการวิจัยเกี่ยวกับทัศนคติโดยทั่วไปได้เป็นอย่างดี

จากการศึกษาเกี่ยวกับความหมายและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ การจัดหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และทัศนคติทำให้สามารถกล่าวถึง ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศว่าเป็นความคิดเห็นที่แสดงออกซึ่งอารมณ์ในเรื่องการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 3 องค์ประกอบ อันได้แก่

1. องค์ประกอบด้านความรู้คิดเชิงประเมินค่า ซึ่งหมายถึง การรู้ว่าการจัดการศึกษาที่ผสมผสานกันระหว่างเนื้อหา และวิธีการเสนอเนื้อหา ที่สอดคล้องกับความต้องการความสนใจและความสามารถของเด็กปัญญาเลิศ ดีหรือไม่ดี ชอบหรือไม่ชอบ และรู้ว่าการจัดการศึกษาที่จัดขึ้นนั้น เพื่อช่วยให้เด็กปัญญาเลิศหรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถของตนเองไปให้ได้มากที่สุดมีความเหมาะสมมากเพียงใด

2. องค์ประกอบด้านความรู้ลึก หมายถึง ความพึงพอใจที่มีต่อการจัดการศึกษาที่ผสมผสานกันระหว่างเนื้อหาและวิธีการเสนอเนื้อหา ถ้ามีการจัดการศึกษาที่จัดขึ้น เพื่อช่วยให้เด็กปัญญาเลิศหรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถของตนเองจะพอใจเป็นอย่างยิ่ง

3. องค์ประกอบด้านแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรม หมายถึง ถ้าสถานการณ์ที่เอื้อต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ อาทิ ความพร้อมของบุคลากร งบประมาณ การสนับสนุนจากหน่วยงานต่าง ๆ จะทำให้เกิดการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทันที

ทัศนคติที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศมี 2 ด้าน ได้แก่

1. ด้านหลักสูตร หมายถึง โครงสร้างทางการศึกษาที่ผสมผสานกันระหว่างเนื้อหา และวิธีการเสนอเนื้อหา ที่สอดคล้องกับความต้องการ ความสนใจ และความสามารถของเด็ก เป็นเกณฑ์สำคัญ มีลักษณะดังนี้

1.1 ยืดขยายหลักสูตรเดิมให้กว้างขวางและละเอียดพิสดารกว่าเดิม

1.2 ลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาให้น้อยลงตามความสามารถของเด็ก

1.3 ส่งเสริมให้เด็กปัญญาเลิศได้มีโอกาสเต็มที่ในการพัฒนาศักยภาพและความสามารถพิเศษของเขา โดยเน้นการตัดสินใจ การวางแผน การแก้ปัญหา การสื่อสาร และการสร้างสรรค์

1.4 ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาทางสติปัญญาในชั้นสูง

2. โปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ หมายถึง กิจกรรมการศึกษาที่จัดขึ้น เพื่อช่วยให้เด็กปัญญาเลิศหรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถของตนเอง

ไปให้ได้อีกที่สที่สุด ทั้งนี้เพราะหลักสูตรปกติไม่สามารถสนองตอบต่อความต้องการเป็นพิเศษของเด็กเหล่านี้ได้ ลักษณะของโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศที่นิยมใช้กันคือ

2.1 เร่งการเรียนรู้ (Acceleration) เป็นการให้เด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านได้เข้าเรียนหลักสูตรหนึ่งเร็วขึ้น หรือได้เรียนไปตามหลักสูตรได้เร็วตามความสามารถของตน จึงทำให้เด็กเรียนจบหลักสูตรใดหลักสูตรหนึ่งเมื่ออายุน้อยกว่าหรือใช้เวลาน้อยกว่าปกติ

2.2 เสริมการเรียนรู้ (Enrichment) เป็นการให้เด็กที่มีความสามารถพิเศษเรียนรู้เพิ่มเติมไปจากหลักสูตรปกติ การเสริมการเรียนรู้ได้ทั้งแนวลึก แนวกว้าง และเสริมในเรื่องที่ทันสมัย ตลอดจนส่งเสริมความสามารถให้กับนักเรียนที่มีความถนัดเฉพาะด้าน เช่น ดนตรี กีฬา ได้พัฒนาความสามารถให้สูงขึ้นตามศักยภาพของตนเอง

ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของผู้บริหารและครูวิชาการทั้ง 2 ด้าน ออกเป็น 3 องค์ประกอบด้วยกัน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทัศนคตินี้มีผู้ศึกษาไว้มากมาย แต่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ต้องการศึกษาในครั้งนี้มีของชนาทิพย์ วัฒนวงศ์ (2536 : 89 - 91) ที่ศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูวิชาการต่อแนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ พบว่า ผู้บริหารและครูวิชาการที่มีตำแหน่ง เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการรับราชการครูแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศไม่แตกต่างกัน

จากสาเหตุดังกล่าวผู้วิจัยคิดว่าน่าจะศึกษาอีกครั้งหนึ่งเพื่อต้องการทราบว่าผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร จะมีความคิดเห็นแตกต่างกันหรือสอดคล้องกัน

แรงจูงใจแฝงมีฤทธิ์

ในการศึกษาทางด้านจิตวิทยา พบว่า ปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ คือ แรงจูงใจ ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้บุคคลมีพฤติกรรมต่าง ๆ กันเท่านั้น แรงจูงใจยังเป็นสิ่งก่อให้เกิดความพร้อม หรือความมุ่งมั่นเอียงที่จะทำใหบุคคลมีพฤติกรรมมุ่งเป้าประสงค์อย่างเหมาะสมอีกด้วย ด้วยเหตุนี้จึงมีผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจอย่างมาก และได้พยายามจำแนกประเภทแรงจูงใจเป็นหลายแบบตามเกณฑ์ต่าง ๆ เช่น การแบ่งตามเหตุผลเบื้องหลังในการแสดงออกของพฤติกรรม จะแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ แรงจูงใจภายใน หมายถึง การที่บุคคลเห็นคุณค่าของกิจกรรมที่ดี ทำด้วยความเต็มใจโดยถือว่าการบรรลุในกิจกรรมนั้น ๆ เป็นรางวัลอยู่แล้ว ส่วนแรงจูงใจภายนอก หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมออกมาเพราะมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดมาเร้า ไม่ได้ทำเพื่อความสำเร็งในสิ่งนั้นเลย เช่น กระทำเพื่อต้องการรางวัล เกรต เป็นต้น (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์, 2524 : 236) ถ้าแบ่งตามที่มาของแรงจูงใจจะสามารถแบ่งเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ แรงจูงใจอันเนื่องมาจากความต้องการทางสรีระหรือแรงขับทางสรีระ ซึ่งถือว่าเป็นลักษณะของแรงขับปฐมภูมิ อันได้แก่ ความหิว ความง่วง ความเบื่อหน่าย อ่อนเพลีย เป็นต้น อีกประการหนึ่ง ได้แก่ แรงจูงใจอันเนื่องมาจากความต้องการทางสังคม เกิดขึ้นจากการที่มนุษย์ต้องติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นในสถานการณ์ต่าง ๆ เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้หรือมีประสบการณ์มาก่อน บางครั้งอาจเรียกว่าแรงจูงใจทางสังคม เช่น แรงจูงใจแฝงมีฤทธิ์ เป็นต้น (ประสาธน์ อีหะปริดา, 2522 : 20 - 22)

ความหมายของแรงจูงใจแฝงมีฤทธิ์

นักจิตวิทยาและนักการศึกษาได้ให้ความหมายของคำว่า แรงจูงใจแฝงมีฤทธิ์ไว้แตกต่างกันดังนี้

แอทคินสัน (Atkinson, 1966 : 240 - 241) กล่าวว่า แรงจูงใจแฝงมีฤทธิ์เป็นแรงผลักดันที่เกิดขึ้น เมื่อบุคคลรู้ตัวว่าการกระทำของตนเองจะต้องได้รับการประเมินจาก

ตัวเองหรือบุคคลอื่น โดยเทียบกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม ผลจากการประเมินอาจเป็นสิ่งที่พอใจ เมื่อกระทำไม่สำเร็จก็ได้

เมอร์เรย์ (Murray, 1964 : 19) ได้อธิบายความต้องการผลสัมฤทธิ์ (Need for Achievement) ไว้ว่า เป็นความต้องการที่ได้รับผลสำเร็จจากการกระทำในสิ่งที่ยาก ต้องการที่จะควบคุม จัดกระทำ หรือจัดระเบียบ วัตถุ บุคคล หรือความคิด โดยกระทำสิ่งเหล่านี้อย่างรวดเร็ว และมีความเป็นอิสระให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ต้องการเอาชนะอุปสรรคและบรรลุถึงมาตรฐานที่ดีเลิศ ต้องการเป็นคนเก่ง มีความสามารถในการแข่งขันและเอาชนะคนอื่น ๆ ต้องการให้มีการยอมรับตนเอง โดยการบรรลุความสำเร็จในกิจกรรมที่เป็นอัจฉริยะ นอกจากนี้ แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1953 : 110 - 111) ยังได้ให้นิยามแรงจูงใจผลสัมฤทธิ์ไว้ว่า เป็นความปรารถนาที่จะทำสิ่งใดให้ลุล่วงไปด้วยดี แข่งขันกันด้วยความมาตรฐานอันดีเยี่ยม หรือทำให้ดีกว่าบุคคลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง พยายามเอาชนะอุปสรรคต่าง ๆ มีความสบายใจเมื่อประสบผลสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อประสบความล้มเหลว

แต่ พยัคฆ์ เมตตา (Prayag Mehta, 1969 : 201 - 202) ได้ให้นิยามแรงจูงใจผลสัมฤทธิ์ไว้ว่า แรงจูงใจผลสัมฤทธิ์อาจแสดงได้อย่างใดอย่างหนึ่ง ตามลักษณะ 3 ประการนี้

1. ความต้องการที่ให้งานที่ตนเองทำมีความสำเร็จอยู่ในระดับสูง หรือมีมาตรฐานสูง (Standard of Excellence)
2. งานที่มีลักษณะเป็นเอกลักษณ์ (Unique of Characteristic) ซึ่งเป็นงานที่ทำให้สำเร็จอย่างดีและมีลักษณะเป็นของคน ซึ่งจะชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จของบุคคล เช่น ผลงานที่สร้างสรรค์ขึ้นในด้านศิลปะ และงานอื่น ๆ ที่แตกต่างไปจากธรรมดา
3. งานที่ต้องใช้เวลานาน (Long Term of Work) ลักษณะหนึ่งของแรงจูงใจผลสัมฤทธิ์ก็คือ ต้องการความตั้งใจที่ยาวนานในจุดมุ่งหมายของงานนั้น

งามตา วินันทนัท (2537 : 326 - 327) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เป็นแรงจูงใจทางสังคมที่เกี่ยวกับการทำงาน มีหลักฐานจากการวิจัยมากมายที่บ่งชี้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หรือความต้องการสัมฤทธิ์ผลเป็นลักษณะภายในที่สำคัญลักษณะหนึ่ง ซึ่งผลักดันบุคคลให้เกิดความพากเพียรพยายามที่จะทำงานจนสำเร็จลงด้วยมาตรฐานที่ดีเยี่ยม ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงคือผู้มีพฤติกรรมการทำงาน เพื่อมุ่งให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เมื่อประสบความสำเร็จก็เกิดความสุข ความภาคภูมิใจ แต่เมื่อเกิดความล้มเหลวก็ไม่ท้อแท้กลับพร้อมที่จะลงพยายามทำใหม่ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักจะเป็นผู้ที่ชอบอาสาสมัครทำงานต่าง ๆ ชอบแข่งขันเพื่อชัยชนะ มีนิสัยรักงานและงานที่ยากโดยไม่ย่อท้อ ทำให้เป็นคนที่ตั้งตนเองและเอาใจเป็นที่ตั้งของผู้อื่นให้อีกด้วย

โดยทั่วไปการกระทำที่เกิดจากความต้องการสัมฤทธิ์ผลอย่างสูงของบุคคล มักก่อให้เกิดผลในทางดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมที่มุ่งเน้นความสำเร็จเป็นหลัก ตัวอย่างเยาวชนที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลสูงมักจะเรียนต่อถึงระดับอุดมศึกษามากกว่าเยาวชนที่มีความต้องการสัมฤทธิ์ผลต่ำและขณะเรียนอยู่บุคคลประเภทนี้ก็มีแนวโน้มที่จะเรียนดี ซึ่งมีผลเกี่ยวเนื่องไปถึงงานอาชีพที่จะทำในอนาคตด้วย และจากการศึกษาวิจัยก็พบว่าความต้องการสัมฤทธิ์ผลมีความเกี่ยวข้องกับการประสบความสำเร็จทางเศรษฐกิจ และเทคนิควิธีในการสร้างเสริมระดับความต้องการสัมฤทธิ์ผลสามารถเพิ่มความสำเร็จในวงการบริหารให้แกผู้บริหารได้เป็นอย่างดีเช่นอีกด้วย (Feldman. 1987 : 282 ; citing McClelland and Winter. 1961)

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น พอสรุปความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ได้ว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะบรรลุถึงผลสำเร็จในหนทางที่ยากซับซ้อน ไม่ย่อท้อต่ออุปสรรคที่ขัดขวาง พยายามหาวิธีการต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ ต้องการอิสระในการทำงานและการแสดงออก ต้องการชัยชนะในการแข่งขันมุ่งมั่นที่จะทำให้ดีเลิศ มีความสบายใจเมื่อพบความสำเร็จ และวิตกกังวลเมื่อพบความล้มเหลว

ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สำคัญมีดังนี้

1. ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมกเคลแลนด์ (McClelland's Achievement Motivation Theory)

แมกเคลแลนด์ (McClelland. 1961 : 36 - 62) ได้เน้นถึงแรงจูงใจทางสังคม 3 ประเภท คือ

1.1 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motive) ซึ่งก็มีความปรารถนาที่จะกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี โดยพยายามแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเลิศ มีความสบายใจเมื่อประสบความสำเร็จ และมีความวิตกกังวลเมื่อพบกับความล้มเหลว

1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ (Affiliation Motive) ซึ่งหมายถึงความปรารถนาที่จะเป็นที่ยอมรับของคนอื่น ต้องการเป็นที่นิยมชมชอบหรือรักใคร่ชอบพอกับคนอื่น สิ่งเหล่านี้เป็นแรงจูงใจที่จะทำให้บุคคลแสดงพฤติกรรม เพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับจากบุคคลอื่น

1.3 แรงจูงใจใฝ่อำนาจ (Power Motive) ซึ่งเป็นความปรารถนาที่จะได้มาซึ่งอิทธิพลที่เหนือกว่าผู้อื่นในสังคม ทำให้บุคคลแสวงหาอำนาจเพราะจะเกิดความรู้สึกว่าหากทำอะไรได้เหนือคนอื่นเป็นความภาคภูมิใจ ผู้มีแรงจูงใจใฝ่อำนาจสูงจะเป็นผู้ที่พยายามควบคุมสิ่งต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองบรรลุความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือกว่าบุคคลอื่น

แมกเคลแลนด์ เน้นในความสำคัญของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มากกว่าแรงจูงใจในด้านอื่น ๆ เพราะเขาเห็นว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสำคัญมากที่สุดสำหรับความสำเร็จในการทำงานของคนเรา

2. ทฤษฎีความสอดคล้อง (Consistency Theory)

คอร์เนน (กุซงค์ เลาหลิววี่. 2535 : 35 ; อ้างอิงมาจาก Karman. 1974 : 182 - 188) ได้อธิบายแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ตามแนวคิดของทฤษฎีความสอดคล้องว่า

บุคคลจะเกิดภาวะสมดุลในจิตใจ ถ้าพฤติกรรมและความเชื่อของเขาสอดคล้องกัน หรือเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แต่ถ้าเมื่อใดก็ตามที่เกิดความรู้สึกว่าพฤติกรรมเกิดขัดแย้งกับความเชื่อนั้น จะเกิดภาวะไม่สมดุลขึ้น เขาจะต้องปรับความขัดแย้งให้ยุติลง โดยอาจเปลี่ยนความเชื่อมัน หรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ในแง่ของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์บุคคล เป็นผู้มีเหตุผลแยกแยะได้ระหว่างความสำเร็จและความล้มเหลว และสามารถจะมีเหตุผลหรือความคิดเห็นเป็นของตัวเอง ถ้าหากเขาได้ทำงานชุดหนึ่งซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกันและพบว่าตนเองไม่มีความสามารถที่จะทำงานชุดนั้นทุกงาน กรณีนี้จะทำให้บุคคลสามารถที่จะประเมินความรู้ความสามารถของตนได้ แต่ถ้าหากว่าคนเดียวกันนั้นทำงานชุดอื่นซึ่งเป็นประเภทเดียวกันกับงานที่ล้มเหลวแล้วสามารถทำได้ดี กรณีนี้จะเกิดความขัดแย้งหรือความไม่สมดุลทางความคิดขึ้น บุคคลจะต้องคิดว่ามีอะไรผิดพลาดในประสบการณ์การทำงานที่ผ่านมา เขาอาจจะเปลี่ยนพฤติกรรมให้สอดคล้องกับความคิดที่ว่าประสบความสำเร็จ หรืออาจจะตั้งใจในผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นจริง ๆ ในครั้งนี้ แล้วอาจจะทำพฤติกรรมใหม่ซ้ำอีก

3. ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเมอร์เรย์

เมอร์เรย์ (Murray. 1964 : 152 - 266) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ได้รวบรวมความต้องการทางจิตของมนุษย์ไว้ 28 ชนิด และในจำนวนนี้มีความต้องการเอาชนะ และประสบความสำเร็จ (Need for Achievement) รวมอยู่ด้วย เขากล่าวถึงความต้องการผลสัมฤทธิ์ (n-Achievement) ว่าเป็นความต้องการทางจิตที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เพราะมนุษย์ต้องการเป็นผู้ที่มีความสามารถ มีพลังจิต (Will Power) ที่จะเอาชนะอุปสรรค มุ่งมั่นที่จะกระทำสิ่งที่ยากให้ประสบความสำเร็จ

จากทฤษฎีที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยคิดว่าน่าจะนำมาใช้เป็นแนวทางในแนวทางในการพัฒนาบุคคล ให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับคำกล่าวของงามตา วณิชานนท์ (2537 : 349) ที่ว่ามีหลักฐานจากการวิจัยทั้งในประเทศไทย และต่างประเทศยืนยันอย่างมั่นคงว่าลักษณะใฝ่สัมฤทธิ์ของบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องกับความสำเร็จทั้งส่วนบุคคลและความสำเร็จของกลุ่ม ตลอดจนความเจริญก้าวหน้าของประเทศด้วย

ลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ได้มีการรวบรวมลักษณะของผู้มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ โดยบุคคลจากศาสตร์สาขาต่าง ๆ ซึ่งลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ได้แตกต่างกันโดยสิ้นเชิงแต่อย่างใด ดังเช่น เฮอว์แมน (Herman. 1966 : 354) ได้รวบรวมลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 10 ประการ ดังนี้

1. มีระดับความทะเยอทะยานสูง (Aspiration Level)
2. มีความหวังว่าตนจะประสบผลสำเร็จเป็นอย่างมาก แม้การกระทำนั้นจะขึ้นอยู่กับ

กับโอกาส (Risk - Taking Behavior)

3. มีความพยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้นไป (Upward Mobility)
4. อุตสาหกิจที่ยากได้เป็นเวลานาน (Persistence)
5. เมื่องานที่กำลังทำถูกขัดจังหวะหรือถูกรบกวน จะพยายามทำต่อไปให้

สำเร็จ (Task Tension)

6. มีความรู้สึกที่เวลาเป็นสิ่งที่ไม่หยุดนิ่ง และสิ่งต่าง ๆ เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว

(Time Perception)

7. คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก (Time Perspective)
8. จะเลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถมาเป็นอันดับแรก (Partner

Choice)

9. ต้องการให้เป็นที่รู้จักแก่ผู้อื่น โดยจะพยายามทำงานของตนเองให้ดีขึ้น

(Recognition Behavior)

10. พยายามที่จะกระทำสิ่งต่าง ๆ ของตนเองให้ดีเสมอ (Achievement

Behavior)

ส่วนกิลฟอร์ด (Guilford. 1959 : 437 - 439) กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่า ประกอบด้วย

1. ความทะเยอทะยาน คือ ปรารถนาที่จะทำกิจกรรมนั้นให้สำเร็จ
2. มีความเพียรพยายาม ได้แก่ ทำงานให้เป็นผลสำเร็จ
3. มีความอดทนเต็มใจที่จะลำบากแม้ยามเพียงใดก็ตาม

และ แครนดูล (Crandull. 1963 : 240) ได้กำหนดลักษณะพฤติกรรมของ
ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไว้ 3 ลักษณะ ได้แก่

1. เป็นพฤติกรรมที่มีเป้าประสงค์
2. เป็นพฤติกรรมที่มีเอกลักษณ์ไม่เลียนแบบผู้อื่นทั้งหมด
3. เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ที่มุ่งแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม

อย่างใดอย่างหนึ่ง

ต่อมา ไวเนอร์ (Weiner. 1972 : 203 - 205) ได้สรุปลักษณะเด่นของผู้ที่มี
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง เปรียบเทียบกับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ไว้ดังนี้

1. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงตั้งใจทำงานดีกว่า อดทนต่อความล้มเหลวสูง
ชอบเลือกงานสลับซับซ้อนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
2. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะชอบริเริ่มกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิด
ของตนเองมากกว่า และภูมิใจที่ได้เลือกงานยากมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

นอกจากนี้ แมคเคลแลนด์ (McClelland. 1961 : 207 - 256) กล่าวถึง
ลักษณะพฤติกรรมของผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงว่ามีลักษณะดังนี้

1. กล้าเสี่ยงพอสมควร (Moderate Risk - Taking) มีการตัดสินใจที่เด็ดเดี่ยว
บุคคลที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะไม่พอใจทำสิ่งที่ย่ำแย่ ๆ ซึ่งต้องใช้ความสามารถหากแต่
เลือกทำสิ่งที่ยากเหมาะสมกับความสามารถของตน และเมื่อทำได้สำเร็จจะทำให้ตนเองพอใจ
ส่วนผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมักไม่กล้าเสี่ยงเพราะกลัวไม่สำเร็จหรือก็เสี่ยงจนเกินไปทั้ง ๆ
ที่รู้ว่าทำไม่สำเร็จ แต่ก็หวังพึ่งโชค

2. มีความกระตือรือร้น (Energetic) หรือยืนยันแข็งในการกระทำสิ่งแปลก ๆ ใหม่ ๆ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไม่ได้ยืนยันไปทุกกรณี แต่จะเอาใจใส่ ทุ่มเทพากเพียรต่อสิ่งที่ท้าทายด้วยความสามารถของตน เป็นงานที่ต้องใช้สมองคิดและจะทำให้ตนเองเกิดความภูมิใจได้ว่าทำงานสำคัญสำเร็จลุล่วงไป

3. ความรับผิดชอบต่อตนเอง (Individual Responsibility) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะพยายามทำงานให้สำเร็จเพื่อความพึงพอใจของตนเอง ไม่ใช่จะหวังให้คนอื่นยกย่องตน ต้องการปรับปรุงตัวเองให้ดีขึ้น ไม่ชอบผู้อื่นมาบอกการว่าตนเองควรจะทำอย่างนั้นอย่างนี้

4. ต้องการทราบแน่ชัดของผลการตัดสินใจ (Knowledge of Result Decision) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะติดตามผลการกระทำของตนว่าเป็นอย่างไร ไม่ใช่คาดคะเนว่าเป็นอย่างนั้นอย่างนี้ และเมื่อทราบผลการตัดสินใจหรือการกระทำแล้วยังพยายามทำให้ดีกว่าเดิมอีก

5. มีการคาดการณ์ไว้ล่วงหน้า (Anticipation of Future Possibilities) ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเป็นผู้ที่มีการวางแผนระยะยาว (Long - Range Planning) เพราะเล็งเห็นการณ์ไกลกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

6. มีทักษะในการจัดระบบงาน (Organizational Skill) ข้อนี้นับว่ามีหลักฐานการค้นคว้าเพียงพอ แต่เป็นลักษณะที่น่าจะให้เกิดสมรรถภาพในการจัดระบบงานยิ่งขึ้น แมคเคลแลนด์ได้อ้างถึงการค้นคว้าของ เฟรนด์ ว่า ในการเลือกผู้ร่วมงานนั้น ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเลือกผู้ที่มีความสามารถในงานนั้นมากกว่าที่จะเลือกเพื่อนฝูงหรือผู้ที่มีคุณสมบัติอย่างอื่น

ต่อมา แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1961 : 104) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นดัชนีชี้บ่งถึงความมีคุณภาพของทรัพยากรมนุษย์อย่างหนึ่ง และยังได้กำหนดลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงไว้ดังนี้

1. ทำกิจกรรมต่าง ๆ ให้สำเร็จมากกว่าทำเพื่อเลี่ยงความล้มเหลว

2. เลือกทำสิ่งที่เป็นไปได้และเหมาะสมกับความสามารถของคน
 3. มีความตั้งใจจริงในการทำงานเพื่อให้สำเร็จอย่างแท้จริง ไม่ใช่เกิดจากโอกาส และไม่เชื่อในสิ่งมหัศจรรย์
 4. ทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุมาตรฐานของตนเอง ไม่ใช่จุดมุ่งหมายอยู่ที่รางวัล
- ส่วน แอทกินสัน (Atkinson. 1966 : 259 - 261) กล่าวว่า คนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กล้าแข็งจะมองงานที่ยากขึ้น ถ้างานนั้นง่ายหรือปานกลาง ความสนใจของเขาจะลดลงหลังจากงานชิ้นแรกประสบผลสำเร็จ ถ้างานชิ้นแรกง่ายและเขาล้มเหลว ความคาดหวังประสบผลสำเร็จจะลดลง ความล้มเหลวในครั้งต่อไป อาจจะค่อย ๆ ทำให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำลง และความคาดหวังจะต่ำลง

สำหรับนักการศึกษาของไทยนั้น ชูชีพ ย่อนโคกสูง (2522 : 47 - 48) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมที่แสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงนั้น มีดังนี้

1. ทำสิ่งที่ยาก ๆ มีความพยายาม สนุกสนาน และชอบที่จะทำกิจกรรมนั้น ๆ
2. ชอบการแข่งขัน ต้องการชัยชนะ
3. มีความทะเยอทะยาน
4. ต้องการปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้นเสมอ
5. มีจุดประสงค์ในการทำกิจกรรมที่เด่นชัดและแน่นอน
6. พฤติกรรมที่แสดงออกจะมีเอกลักษณ์ของตัวเอง

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเป็นผู้ที่มีความทะเยอทะยานสูง

หวังว่าคนจะประสบความสำเร็จเป็นอย่างมาก พยายามไปสู่สถานะที่สูงขึ้นไป อดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน ไม่หยุดนิ่ง คำนึงถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก ต้องการให้เป็นที่ยอมรับเลือกเพื่อนร่วมงานที่มีความสามารถเป็นอันดับแรก พฤติกรรมที่เกิดขึ้นมีลักษณะเป็นเอกลักษณ์มุ่งแข่งขันกับมาตรฐานอันดีเยี่ยม รับผิดชอบต่อตนเอง กล้าเสี่ยง และต้องการทราบผลการตัดสินใจที่แน่ชัด

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แล้วพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ขึ้นอยู่กับตัวแปรสติปัญญา ความถนัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และตัวแปรอื่น ๆ อีก ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

แมคเคลแลนด์ (McClelland, 1961 : 178 - 280) ได้ศึกษาพัฒนาทางสังคมที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ได้แก่ อาชีพของบิดา จากกลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่งเป็นผู้จัดการระดับกลางของประเทศไอร์แลนด์ อิตาลี ตุรกี ซึ่งพบว่า ผู้จัดการชาวไอร์แลนด์ที่เป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานทางสังคมสูงขึ้นไปจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงขึ้นด้วย ส่วนของชาวอิตาลีและตุรกีนั้น พบว่า ผู้จัดการระดับกลางจากพื้นฐานทางสังคมระดับกลางจะมีความต้องการผลสัมฤทธิ์ (Achievement Demand) สูงกว่าพวกที่มาจากพื้นฐานทางสังคมต่ำและสูง

ในปี 1963 แมคเดวิด (McDavid, 1969 : 60) กล่าวว่ายังมีหลักฐานยืนยันว่าผู้ที่เป็ชนกลุ่มน้อยและผู้ที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ จะแสดงว่ามีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำกว่ากลุ่มอื่น ซึ่งสอดคล้องกับ จินตนา อินทรไทย (2525) ที่ได้ศึกษาสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 300 คน ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมแตกต่างกันจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับต่ำจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำที่สุด ส่วนนักเรียนที่มาจากครอบครัวที่มีสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมระดับกลางจะมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงที่สุด

ส่วน พยัคฆ์ เมตตา (Prayag Mehta, 1969) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษาในกรุงเคลลี เพื่อต้องการทราบระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชายระดับมัธยมศึกษา และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับความต้องการผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีฐานะทางครอบครัวและทางสังคมแตกต่าง

กันด้วย จากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชายเกรด 9 ในกรุงนิวยอร์ก จำนวน 975 คน ซึ่งเลือกมาจากโรงเรียนมัธยมศึกษาต่าง ๆ จำนวน 165 โรงเรียน โดยใช้แบบทดสอบ TAT ชนิดรูปภาพ A Verbal Measure of Achievement Motivation Achievement Motivation Inventory (AMI) และ Socio - Economic Status Scale ที่ได้ปรับปรุงให้เหมาะสมที่จะนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างผลการวิจัย พบว่าฐานะทางสังคม เศรษฐกิจ และรายได้ของบิดาไม่ทำให้ระดับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกัน

เชลล์ (Shell. 1967 : 2409 A) ได้ศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็กเกรด 5 และ 6 จำนวน 194 คน โดยใช้ข้อสอบชนิดรูปภาพ (TAT) ของแมคเคลแลนด์เป็นเครื่องมือวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แต่ไม่พบความแตกต่างระหว่างเพศกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของเด็กแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ฟริสท์ (Furst. 1966 : 927 - 933) ที่ศึกษาการให้แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเด็กใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กเกรด 9 จำนวน 228 คน เป็นชาย 136 คน หญิง 92 คน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 5 กลุ่ม ตามคะแนนความสามารถทางภาษา ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนชายกับหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน

ต่อมา ไวสส์ (Voss. 1982 : A) ได้นำเกมการแข่งขันใหม่ ๆ เข้ามาร่วมในการทำงานในโรงเรียน เพื่อศึกษาผลของการเปลี่ยนแปลงลักษณะนิสัย (Trait) และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของคณาจารย์ จำนวน 142 คน เป็นชาย 53 คน หญิง 89 คน จากโรงงานทั่วทุกภาคของสหรัฐอเมริกา โดยใช้แบบทดสอบ Martens' Sport Competition Anxiety Test (SCAT) วัดลักษณะนิสัย (Trait) และ Mchrabian's Motivation to Achieve Test (MAT) วัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทดลองเป็นเวลา 2 เดือน ผลการทดลองพบว่า คณาจารย์ชายและหญิงมีคุณลักษณะนิสัยและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

นอกจากนี้ ฟอกซ์ (Fox. 1969 : 1331 - 1322 A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับเพศโดยศึกษากับนักเรียนเกรด 8 จำนวน 283 คน ในเวสเทิร์น เคนทักกี (Western Kentucky) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลได้แก่ Standard Achievement Test และ Lorg - Thorndike Intelligence Test ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับเพศมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับงานวิจัยภายในประเทศนั้น สมศักดิ์ สุนทรสุข (2515) ได้ศึกษาผลการสอนแบบสืบสวนสอบสวน วิชาวิทยาศาสตร์ ใช้เวลา 2 ภาคเรียน แล้ววัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยใช้แบบทดสอบฉบับรูปภาพที่เขาสร้างขึ้นโดยอาศัยความคิดจากแบบทดสอบของแมคเคลแลนด์เป็นหลัก และแบบทดสอบฉบับข้อความเป็นแบบเดิมประโยคให้สมบูรณ์ของโฮลเบิร์ก (Holberg) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 จำนวน 75 คน เป็นนักเรียนชาย 46 คน นักเรียนหญิง 29 คน ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง 37 คน และกลุ่มควบคุม 38 คน ผลของการทดลองพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังพบอีกว่า เพศหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ในปีต่อมา ประสาท ปันตวัฏฐ (2516) ได้ศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในวิชาวิทยาศาสตร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และการคิดแบบอเนกนัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเอง จำนวน 50 ข้อ เป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และยังพบอีกว่า เพศหญิงและเพศชายมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน ส่วน เมธี โพธิ์พัตน์ (2523) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และความซื่อสัตย์ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 886 คน โดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองเป็น

แบบประมาณค่า 5 ระดับ ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับ ผลสัมฤทธิ์ในวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนชายและหญิงมี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และปีที่ 5

ในปี 2517 กฤษณ์ ศรีสุทธีสอาด (2517) ได้ศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 212 คน ใช้แบบทดสอบชนิดที่เป็นรูปภาพ ซึ่ง อนันต์ จันทะกู สร้างขึ้นโดยอาศัยแนวความคิดจากแบบทดสอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของแมคเคลแลนด์ ผล การศึกษาพบว่า นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สูงกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เนื่องจากยังไม่มีผู้ใดได้ทำวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ในกลุ่มของผู้บริหาร และครูวิชาการ ผู้วิจัยจึงสรุปจากประเด็นที่ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยนี้ว่า แรงจูงใจใฝ่ สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการ ที่มีต่อการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ทั้งนี้เพราะผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงน่าจะมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และในทางตรงกันข้ามผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำก็น่าจะมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศ และในส่วนของตัวแปรทางชีวสังคมร่วมกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่แตกต่างกัน น่าจะทำให้ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศแตกต่างกัน จึงได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางชีวสังคมกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการ ต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการ ต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งในกลุ่มร่วมและกลุ่มย่อย

2. มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางชีวสังคมกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการ ต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยแยกเป็น

2.1 มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการ ต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

2.2 มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างอายุกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการ ต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

2.3 มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลักษณะทางชีวสังคมและทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษ ของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนครั้งนี้ ได้ดำเนินการตามลำดับขั้นตอนการวิจัยต่อไปนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเป็นผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 429 คน และครูวิชาการจำนวน 429 คน รวมทั้งสิ้น 858 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในกรุงเทพมหานคร เป็นผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 216 คน และครูวิชาการจำนวน 216 คน รวมทั้งสิ้น 432 คน การสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ซึ่งมีความเชื่อถือได้ 95 เปอร์เซ็นต์ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1. จำแนกโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ทั้งหมด 429 โรงเรียน ออกเป็น 3 ขนาด คือ ขนาดใหญ่ 163 โรงเรียน ขนาดกลาง 93 โรงเรียน และขนาดเล็ก 173 โรงเรียน ตามเกณฑ์มาตรฐานของการแบ่งขนาดโรงเรียน ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ดังนี้ (โรงเรียนขนาดใหญ่มีนักเรียนตั้งแต่ 801 คนขึ้นไป โรงเรียนขนาดกลางมีนักเรียน 401 - 800 คน และโรงเรียนขนาดเล็กมีนักเรียนไม่เกิน 400 คน)

2. สุ่มโรงเรียนตามสัดส่วนของโรงเรียนในแต่ละขนาด ตามหลักการสุ่มของยามาเน่ (Yamane. 1970 : 886 - 887) เพื่อเก็บข้อมูลจากผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการ ซึ่งเป็นตัวแทนของประชากรโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ได้โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 81 โรงเรียน ขนาดกลาง จำนวน 49 โรงเรียน และขนาดเล็ก จำนวน 86 โรงเรียน รวม 216 โรงเรียน

3. กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารโรงเรียนและครูวิชาการ ตามสัดส่วนของโรงเรียน ในแต่ละขนาดดังตาราง 1

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามขนาดของโรงเรียน

ขนาดโรงเรียน	จำนวนโรงเรียน	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
		ผู้บริหาร	ครูวิชาการ	ผู้บริหาร	ครูวิชาการ
ขนาดใหญ่	163	163	163	81	81
ขนาดกลาง	93	93	93	49	49
ขนาดเล็ก	173	173	173	86	86
รวม	429	429	429	216	216

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับชีวสังคม ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่คิดค้นมาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ตำแหน่ง เพศ อายุ และระดับการศึกษา โดยเป็นข้อคำถามแบบสำรวจรายการ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงพฤติกรรมที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามวัดทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา แยกออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงความรู้เชิงประมาณ์ว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ มีประโยชน์ ความรู้สึกพอใจต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมที่ส่งเสริม สนับสนุนต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือในงานวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้นเอง ซึ่งในแต่ละตอนมีรายละเอียดดังนี้

1. แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงพฤติกรรมที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ มีลำดับขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาความหมาย ทฤษฎี ผลงานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ให้ต้องแท้ โดย

1.1.1 หาความหมายของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หรือนิยามของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.1.2 จากความหมาย และนิยามนำมาหาพฤติกรรมที่แสดงถึงการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.2 รวบรวมความหมายและพฤติกรรมที่แสดงถึงการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

1.2.1 จากคำตอบที่ได้ในข้อ 1.1 รวบรวมพฤติกรรมที่แสดงถึงการมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นำพฤติกรรมดังกล่าวมาแจกแจงความถี่ พิจารณาเฉพาะพฤติกรรมที่มีความถี่สูง ๆ เป็นพฤติกรรมที่ต้องการ

1.2.2 สร้างนิยามปฏิบัติการของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จากการที่ได้รวบรวมความหมายและพฤติกรรมไว้

1.3 นำนิยามปฏิบัติการมาเป็นหลักในการเขียนข้อความ โดยการเขียนข้อความคำถามในรูปของประโยคบอกเล่าจำนวน 35 ข้อ เพื่อจะให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นว่ามีความคิดเห็นสอดคล้องมากน้อยเพียงใด

1.4 วางรูปแบบของการวัดโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

1.5 เขียนข้อความให้ครอบคลุมพฤติกรรมต่าง ๆ ที่ระบุในนิยามปฏิบัติการ โดยมีทั้งข้อความทางบวกและข้อความทางลบ และกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

สำหรับข้อความทางบวก จะให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	5	คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3	คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1	คะแนน

และสำหรับข้อความทางลบ จะให้ตรงกันข้ามกับข้อความทางบวก

1.6 นำแบบสอบถามจำนวน 35 ข้อไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางจิตวิทยา อย่างน้อย 3 ท่าน ได้แก่ รศ.อัญญา สุขารมณ์ ผศ.งามดา วณิชานนท์ และ อ.ทัศนีย์ ทองภักดี จากสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว ประสานมิตร เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการให้พิจารณาตรวจสอบ และตัดสินข้อคำถามแต่ละข้อว่าจะสามารถวัดได้ตรงตามคุณลักษณะต่าง ๆ ตามที่ต้องการได้หรือไม่ซึ่งเป็นวิธีการหาความเที่ยงตรงเชิงพื้นผิว (Face Validity) จากนั้นจึงคัดเลือกข้อคำถามที่ใช้ได้มาเป็นข้อคำถามในแบบสอบถาม

1.7 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารและครูวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ได้ถูกสุ่มให้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน เพื่อนำมาหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) รายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% แบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ และใช้สถิติ t - test ในการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 6.78 - 14.45 นำข้อคำถามที่หาค่าอำนาจจำแนกแล้วจำนวน 35 ข้อมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีของครอนบาค ด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) (Cronbach, 1972 : 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93

2. แบบสอบถามวัดทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการ

แบบสอบถามวัดทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการที่มีต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงความพึงพอใจประมาณค่าว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ มีประโยชน์ ความรู้สึกพอใจต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมที่ส่งเสริมสนับสนุนต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศมีลำดับขั้นตอนการสร้างดังต่อไปนี้

2.1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา โดยหาความหมาย หรือนิยามของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา

2.2 ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการออกแบบแบบวัดทัศนคติ ได้แก่ การศึกษาถึงองค์ประกอบของทัศนคติ เพื่อทำความเข้าใจในความหมายให้ถ่องแท้

2.3 รวบรวมความหมาย หรือนิยามของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และองค์ประกอบของทัศนคติ นำมาสร้างนิยามปฏิบัติการของทัศนคติที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา จากการที่ได้รวบรวมความหมายไว้

2.4 นำนิยามปฏิบัติการมาเป็นหลักในการเขียนข้อคำถาม เพื่อจะให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นว่ามีความคิดเห็นสอดคล้องมากน้อยเพียงใด

2.5 วางรูปแบบของการวัดโดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

2.6 เขียนข้อความให้ครอบคลุมทั้ง 3 องค์ประกอบของทัศนคติ และเนื้อหาของการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ที่ระบุในนิยามปฏิบัติการ โดยมีทั้งข้อความทางบวก และข้อความทางลบ โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

สำหรับข้อความทางบวก จะให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	ให้คะแนน	5 คะแนน
มาก	ให้คะแนน	4 คะแนน
ปานกลาง	ให้คะแนน	3 คะแนน
น้อย	ให้คะแนน	2 คะแนน
น้อยที่สุด	ให้คะแนน	1 คะแนน

และสำหรับข้อความทางลบ จะให้ตรงกันข้ามกับข้อความทางบวก

การกำหนดเกณฑ์การจัดระดับค่าคะแนนเฉลี่ยให้เหมาะสมกับระดับจาก

แบบสอบถาม ดังนี้

- 1.00 - 1.49 หมายความว่า มีความรู้เชิงประเมินค่า ความรู้สึก
และแนวโน้มในการจัดการศึกษาน้อยที่สุด
- 1.50 - 2.49 หมายความว่า มีความรู้เชิงประเมินค่า ความรู้สึก
และแนวโน้มในการจัดการศึกษาน้อย
- 2.50 - 3.49 หมายความว่า มีความรู้เชิงประเมินค่า ความรู้สึก
และแนวโน้มในการจัดการศึกษาปานกลาง
- 3.50 - 4.49 หมายความว่า มีความรู้เชิงประเมินค่า ความรู้สึก
และแนวโน้มในการจัดการศึกษามาก
- 4.50 - 5.00 หมายความว่า มีความรู้เชิงประเมินค่า ความรู้สึก
และแนวโน้มในการจัดการศึกษามากที่สุด

2.7 ลักษณะของแบบสอบถามที่สอดคล้องต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

แบ่งออกเป็น 2 ด้าน 3 องค์ประกอบ คือ ด้านหลักสูตรจำนวน 24 ข้อ และด้านการจัดโปรแกรม
การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศจำนวน 23 ข้อ

2.8 นำแบบสอบถามจำนวน 47 ข้อ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศ 3 ท่าน ได้แก่ ดร.ชูศักดิ์ บัณฑิตยกุล สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว ประธานมิตร ดร.โกมล บัณฑิตยกุล เลขานุการสหพันธ์โรงเรียนราษฎร์แห่งประเทศไทย และนายเกรียงศักดิ์ สังขไชย ศึกษาธิการกองการศึกษาเอกชน เพื่อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการให้พิจารณาตรวจสอบ และตัดสินข้อคำถามแต่ละข้อว่าจะสามารถวัดได้ตรงตามคุณลักษณะต่าง ๆ ตามที่ต้องการได้หรือไม่ ซึ่งเป็นวิธีการหาความเที่ยงตรงเชิงพื้นผิว (Face Validity) จากนั้นจึงคัดเลือกข้อคำถามที่ใช้ได้มาเป็นข้อคำถามในแบบสอบถาม

2.9 นำแบบสอบถามจำนวน 47 ข้อ ไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ผู้บริหารและครูวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ไม่ได้ถูกกลุ่มให้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน เพื่อนำมาหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้สถิติ t - test ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในแต่ละข้อด้วยวิธีการแบ่งกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ ปรากฏว่าด้านหลักสูตร 24 ข้อ เหลือ 22 ข้อ ได้ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 2.91 - 14.49 ส่วนด้านโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศจาก 21 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 2.80 - 18.50 รวมแบบสอบถามทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ 43 ข้อ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 2.80 - 18.50

2.10 นำข้อคำถามจากข้อ 2.9 มาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีของครอนบาค ด้วยสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) (Cronbach. 1972 : 126) ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมได้ค่าความเชื่อมั่นด้านหลักสูตรเท่ากับ .87 ด้านโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศเท่ากับ .86 และโดยส่วนรวมเท่ากับ .92

ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองตามขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับชีวสังคม ซึ่งเป็นสถานการณ์ที่ติดตัวมากับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ตำแหน่ง เพศ อายุ และระดับการศึกษา โดยเป็นข้อคำถามแบบสำรวจรายการ

ตัวอย่างแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวท่าน โดยเขียนเครื่องหมาย / ลงใน

() ที่ตรงกับคำตอบของที่เพียงคำตอบเดียว

1. ตำแหน่ง

() ผู้บริหารโรงเรียน

() ครูวิชาการโรงเรียน

2. เพศ

() ชาย

() หญิง

3. อายุ

() ต่ำกว่า 40 ปี

() 40 - 50 ปี

() 51 ปีขึ้นไป

4. ระดับการศึกษาสูงสุด

() ต่ำกว่าปริญญาตรี

() ปริญญาตรีขึ้นไป

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อคำถามที่แสดงถึงพฤติกรรมที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตัวอย่างแบบสอบถาม

คำชี้แจง แบบสอบถามตอนนี้มีความมุ่งหมายเพื่อสอบถามเกี่ยวกับความรู้สึกนึกคิดหรือการกระทำบางอย่างของผู้บริหารและครูวิชาการ ขอให้ตอบโดยทำเครื่องหมาย / ลงในช่องที่ตรงกับสภาพเป็นจริงของท่านเพียงช่องเดียว

0. ถ้ามีโอกาสเลือกงานได้ ข้าพเจ้าจะเลือกชนิดที่ตนเองสามารถทำได้สำเร็จ

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
_____	_____	_____	_____	_____

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามวัดทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา แยกออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงความรู้เชิงประมาณค่าว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ มีประโยชน์ ความรู้สึกพอใจต่อการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศ และมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมที่ส่งเสริม สนับสนุนต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ แบ่งออกเป็น 2 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร 22 ข้อ ด้านโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ 21 ข้อ รวม 43 ข้อ

ตัวอย่างแบบสอบถาม

คำชี้แจง แบบสอบถามครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อจะศึกษาความคิดเห็นของท่าน ว่าท่านเห็นด้วยมากน้อยเพียงใด โปรดประเมินความคิดเห็นของท่านให้ครบทุกข้อคำถาม โดยทำเครื่องหมาย / บนเส้น _____ เพียงข้อคำถามละ 1 คำตอบ

0. การจัดหลักสูตรพิเศษเฉพาะด้านให้เด็กบัณฑิตเป็นสิ่งที่มีประโยชน์

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
_____	_____	_____	_____	_____

00. ข้าพเจ้าชอบหลักสูตรที่มีหลายรูปแบบเพราะจะได้สนองความต้องการของเด็กแต่ละคน

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
_____	_____	_____	_____	_____

00. สนับสนุนให้ครูนำเนื้อหาและกิจกรรมที่มีในหลักสูตรมาใช้ในโรงเรียนเพื่อสนองความต้องการของเด็กมากที่สุด

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
_____	_____	_____	_____	_____

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความร่วมมือจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในการอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ขอความร่วมมือให้ผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการโรงเรียนตอบแบบสอบถามพร้อมส่งคืนมายังผู้วิจัย

3. นำข้อมูลที่ได้รับคืน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบก่อนที่จะนำไปตรวจสอบให้คะแนนต่อแผนการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าของผู้บริหารโรงเรียนได้ 211 ฉบับ ของครูวิชาการ 216 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) เพื่อวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นการหาค่าสถิติ โดยการคำนวณค่าความถี่ และร้อยละ
2. วิเคราะห์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัยในโรงเรียนประถมศึกษา ของผู้บริหารและครูวิชาการ เพื่อบอกปริมาณความมากน้อยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย ในโรงเรียนประถมศึกษา ในแต่ละด้าน และโดยรวม ซึ่งเป็นการหาค่าสถิติโดยคำนวณค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย ในโรงเรียนประถมศึกษา ของผู้บริหารและครูวิชาการ โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)
4. วิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ของตัวแปรทางชีวสังคมกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการ ต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย ในโรงเรียนประถมศึกษา เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิด 2 ทาง (Two - way ANOVA)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร ชูศรี วงศ์รัตน์ (2537 : 40 - 41)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

1.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้สูตร

ชูศรี วงศ์รัตน์, 2537 : 73 - 74

$$S.D. = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

2. ค่าสถิติที่ใช้ในการหาค่าคุณภาพเครื่องมือ

2.1 การหาค่าอำนาจจำแนก เป็นการทดสอบค่าสำคัญของแบบสอบถาม

เป็นรายข้อ โดยใช้สถิติ t - test โดยใช้สูตร พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2531 : 138 - 139)

$$t = \frac{\bar{x}_H - \bar{x}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

2.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค โดยใช้สูตร (Cronbach, 1972 : 161)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left[1 - \frac{S^2_1}{S^2_t} \right]$$

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การหาความสัมพันธ์ระหว่างแรงงูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กบกพร่องเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) โดยใช้สูตร ชูศรี วงศ์วัณณะ (2537 : 321 - 324)

$$r_{xy} = \frac{N \sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N \sum X^2 - (\sum X)^2][N \sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

3.2 การหาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรชีวสังคมกับแรงงูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กบกพร่องเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง (Two - way ANOVA) โดยใช้สูตร ชูศรี วงศ์วัณณะ. (2537 : 278 - 293)

สรุปตารางและสูตรที่ใช้ในการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ 2 ทาง แสดงในตาราง
ดังนี้

Source of variaion	df	SS	MS	F
			SSR	MSR
Row	$r - 1$	SSR	—	—
			$r-1$	MSE
			SSC	MSC
Column	$c - 1$	SSC	—	—
			$c-1$	MSE
			SS(RC)	MS(RC)
Interacion	$(r - 1)(c - 1)$	SS(RC)	—	—
			$(r - 1)(c - 1)$	MSE
			SSE	
Error	$rc(n - 1)$	SSE	—	
			$rc(n - 1)$	
Total	$rcn - 1$	SST		

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี เพื่อให้สามารถเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้นำสัญลักษณ์มาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

N	แทน	จำนวนประชากร
X	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
F	แทน	สถิติที่ใช้พิจารณา F - distribution
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานการณ์ของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทางของตัวแปร ชีวสังคม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ในตอนนี้เป็นการวิเคราะห์สถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่ง เพศ อายุ และระดับการศึกษา ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตำแหน่ง เพศ อายุ และระดับการศึกษา

สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
1. ตำแหน่ง		
1.1 ผู้บริหารโรงเรียน	211	49.4
1.2 ครูวิชาการโรงเรียน	216	50.6
2. เพศ		
2.1 ชาย	192	45.0
2.2 หญิง	235	55.0
3. อายุ		
3.1 ต่ำกว่า 40 ปี	194	45.4
3.2 41 - 50 ปี	155	36.3
3.3 51 ปีขึ้นไป	78	18.3
4. ระดับการศึกษา		
4.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	130	30.4
4.2 ปริญญาตรีขึ้นไป	297	69.6

จากตาราง 2 บ่งบอกว่ามีกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 427 คน เป็นผู้บริหารโรงเรียน 211 คน คิดเป็นร้อยละ 49.4 เป็นครูวิชาการโรงเรียน 216 คน คิดเป็นร้อยละ 50.6 ส่วนเพศพบว่า เป็นเพศชาย 192 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 เป็นเพศหญิง 235 คน คิดเป็นร้อยละ 55.0 ส่วนอายุพบว่ากลุ่มอายุ ต่ำกว่า 40 ปี มีจำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 45.4 กลุ่มอายุ 41 - 50 ปี 155 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 และอายุ 51 ปีขึ้นไป 78 คน คิดเป็นร้อยละ 18.3 สำหรับระดับการศึกษามีผู้จบการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี 130 คน คิดเป็นร้อยละ 30.4 ระดับปริญญาตรีขึ้นไป 297 คน คิดเป็นร้อยละ 69.6

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ดังแสดงในตาราง 3 และวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศจำแนกตามลักษณะชีวสังคม ดังแสดงในตาราง 4

ตาราง 3 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้บริหารและครูวิชาการ จำแนกตามลักษณะทางชีวสังคม

ลักษณะทางชีวสังคม	N	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์		
		$\bar{X}$	S.D.	ระดับเฉลี่ย
<u>ตำแหน่ง</u>				
ผู้บริหาร	211	149.17	9.92	4.26
ครูวิชาการ	216	137.54	15.47	3.92
<u>เพศ</u>				
ชาย	192	149.03	11.40	4.25
หญิง	255	140.65	15.60	4.01
<u>อายุ</u>				
ต่ำกว่า 40 ปี	194	143.28	13.32	4.09
อายุ 41-50 ปี	155	144.69	16.87	4.13
สูงกว่า 51 ปี	78	146.69	14.16	4.19
<u>ระดับการศึกษา</u>				
ต่ำกว่าปริญญาตรี	130	138.17	15.97	3.94
ปริญญาตรีขึ้นไป	297	147.15	12.86	4.20

จากตาราง 3 พบว่า ผู้บริหารและครูวิชาการที่มีตำแหน่งผู้บริหารมีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงสุด ($\bar{X} = 149.17$) และพบว่าผู้บริหารและครูวิชาการที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำสุด ($\bar{X} = 138.17$) และเมื่อพิจารณาในระดับค่าเฉลี่ยจากมากที่สุด คือ 5.00 พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทั้งหมดยกเว้น 3.92 - 4.26 จากมากที่สุด

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของผู้บริหารและครูวิชาการ (N = 427)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับเฉลี่ย
ด้านหลักสูตร	85.12	9.73	3.86
ด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	72.65	9.30	3.46
รวม	157.77	17.78	3.66

จากตาราง 4 พบว่า ผู้บริหารและครูวิชาการ มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 85.12$) ด้านโปรแกรมการจัดการศึกษา $\bar{X} = 72.65$ และโดยส่วนรวม ($\bar{X} = 157.77$) แต่เมื่อพิจารณาในระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ 5.00 พบว่า ด้านหลักสูตรและด้านรวม พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด คือ 3.86 ส่วนด้านโปรแกรมการจัดการศึกษา พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง คือ 3.46

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการจัดการศึกษา
สำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของผู้บริหารและครูวิชาการ จำแนก
เป็นรายข้อ

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	$\bar{X}$	S.D.
<u>ด้านหลักสูตร</u>		
<u>องค์ประกอบทางด้านความรู้เชิงประเมินค่า</u>		
1. เด็กปัญญาเลิศมักจะเห็นแก่ตัวเข้ากับคนอื่น ไม่ได้.....	2.89	1.09
2. การจัดหลักสูตรพิเศษเฉพาะด้านให้เด็ก ปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษ เป็นสิ่งที่สมประโยชน์.....	4.15	.72
3. ควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์อันจะผลดีกับเด็ก.....	4.21	.68
4. หลักสูตรที่ดีสามารถส่งเสริมพัฒนาการของ เด็กทั้งกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา.....	4.34	.72
5. เนื้อหาที่จัดในหลักสูตรกว้างขวางลึกซึ้ง เหมาะสมกับความสามารถและศักยภาพของเด็ก.....	4.03	.78
6. หลักสูตรที่ดีต้องมีความยืดหยุ่น เพื่อความสะดวก ในการจัดการเรียนการสอน.....	4.27	.75
<u>องค์ประกอบด้านความรู้ลึก</u>		
7. ข้าพเจ้าชอบกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ทำนาย ให้เด็กพัฒนาด้านความคิดขั้นสูงกว่าปกติ.....	4.12	.75

ตาราง 5 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	$\bar{X}$	S.D.
8. ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีกับหลักสูตรที่ส่งเสริม ให้เด็กพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์.....	4.24	.69
9. ข้าพเจ้าพอใจกับหลักสูตรที่มีหลายรูปแบบ เพราะจะได้สนองความต้องการของเด็ก แต่ละคนได้.....	4.21	.73
10. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าหลักสูตรปัจจุบันยังไม่ ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาทางสติปัญญา ขั้นสูงสำหรับเด็ก.....	2.82	1.01
11. ข้าพเจ้าชอบหลักสูตรที่ส่งเสริมให้เด็ก รู้จักเลาะแสวงหาความรู้ตามวิธีทาง วิทยาศาสตร์.....	4.00	.71
12. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจกับหลักสูตรที่จัดเนื้อหา และวิธีการเสนอเนื้อหาได้สอดคล้องกับ ความต้องการ ความสนใจและความสามารถ ของเด็ก.....	4.12	.71
13. ข้าพเจ้าชอบหลักสูตรการเรียนการสอน ที่ลดความซับซ้อนของเนื้อหาให้น้อยลงตาม ความสามารถของเด็ก.....	3.96	.79
14. ข้าพเจ้าชอบสื่อการเรียนการสอนที่ส่งเสริม ทั้งกิจกรรมรายบุคคลและกิจกรรมกลุ่ม.....	4.15	.74

ตาราง 5 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	$\bar{X}$	S.D.
<u>องค์ประกอบด้านแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรม</u>		
15. ข้าพเจ้าให้การสนับสนุนเกี่ยวกับโครงการ พัฒนาและส่งเสริมผู้ที่มีความสามารถพิเศษ เฉพาะด้าน เช่น ดนตรี กีฬา.....	4.16	.72
16. ข้าพเจ้าจัดหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ให้สามารถส่งเสริมและพัฒนาความแตกต่าง ทางสติปัญญาของเด็กแต่ละคนได้.....	3.98	.76
17. ข้าพเจ้าสามารถที่จะหาแหล่งทุนมาสนับสนุน และส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศได้.....	3.34	1.10
18. ข้าพเจ้าเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนอยู่เสมอ.....	2.88	1.16
19. ข้าพเจ้าวางแผนนโยบายการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศไว้ล่วงหน้าก่อนเปิดเทอม ทุกครั้ง.....	3.51	1.02
20. หลักสูตรปัจจุบันได้เปิดโอกาสให้เด็กศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเองอยู่เสมอ.....	3.86	.84
21. หลักสูตรปัจจุบันสามารถส่งเสริมกระบวนการ พัฒนาทางสติปัญญาขั้นสูงสำหรับเด็ก.....	3.88	.83
22. ข้าพเจ้าพยายามจัดสื่อการเรียนการสอนให้ ตรงกับกิจกรรมและเนื้อหาวิชาที่สอน.....	4.01	.76
รวมด้านหลักสูตร.....	3.87	.44

ตาราง 5 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	$\bar{X}$	S.D.
<u>ด้านโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ</u>		
<u>องค์ประกอบด้านความรู้เชิงประเมินค่า</u>		
1. การข้ามชั้นเรียนเป็นผลดีกับเด็กปัญญาเลิศ.....	3.90	.94
2. การรับเด็กปัญญาเลิศเข้าเรียนในโรงเรียน ก่อนเกณฑ์เป็นผลดีกับเด็ก.....	3.69	.84
3. การคัดแยกเด็กเก่งให้เรียนในชั้นสูงขึ้น ในบางวิชานั้นว่าเป็นผลดีต่อเด็ก.....	3.74	.85
4. โปรแกรมแนะแนวไม่มีประโยชน์สำหรับ เด็กปัญญาเลิศ.....	3.70	1.29
5. เด็กปัญญาเลิศจะปรับตัวยากเมื่อต้องไป เรียนร่วมกับเด็กปกติ.....	3.21	1.02
6. การสอนเด็กปัญญาเลิศควรคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ.....	3.97	.80
7. ควรจัดโปรแกรมพิเศษในด้านอื่นให้เด็ก ปัญญาเลิศเมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมาย เสร็จแล้วเป็นการจัดความเบื่อหน่าย.....	4.04	.80
8. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเดิม ดีอยู่แล้ว เพียงแต่ครูให้ความสนใจและ สนับสนุนเด็กเก่งมากขึ้นก็พอ.....	3.90	.90
<u>องค์ประกอบด้านความรู้ลึก</u>		
9. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจที่ครูจัดสภาพแวดล้อม ในห้องเรียนให้เอื้อต่อเด็กในการแสดงออก.....	4.07	.76

ตาราง 5 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	$\bar{X}$	S.D.
10. ข้าพเจ้าไม่ชอบที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมใน การจัดการศึกษาของลูก.....	3.54	1.18
11. ข้าพเจ้าเห็นด้วยในการจัดครูเข้าสอน ประจำวิชาหรือประจำกลุ่มสำหรับเด็ก ปัญญาเลิศ ควรคำนึงถึงความสามารถ และความสนใจด้วย.....	4.13	.68
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเด็กปัญญาเลิศควรได้เรียน กับครูที่มีอาวุโสและมีความรู้สูง.....	3.65	1.02
13. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า การข้ามชั้นเรียนทำให้เด็ก เรียนไม่ทันเพื่อนในชั้นเดียวกัน.....	2.24	.92
14. ข้าพเจ้าพอใจที่ครูจัดทำโครงการกิจกรรม พิเศษ หรือทัศนศึกษาตามความสนใจของเด็ก.....	4.09	.78
<u>องค์ประกอบด้านแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรม</u>		
15. ครูจำเป็นต้องทราบทักษะพื้นฐานของเด็ก โดยการทดสอบก่อนที่จะเริ่มบทเรียนใหม่.....	4.30	.66
16. ไม่จำเป็นต้องทราบทักษะพื้นฐานของ เด็กก่อนเพราะจะทำให้เกิดการแตกแยก กันภายในกลุ่ม.....	3.84	1.28
17. โรงเรียนข้าพเจ้าไม่มีบุคลากรช่วยเหลือ ในการจัดโปรแกรมพิเศษสำหรับเด็กเก่ง เพิ่มเติมจากหลักสูตร.....	2.54	.96

ตาราง 5 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	$\bar{X}$	S.D.
18. มีหน่วยงานเอกชนสนับสนุนด้านงบประมาณ ให้จัดโปรแกรมพิเศษสำหรับเด็กเก่งเพิ่มเติม จากหลักสูตรให้ลึกซึ้งและเข้มข้น.....	2.96	1.09
19. แนะนำให้ครูประจำวิชาให้มีการสอนเสริม การเรียนในเรื่องที่เป็นความสนใจของเด็ก.....	3.98	.81
20. ครูคอยแนะนำช่วยเหลือเด็กให้ทำงานร่วมกับ ผู้อื่นทั้งในและนอกโรงเรียนในด้านที่เขา สนใจเป็นพิเศษ.....	4.08	.75
21. ให้การสนับสนุนในการจัดการเรียนการสอน เด็กปัญญาเลิศที่เป็นแม่บทจากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องและควรทำอย่างต่อเนื่อง.....	4.08	.86
รวมด้าน โปรแกรมการจัดการศึกษา.....	3.82	.49
รวม	3.85	.44

จากตาราง 5 พบว่าผู้บริหารและครูวิชาการมีคะแนนเฉลี่ย ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.87$) ด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.82$) และด้านรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ($\bar{X} = 3.85$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเป็นอันดับแรก คือหลักสูตรที่ดีสามารถส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทั้งกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ($\bar{X} = 4.34$) รองลงมา คือ ครูจำเป็นต้องทราบทักษะพื้นฐานของเด็กโดยการทดสอบก่อนที่จะเริ่มบทเรียนใหม่ ($\bar{X} = 4.30$) ส่วนข้อที่ว่าข้าพเจ้ารู้สึกว่าการข้ามชั้นเรียนทำให้เด็กเรียนไม่ทันเพื่อนในชั้นเดียวกัน ($\bar{X} = 2.24$)

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อแนวการจัดการศึกษา
สำหรับเด็กปัญญาเลิศ จำแนกตามตำแหน่งทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมเป็นรายข้อ

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ตำแหน่ง			
	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูวิชาการโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
<u>ด้านหลักสูตร</u>				
<u>องค์ประกอบทางด้านความรู้เชิงประเมินค่า</u>				
1. เด็กปัญญาเลิศมักจะเห็นแก่ตัวเข้ากับคนอื่นไม่ได้.....	3.42	.90	2.38	1.00
2. การจัดหลักสูตรพิเศษเฉพาะด้านให้เด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษเป็นสิ่งที่สมประโยชน์.....	4.18	.61	4.13	.81
3. ควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อันจะผลดีกับเด็ก.....	4.28	.51	4.14	.81
4. หลักสูตรที่ดีสามารถส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทั้งกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา...	4.42	.53	4.27	.86
5. เนื้อหาที่จัดในหลักสูตรกว้างขวางลึกซึ้งเหมาะสมกับความสามารถและศักยภาพของเด็ก.	4.24	.63	3.83	.86
6. หลักสูตรที่ดีต้องมีความยืดหยุ่นเพื่อความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน.....	4.41	.55	4.13	.88

ตาราง 6 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ตำแหน่ง			
	ผู้บริหาร โรงเรียน		ครูวิชาการ โรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
<u>องค์ประกอบด้านความรู้ลึก</u>				
7. ข้าพเจ้าชอบกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ทำทนาย ให้เด็กพัฒนาด้านความคิดขั้นสูงกว่าปกติ.....	4.33	.56	3.91	.85
8. ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีกับหลักสูตรที่ส่งเสริม ให้เด็กพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์.....	4.33	.52	4.15	.82
9. ข้าพเจ้าพอใจกับหลักสูตรที่มีหลายรูปแบบ เพราะจะได้สนองความต้องการของเด็ก แต่ละคนได้.....	4.41	.57	4.01	.82
10. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าหลักสูตรปัจจุบันยังไม่ ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาทางสติปัญญา ขั้นสูงสำหรับเด็ก.....	3.07	1.20	2.57	.75
11. ข้าพเจ้าชอบหลักสูตรที่ส่งเสริมให้เด็ก รู้จักแสวงหาความรู้ตามวิธีทาง วิทยาศาสตร์.....	4.12	.65	3.87	.74

ตาราง 6 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ตำแหน่ง			
	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูวิชาการโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
12. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจกับหลักสูตรที่จัดเนื้อหา และวิธีการเสนอเนื้อหาได้สอดคล้องกับ ความต้องการ ความสนใจและความสามารถ ของเด็ก.....	4.32	.55	3.92	.79
13. ข้าพเจ้าชอบหลักสูตรการเรียนการสอน ที่ลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาให้น้อยลงตาม ความสามารถของเด็ก.....	4.23	.62	3.69	.85
14. ข้าพเจ้าชอบสื่อการเรียนการสอนที่ส่งเสริม ทั้งกิจกรรมรายบุคคลและกิจกรรมกลุ่ม.....	4.33	.60	3.98	.82
<u>องค์ประกอบด้านแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรม</u>				
15. ข้าพเจ้าให้การสนับสนุนเกี่ยวกับโครงการ พัฒนาและส่งเสริมผู้ที่มีความสามารถพิเศษ เฉพาะด้าน เช่น ดนตรี กีฬา.....	4.27	.59	4.05	.81
16. ข้าพเจ้าจัดหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ให้สามารถส่งเสริมและพัฒนาความแตกต่าง ทางสติปัญญาของเด็กแต่ละคนได้.....	4.20	.65	3.76	.79

ตาราง 6 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ตำแหน่ง			
	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูวิชาการโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
17. ข้าพเจ้าสามารถที่จะหาแหล่งทุนมาสนับสนุน และส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศได้.....	3.87	.85	2.82	1.08
18. ข้าพเจ้าเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนอยู่เสมอ.....	2.92	1.18	2.84	1.14
19. ข้าพเจ้าวางแผนนโยบายการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศไว้ล่วงหน้าก่อนเปิดเทอม ทุกครั้ง.....	4.00	.77	3.03	1.01
20. หลักสูตรปัจจุบันได้เปิดโอกาสให้เด็กศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเองอยู่เสมอ.....	4.18	.69	3.55	.87
21. หลักสูตรปัจจุบันสามารถส่งเสริมกระบวนการ พัฒนาทางสติปัญญาขั้นสูงสำหรับเด็ก.....	4.19	.72	3.57	.83
22. ข้าพเจ้าพยายามจัดสื่อการเรียนการสอนให้ ตรงกับกิจกรรมและเนื้อหาวิชาที่สอน.....	4.29	.65	3.73	.75
รวมด้านหลักสูตร.....	4.09	.69	3.65	.86

ตาราง 6 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ตำแหน่ง			
	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูวิชาการโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
<u>ด้าน โปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ</u>				
<u>องค์ประกอบด้านความรู้เชิงประเมินค่า</u>				
1. การข้ามชั้นเรียนเป็นผลดีกับเด็กปัญญาเลิศ...	4.11	.73	3.29	.94
2. การรับเด็กปัญญาเลิศเข้าเรียนในโรงเรียน ก่อนเกณฑ์เป็นผลดีกับเด็ก.....	4.00	.72	3.38	.83
3. การคัดแยกเด็กเก่งให้เรียนในชั้นสูงขึ้น ในบางวิชานั้นว่าเป็นผลดีต่อเด็ก.....	4.06	.76	3.42	.83
4. โปรแกรมแนะแนวไม่มีประโยชน์สำหรับเด็ก ปัญญาเลิศ.....	4.42	1.00	2.99	1.14
5. เด็กปัญญาเลิศจะปรับตัวยากเมื่อต้องไป เรียนร่วมกับเด็กปกติ.....	3.62	.98	2.81	.96
6. การสอนเด็กปัญญาเลิศควรคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ.....	4.08	.72	3.86	.86
7. ควรจัดโปรแกรมพิเศษในด้านอื่นให้เด็ก ปัญญาเลิศเมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมาย เสร็จแล้วเป็นการขจัดความเบื่อหน่าย.....	4.22	.71	3.87	.84

ตาราง 6 (ต่อ)

ทัศนคติที่มีต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ตำแหน่ง			
	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูวิชาการโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
8. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเดิม คืออยู่แล้ว เพียงแต่ครูให้ความสนใจและ สนับสนุนเด็กเก่งมากขึ้นก็พอ.....	4.22	.82	3.59	.86
<u>องค์ประกอบด้านความรู้ลึก</u>				
9. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจที่ครูจัดสภาพแวดล้อม ในห้องเรียนให้เอื้อต่อเด็กในการแสดงออก..	4.26	.58	3.83	.86
10. ข้าพเจ้าไม่ชอบที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมใน การจัดการศึกษาของลูก.....	3.90	1.08	3.19	1.18
11. ข้าพเจ้าเห็นด้วยในการจัดครูเข้าสอน ประจำวิชาหรือประจำกลุ่มสำหรับเด็ก ปัญญาเลิศ ควรคำนึงถึงความสามารถ และความสมัครใจด้วย.....	4.20	.53	4.06	.79
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเด็กปัญญาเลิศควรได้เรียน กับครูที่มีอาวุโสและมีความรู้สูง.....	4.08	.81	3.24	1.04
13. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า การข้ามชั้นเรียนทำให้เด็ก เรียนไม่ทันเพื่อนในชั้นเดียวกัน.....	1.89	.85	2.59	.86

ตาราง 6 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ตำแหน่ง			
	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูวิชาการโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
14. ข้าพเจ้าพอใจที่ครูจัดทำโครงการกิจกรรมพิเศษ หรือทัศนศึกษาตามความสนใจของเด็ก	4.35	.63	3.83	.84
องค์ประกอบด้านแนวโน้มที่จะกระทำผิดกรรม				
15. ครูจำเป็นต้องทราบทักษะพื้นฐานของเด็ก โดยการทดสอบก่อนที่จะเริ่มบทเรียนใหม่....	4.35	.55	4.25	.75
16. ไม่จำเป็นต้องทราบทักษะพื้นฐานของเด็กก่อนเพราะจะทำให้เกิดการแตกแยกกันภายในกลุ่ม.....	4.42	1.08	3.26	1.21
17. โรงเรียนข้าพเจ้าไม่มีบุคลากรช่วยเหลือในการจัดโปรแกรมพิเศษสำหรับเด็กเก่งเพิ่มเติมจากหลักสูตร.....	2.19	.76	2.89	1.01
18. มีหน่วยงานเอกชนสนับสนุนด้านงบประมาณให้จัด โปรแกรมพิเศษสำหรับเด็กเก่งเพิ่มเติมจากหลักสูตรให้ลึกซึ้งและเข้มข้น.....	2.90	1.08	3.03	1.09
19. แนะนำให้ครูประจำวิชาให้มีการสอนเสริมการเรียนในเรื่องที่เป็นความสนใจของเด็ก..	4.17	.68	3.79	.88

ตาราง 6 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ตำแหน่ง			
	ผู้บริหารโรงเรียน		ครูวิชาการโรงเรียน	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
20. ครูคอยแนะนำช่วยเหลือเด็กให้ทำงานร่วมกับ ผู้อื่นทั้งในและนอกโรงเรียนในด้านที่เขา สนใจเป็นพิเศษ.....	4.25	.60	3.92	.84
21. ให้การสนับสนุนในการจัดการเรียนการสอน เด็กปัญญาเลิศที่เป็นแม่บทจากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องและควรทำอย่างต่อเนื่อง.....	4.38	.64	3.80	.95
รวมด้าน โปรแกรมการจัดการศึกษา	3.91	.78	3.47	.93
รวม	4.10	.30	3.60	.41

จากตาราง 6 พบว่า ผู้บริหารและครูวิชาการเมื่อแยกวิเคราะห์ตามตำแหน่ง ปรากฏว่าผู้บริหารมีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศอยู่ใน ระดับมาก ทั้งด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 4.09$) ด้านโปรแกรมการจัดการศึกษา ($\bar{X} = 3.91$) และโดยส่วนรวม ($\bar{X} = 4.10$) ส่วนครูวิชาการมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากในด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 3.65$) ด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.47$) และ โดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ เพื่อจัดอันดับมากน้อย

พบว่า ข้อที่มีระดับเฉลี่ยมากเป็นอันดับแรก คือข้อที่ว่าหลักสูตรที่ดีสามารถส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทั้งกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ทั้งตำแหน่งผู้บริหาร ($\bar{X} = 4.42$) และครูวิชาการ ($\bar{X} = 4.27$) ส่วนอันดับรองลงมาของตำแหน่งผู้บริหาร คือหลักสูตรที่ดีต้องมีความยืดหยุ่น เพื่อความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.41$) ตำแหน่งครูวิชาการอันดับรองลงมา คือ ข้อข้อที่เข้ารู้สึกยินดีกับหลักสูตรที่ส่งเสริมให้เด็กพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ($\bar{X} = 4.15$) สำหรับอันดับสุดท้ายทั้งตำแหน่งผู้บริหารและครูวิชาการตามตรงกัน แต่ระดับเฉลี่ยของผู้บริหารอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.89$) ตำแหน่งครูวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.59$) คือ ข้อข้อที่เข้ารู้สึกว่าการข้ามชั้นเรียนทำให้เด็กเรียนไม่ทันเพื่อนในชั้นเดียวกัน

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมเป็นรายข้อ ของผู้บริหารและครูวิชาการ จำแนกตามเพศ

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	เพศ			
	ชาย		หญิง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
<u>ด้านหลักสูตร</u>				
<u>องค์ประกอบทางด้านความรู้เชิงประเมินค่า</u>				
1. เด็กปัญญาเลิศมักจะเห็นแก่ตัวเข้ากับคนอื่นไม่ได้.....	3.25	1.00	2.60	1.07
2. การจัดหลักสูตรพิเศษเฉพาะด้านให้เด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษเป็นสิ่งที่สมประโยชน์.....	4.13	.63	4.17	.78
3. ควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อันจะเป็นผลดีกับเด็ก.....	4.16	.55	4.25	.77
4. หลักสูตรที่ดีสามารถส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทั้งกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา...	4.36	.61	4.33	.80
5. เนื้อหาที่จัดในหลักสูตรกว้างขวางลึกซึ้งเหมาะสมกับความสามารถและศักยภาพของเด็ก.	4.19	.66	3.90	.84

ตาราง 7 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	เพศ			
	ชาย		หญิง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
6. หลักสูตรที่ตัดต้องมีความยืดหยุ่นเพื่อความสะดวก ในการจัดการเรียนการสอน.....	4.36	.69	4.20	.78
<u>องค์ประกอบด้านความรู้ลึก</u>				
7. ข้าพเจ้าชอบกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ทำท่าย ให้เด็กพัฒนาด้านความคิดขั้นสูงกว่าปกติ.....	4.29	.59	3.97	.84
8. ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีกับหลักสูตรที่ส่งเสริม ให้เด็กพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์.....	4.25	.59	4.23	.77
9. ข้าพเจ้าพอใจกับหลักสูตรที่มีหลายรูปแบบ เพราะจะได้สนองความต้องการของเด็ก แต่ละคนได้.....	4.30	.63	4.14	.81
10. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าหลักสูตรปัจจุบันยังไม่ ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาทางสติปัญญา ขั้นสูงสำหรับเด็ก.....	2.95	1.21	2.71	.84
11. ข้าพเจ้าชอบหลักสูตรที่ส่งเสริมให้เด็ก รู้จักแสวงหาความรู้ตามวิธีทาง วิทยาศาสตร์.....	4.08	.66	3.93	.74

ตาราง 7 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	เพศ			
	ชาย		หญิง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
12. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจกับหลักสูตรที่จัดเนื้อหา และวิธีการเสนอเนื้อหาได้สอดคล้องกับ ความต้องการ ความสนใจและความสามารถ ของเด็ก.....	4.22	.60	4.03	.78
13. ข้าพเจ้าชอบหลักสูตรการเรียนการสอน ที่ลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาให้น้อยลงตาม ความสามารถของเด็ก.....	4.14	.71	3.81	.83
14. ข้าพเจ้าชอบสื่อการเรียนการสอนที่ส่งเสริม ทั้งกิจกรรมรายบุคคลและกิจกรรมกลุ่ม.....	4.28	.65	4.06	.79
<u>องค์ประกอบด้านแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรม</u>				
15. ข้าพเจ้าให้การสนับสนุนเกี่ยวกับโครงการ พัฒนาและส่งเสริมผู้ที่มีความสามารถพิเศษ เฉพาะด้าน เช่น ดนตรี กีฬา.....	4.22	.63	4.11	.78
16. ข้าพเจ้าจัดหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ให้สามารถส่งเสริมและพัฒนาความแตกต่าง ทางสติปัญญาของเด็กแต่ละคนได้.....	4.15	.67	3.84	.79

ตาราง 7 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	เพศ			
	ชาย		หญิง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
17. ข้าพเจ้าสามารถที่จะหาแหล่งทุนมาสนับสนุน และส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศได้.....	3.88	.88	2.91	1.07
18. ข้าพเจ้าเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนอยู่เสมอ.....	2.96	1.15	2.81	1.67
19. ข้าพเจ้าวางแผนนโยบายการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศไว้ล่วงหน้าก่อนเปิดเทอม ทุกครั้ง.....	3.94	.80	3.16	1.05
20. หลักสูตรปัจจุบันได้เปิดโอกาสให้เด็กศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเองอยู่เสมอ.....	4.06	.71	3.69	.91
21. หลักสูตรปัจจุบันสามารถส่งเสริมกระบวนการ พัฒนาทางสติปัญญาชั้นสูงสำหรับเด็ก.....	4.11	.76	3.69	.84
22. ข้าพเจ้าพยายามจัดสื่อการเรียนการสอนให้ ตรงกับกิจกรรมและเนื้อหาวิชาที่สอน.....	4.17	.75	3.87	.73
รวมด้านหลักสูตร.....	4.02	.33	3.75	.48

ตาราง 7 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	เพศ			
	ชาย		หญิง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
<u>ด้าน โปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ</u>				
<u>องค์ประกอบด้านความรู้เชิงประเมินค่า</u>				
1. การข้ามชั้นเรียนเป็นผลดีกับเด็กปัญญาเลิศ...	4.03	.80	3.43	.95
2. การรับเด็กปัญญาเลิศเข้าเรียนในโรงเรียน ก่อนเกณฑ์เป็นผลดีกับเด็ก.....	3.97	.70	3.46	.87
3. การคัดแยกเด็กเก่งให้เรียนในชั้นสูงขึ้น ในบางวิชานั้นว่าเป็นผลดีต่อเด็ก.....	4.08	.68	3.45	.87
4. โปรแกรมแนะแนวไม่มีประโยชน์สำหรับเด็ก ปัญญาเลิศ.....	4.27	1.18	3.23	1.19
5. เด็กปัญญาเลิศจะปรับตัวยากเมื่อต้องไป เรียนร่วมกับเด็กปกติ.....	3.57	.95	2.92	.96
6. การสอนเด็กปัญญาเลิศควรคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ.....	4.12	.66	3.84	.88
7. ควรจัดโปรแกรมพิเศษในด้านอื่นให้เด็ก ปัญญาเลิศเมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมาย เสร็จแล้วเป็นการจัดความเบื่อหน่าย.....	4.23	.65	3.89	.87

ตาราง 7 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	เพศ			
	ชาย		หญิง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
8. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเดิม ดีอยู่แล้ว เพียงแต่ครูให้ความสนใจและ สนับสุนเด็กเก่งมากยิ่งขึ้นก็พอ.....	4.15	.81	3.70	.92
<u>องค์ประกอบด้านความรู้รัก</u>				
9. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจที่ครูจัดสภาพแวดล้อม ในห้องเรียนให้เอื้อต่อเด็กในการแสดงออก..	4.18	.61	3.98	.85
10. ข้าพเจ้าไม่ชอบที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมใน การจัดการศึกษาของลูก.....	3.90	1.05	3.25	1.20
11. ข้าพเจ้าเห็นด้วยในการจัดครูเข้าสอน ประจำวิชาหรือประจำกลุ่มสำหรับเด็ก ปัญญาเลิศ ควรคำนึงถึงความสามารถ และความสนใจด้วย.....	4.16	.50	4.11	.80
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเด็กปัญญาเลิศควรได้เรียน กับครูที่มีอาวุโสและมีความรู้สูง.....	4.08	.76	3.39	1.07
13. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า การข้ามชั้นเรียนทำให้เด็ก เรียนไม่ทันเพื่อนในชั้นเดียวกัน.....	1.85	.75	2.57	.92

ตาราง 7 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	เพศ			
	ชาย		หญิง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
14. ข้าพเจ้าพอใจที่ครูจัดทำโครงการกิจกรรมพิเศษ หรือทัศนศึกษาตามความสนใจของเด็ก. <u>องค์ประกอบด้านแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรม</u>	4.31	.67	3.91	.82
15. ครูจำเป็นต้องทราบทักษะพื้นฐานของเด็ก โดยการทดสอบก่อนที่จะเริ่มบทเรียนใหม่....	4.26	.56	4.33	.74
16. ไม่จำเป็นต้องทราบทักษะพื้นฐานของเด็กก่อนเพราะจะทำให้เกิดการแตกแยก กันภายในกลุ่ม.....	4.27	1.23	3.48	1.22
17. โรงเรียนข้าพเจ้าไม่มีบุคลากรช่วยเหลือ ในการจัดโปรแกรมพิเศษสำหรับเด็กเก่ง เพิ่มเติมจากหลักสูตร.....	2.21	.75	2.81	1.02
18. มีหน่วยงานเอกชนสนับสนุนด้านงบประมาณ ให้จัดโปรแกรมพิเศษสำหรับเด็กเก่งเพิ่มเติม จากหลักสูตรให้ลึกซึ้งและเข้มข้น.....	2.91	1.06	3.01	1.11
19. แนะนำให้ครูประจำวิชาให้มีการสอนเสริม การเรียนในเรื่องที่เป็นความสนใจของเด็ก..	4.06	.74	3.91	.86

ตาราง 7 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	เพศ			
	ชาย		หญิง	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
20. ครูคอยแนะนำช่วยเหลือเด็กให้ทำงานร่วมกับ ผู้อื่นทั้งในและนอกโรงเรียนในด้านที่เขา สนใจเป็นพิเศษ.....	4.16	.65	4.01	.82
21. ให้ความสำคัญสนับสนุนในการจัดการเรียนการสอน เด็กปัญญาเลิศที่เป็นแม่บทจากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องและควรทำอย่างต่อเนื่อง.....	2.24	.74	3.95	.93
รวมด้านโปรแกรมการจัดการศึกษา.....	4.05	.39	3.64	.19
รวม	4.04	.34	3.69	.45

จากตาราง 7 พบว่า ผู้บริหารและครูวิชาการทั้งเพศหญิงและเพศชาย มีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมอยู่ในระดับเฉลี่ยมากเช่นเดียวกันดังนี้ คือ ด้านหลักสูตร ผู้บริหารมีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.02) ครูวิชาการ มีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.75) ด้านโปรแกรมการจัดการศึกษา ผู้บริหารมีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 4.05) ครูวิชาการมีค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$ = 3.64) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ผู้บริหารและครูวิชาการทั้งเพศหญิงและเพศชายมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเป็นอันดับแรกเช่นเดียวกัน

คือข้อหลักสูตรที่ดีสามารถส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทั้งกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ($\bar{X} = 4.36$ และ 4.33) ทั้งเพศหญิงและเพศชาย มีข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเท่ากัน สำหรับเพศชาย ข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน คือหลักสูตรที่ดีต้องมีความยืดหยุ่น เพื่อความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.36$) เพศหญิงคือข้อที่ว่า ครูจำเป็นต้องทราบลักษณะพื้นฐานของเด็ก โดยการทดสอบก่อนที่จะเริ่มบทเรียนใหม่ ($\bar{X} = 4.33$) อันดับรองลงมาของเพศชาย คือข้อที่เข้าใจที่ครูจัดทำโครงการกิจกรรมพิเศษ หรือทัศนศึกษา ตามความสนใจของเด็ก ($\bar{X} = 4.31$) ส่วนเพศหญิงอันดับรองลงมา คือควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อันจะเป็นผลดีกับเด็ก ($\bar{X} = 4.25$) และข้อที่เป็นอันดับสุดท้ายทั้งเพศหญิง เพศชาย คือข้อที่เข้าใจว่าการข้ามชั้นเรียนทำให้เด็กเรียนไม่ทันเพื่อนในชั้นเดียวกัน แต่ระดับคะแนนเฉลี่ยต่างกัน คือเพศชายมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 1.85$) เพศหญิงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.57$)

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับ

เด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมเป็นรายข้อของผู้บริหารและครูวิชาการจำแนก

ตามอายุ

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	อายุ					
	ต่ำกว่า 40 ปี		40 - 50 ปี		51 ปีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
<u>ด้านหลักสูตร</u>						
<u>องค์ประกอบทางด้านความรู้เชิงประเมินค่า</u>						
1. เด็กปัญญาเลิศมักจะเห็นแก่ตัวเข้ากับคนอื่นไม่ได้.....	2.73	1.08	3.01	1.09	3.05	1.07
2. การจัดหลักสูตรพิเศษเฉพาะด้านให้เด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษเป็นสิ่งที่สมประโยชน์.....	4.21	.69	4.04	.76	4.24	.67
3. ควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อันจะผลดีกับเด็ก.....	4.26	.69	4.11	.70	4.27	.60
4. หลักสูตรที่ดีสามารถส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทั้งกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา...	4.40	.73	4.23	.74	4.45	.62
5. เนื้อหาที่จัดในหลักสูตรกว้างขวางลึกซึ้งเหมาะสมกับความสามารถและศักยภาพของเด็ก.	3.99	.78	4.09	.82	4.03	.70

ตาราง 8 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	อายุ					
	ต่ำกว่า 40 ปี		40 - 50 ปี		51 ปีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
6. หลักสูตรที่ดีต้องมีความยืดหยุ่นเพื่อความสะดวก ในการจัดการเรียนการสอน.....	4.30	.72	4.19	.83	4.35	.64
องค์ประกอบด้านความรู้ลึก						
7. ข้าพเจ้าชอบกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ทำท่าย ให้เด็กพัฒนาด้านความคิดขั้นสูงกว่าปกติ.....	4.14	.70	4.0	.83	4.3	.69
8. ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีกับหลักสูตรที่ส่งเสริม ให้เด็กพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์.....	4.26	.68	4.15	.72	4.38	.65
9. ข้าพเจ้าพอใจกับหลักสูตรที่มีหลายรูปแบบ เพราะจะได้สนองความต้องการของเด็ก แต่ละคนได้.....	4.18	.73	4.19	.79	4.32	.63
10. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าหลักสูตรปัจจุบันยังไม่ ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาทางสติปัญญา ขั้นสูงสำหรับเด็ก.....	2.67	.88	2.99	1.14	2.83	1.07
11. ข้าพเจ้าชอบหลักสูตรที่ส่งเสริมให้เด็ก รู้จักแสวงหาความรู้ตามวิธีทาง วิทยาศาสตร์.....	4.12	.71	4.06	.72	4.23	.70

ตาราง 8 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	อายุ					
	ต่ำกว่า 40 ปี		40 - 50 ปี		51 ปีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
12. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจกับหลักสูตรที่จัดเนื้อหา และวิธีการเสนอเนื้อหาได้สอดคล้องกับ ความต้องการ ความสนใจและความสามารถ ของเด็ก.....	4.12	.71	4.06	.72	4.23	.70
13. ข้าพเจ้าชอบหลักสูตรการเรียนการสอน ที่ลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาให้น้อยลงตาม ความสามารถของเด็ก.....	3.89	.84	4.00	.76	4.05	.74
14. ข้าพเจ้าชอบสื่อการเรียนการสอนที่ส่งเสริม ทั้งกิจกรรมรายบุคคลและกิจกรรมกลุ่ม.....	4.14	.74	4.09	.78	4.29	.63
<u>องค์ประกอบด้านแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรม</u>						
15. ข้าพเจ้าให้การสนับสนุนเกี่ยวกับโครงการ พัฒนาและส่งเสริมผู้ที่มีความสามารถพิเศษ เฉพาะด้าน เช่น ดนตรี กีฬา.....	4.11	.73	4.17	.77	4.26	.59
16. ข้าพเจ้าจัดหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ให้สามารถส่งเสริมและพัฒนาความแตกต่าง ทางสติปัญญาของเด็กแต่ละคนได้.....	3.89	.78	4.05	.73	4.05	.74

ตาราง 8 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	อายุ					
	ต่ำกว่า 40 ปี		40 - 50 ปี		51 ปีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
17. ข้าพเจ้าสามารถที่จะหาแหล่งทุนมาสนับสนุน และส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศได้.....	3.05	1.16	3.56	.98	3.64	.97
18. ข้าพเจ้าเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนอยู่เสมอ.....	2.88	1.13	2.85	1.15	2.94	1.27
19. ข้าพเจ้าวางแผนนโยบายการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศไว้ล่วงหน้าก่อนเปิดเทอม ทุกครั้ง.....	3.27	1.08	3.68	.92	3.76	.94
20. หลักสูตรปัจจุบันได้เปิดโอกาสให้เด็กศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเองอยู่เสมอ.....	3.73	.87	3.94	.83	4.03	.77
21. หลักสูตรปัจจุบันสามารถส่งเสริมกระบวนการ พัฒนาทางสติปัญญาขั้นสูงสำหรับเด็ก.....	3.70	.82	4.03	.82	4.01	.81
22. ข้าพเจ้าพยายามจัดสื่อการเรียนการสอนให้ ตรงกับกิจกรรมและเนื้อหาวิชาที่สอน.....	3.95	.73	3.99	.79	4.19	.74
รวมด้านหลักสูตร.....	3.82	.40	3.88	.52	3.99	.35

ตาราง 8 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	อายุ					
	ต่ำกว่า 40 ปี		40 - 50 ปี		51 ปีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
<u>ด้าน โปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ</u>						
<u>องค์ประกอบด้านความรู้เชิงประเมินค่า</u>						
1. การข้ามชั้นเรียนเป็นผลดีกับเด็กปัญญาเลิศ...	3.44	.96	3.92	.81	3.90	.96
2. การรับเด็กปัญญาเลิศเข้าเรียนในโรงเรียน ก่อนเกณฑ์เป็นผลดีกับเด็ก.....	3.49	.87	3.92	.70	3.73	.89
3. การตัดแยกเด็กเก่งให้เรียนในชั้นสูงขึ้น ในบางวิชานั้นว่าเป็นผลดีต่อเด็ก.....	3.55	.80	3.88	.86	3.90	.88
4. โปรแกรมแนะแนวไม่มีประโยชน์สำหรับ เด็กปัญญาเลิศ.....	3.37	1.33	3.93	1.24	4.05	1.13
5. เด็กปัญญาเลิศจะปรับตัวยากเมื่อต้องไป เรียนร่วมกับเด็กปกติ.....	2.96	1.00	3.39	.94	3.47	1.08
6. การสอนเด็กปัญญาเลิศควรคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ.....	3.94	.82	3.99	1.79	3.99	.76
7. ควรจัดโปรแกรมพิเศษในด้านอื่นให้เด็ก ปัญญาเลิศเมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมาย เสร็จแล้วเป็นการขจัดความเบื่อหน่าย.....	3.96	.83	4.11	.74	4.10	.83

ตาราง 8 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	อายุ					
	ต่ำกว่า 40 ปี		40 - 50 ปี		51 ปีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
8. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเดิม ได้อยู่แล้ว เพียงแต่ครูให้ความสนใจและ สนับสนุนเด็กเก่งมากยิ่งขึ้นก็พอ.....	3.75	.92	3.96	.84	4.15	.87
<u>องค์ประกอบด้านความรู้สึก</u>						
9. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจที่ครูจัดสภาพแวดล้อม ในห้องเรียนให้เอื้อต่อเด็กในการแสดงออก..	4.00	.78	4.08	.95	4.22	.71
10. ข้าพเจ้าไม่ชอบที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมใน การจัดการศึกษาของลูก.....	3.37	1.15	3.63	1.24	3.78	1.09
11. ข้าพเจ้าเห็นด้วยในการจัดครูเข้าสอน ประจำวิชาหรือประจำกลุ่มสำหรับเด็ก ปัญญาเลิศ ควรคำนึงถึงความสามารถ และความสนใจด้วย.....	4.09	.76	4.13	.614	4.23	.58
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเด็กปัญญาเลิศควรได้เรียน กับครูที่มีอาวุโสและมีความรู้สูง.....	3.36	1.04	3.90	.95	3.90	.91
13. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า การข้ามชั้นเรียนทำให้เด็ก เรียน ไม่ทันเพื่อน ในชั้นเดียวกัน.....	2.44	.86	2.10	.96	2.05	.91

ตาราง 8 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	อายุ					
	ต่ำกว่า 40 ปี		40 - 50 ปี		51 ปีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
14. ข้าพเจ้าพอใจที่ครูจัดทำโครงการกิจกรรมพิเศษ หรือทัศนศึกษาตามความสนใจของเด็ก.	3.96	.80	4.15	.76	4.28	.75
องค์ประกอบด้านแนวโน้มที่จะกระทำผิดกรรม						
15. ครูจำเป็นต้องทราบทักษะพื้นฐานของเด็ก						
โดยการทดสอบก่อนที่จะเริ่มบทเรียนใหม่....	4.27	.70	4.27	.63	4.42	.64
16. ไม่จำเป็นต้องทราบทักษะพื้นฐานของเด็กก่อนเพราะจะทำให้เกิดการแตกแยก						
กันภายในกลุ่ม.....	3.60	1.26	4.01	1.28	4.09	1.26
17. โรงเรียนข้าพเจ้าไม่มีบุคลากรช่วยเหลือ						
ในการจัดโปรแกรมพิเศษสำหรับเด็กเก่ง						
เพิ่มเติมจากหลักสูตร.....	2.71	1.00	2.41	.89	2.38	.93
18. มีหน่วยงานเอกชนสนับสนุนด้านงบประมาณ						
ให้จัดโปรแกรมพิเศษสำหรับเด็กเก่งเพิ่มเติม						
จากหลักสูตรให้ลึกซึ้งและเข้มข้น.....	2.98	1.11	2.89	1.06	3.08	1.08
19. แนะนำให้ครูประจำวิชาให้มีการสอนเสริม						
การเรียนในเรื่องที่เป็นความสนใจของเด็ก..	3.82	.83	4.03	.85	4.23	.59

ตาราง 8 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	อายุ					
	ต่ำกว่า 40 ปี		40 - 50 ปี		51 ปีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
20. ครูคอยแนะนำช่วยเหลือเด็กให้ทำงานร่วมกับ ผู้อื่นทั้ง ในและนอกโรงเรียนในด้านที่เขาสง สนใจเป็นพิเศษ.....	3.96	.82	4.15	.67	4.25	.67
21. ให้การสนับสนุนในการจัดการเรียนการสอน เด็กปัญญาเลิศที่เป็นแม่บทจากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องและควรทำอย่างต่อเนื่อง.....	3.90	.95	4.25	.72	4.23	.67
รวมด้านโปรแกรมการจัดการศึกษา.....	3.67	.44	3.92	.52	4.00	.44
รวม	3.74	.37	3.90	.50	3.99	.38

จากตาราง 8 พบว่าผู้บริหารและครูวิชาการที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี อายุ 40 - 50 ปี และ 51 ปีขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้าน และโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกันเรียงตามลำดับกลุ่มอายุ คือ ด้านหลักสูตร ($\bar{X}$ = 3.82, 3.88 และ 3.99) ด้านโปรแกรมการจัดการศึกษา ($\bar{X}$ = 3.67, 3.92 และ 4.00) และโดยส่วนรวม ($\bar{X}$ = 3.74, 3.90 และ 3.99) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ

พบว่า ผู้บริหารและครูวิชาการอายุต่ำกว่า 40 ปี และอายุ 51 ปีขึ้นไป ตอบว่าหลักสูตรที่ดีสามารถส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทั้งกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาอยู่ในระดับเฉลี่ยมากเหมือนกันและอยู่ในระดับแรก ($\bar{X} = 4.40$ และ 4.45) แต่กลุ่มอายุ 40 - 50 ปี ตอบอยู่ในระดับมากแต่อยู่ในระดับรองลงมาคือ ให้ความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนเด็กปัญญาเลิศที่เป็นแม่บทจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและควรทำอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.25$) และข้อที่ตอบเป็นอันดับรองลงมาคือ หลักสูตรที่ดีต้องมีความยืดหยุ่นเพื่อความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ผู้บริหารและครูวิชาการอายุต่ำกว่า 40 ปี และ 51 ปีขึ้นไป ตอบตรงกัน ($\bar{X} = 4.30$ และ 4.35) ส่วนกลุ่มอายุ 40 - 50 ปี ตอบว่า ให้ความสำคัญในการจัดการเรียนการสอนเด็กปัญญาเลิศที่เป็นแม่บทจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและควรทำอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.25$) สำหรับข้อที่ทั้ง 3 กลุ่มอายุ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ ข้าพเจ้ารู้สึกว่าการข้ามชั้นเรียนทำให้เด็กเรียนไม่ทันเพื่อนในชั้นเดียวกัน เรียงตามลำดับอายุน้อยไปหามาก ($\bar{X} = 2.44, 2.10$ และ 2.05)

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมเป็นรายข้อ ของผู้บริหารและครูวิชาการ เป็นรายข้อ จำแนกตามระดับการศึกษา

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับการศึกษา			
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
<u>ด้านหลักสูตร</u>				
<u>องค์ประกอบทางด้านความรู้เชิงประเมินค่า</u>				
1. เด็กปัญญาเลิศมักจะเห็นแก่ตัวเข้ากับคนอื่นไม่ได้.....	2.60	1.10	3.02	1.06
2. การจัดหลักสูตรพิเศษเฉพาะด้านให้เด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษ เป็นสิ่งที่สมประโยชน์.....	4.07	.70	4.19	.72
3. ควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อันจะเป็นผลดีกับเด็ก.....	4.17	.68	4.23	.78
4. หลักสูตรที่ดีสามารถส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทั้งกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา...	4.24	.72	4.39	.71
5. เนื้อหาที่จัดในหลักสูตรกว้างขวางลึกซึ้งเหมาะสมกับความสามารถและศักยภาพของเด็ก.	3.91	.76	4.09	.78

ตาราง 9 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับการศึกษา			
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
6. หลักสูตรที่ดีต้องมีความยืดหยุ่นเพื่อความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน.....	4.13	.77	4.33	.73
<u>องค์ประกอบด้านความรู้ลึก</u>				
7. ข้าพเจ้าชอบกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ทำท่ายให้เด็กพัฒนาด้านความคิดขั้นสูงกว่าปกติ.....	3.92	.84	4.20	.69
8. ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีกับหลักสูตรที่ส่งเสริมให้เด็กพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์.....	4.18	.68	4.27	.70
9. ข้าพเจ้าพอใจกับหลักสูตรที่มีหลายรูปแบบเพราะจะได้สนองความต้องการของเด็กแต่ละคนได้.....	4.10	.69	4.26	.75
10. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าหลักสูตรปัจจุบันยังไม่ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาทางสติปัญญาระดับสูงสำหรับเด็ก.....	2.58	.79	2.92	1.10
11. ข้าพเจ้าชอบหลักสูตรที่ส่งเสริมให้เด็กรู้จักแสวงหาความรู้ตามวิถีทางวิทยาศาสตร์.....	3.88	.67	4.05	.72

ตาราง 9 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับการศึกษา			
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
12. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจกับหลักสูตรที่จัดเนื้อหา และวิธีการเสนอเนื้อหาได้สอดคล้องกับ ความต้องการ ความสนใจและความสามารถ ของเด็ก.....	4.00	.69	4.17	.72
13. ข้าพเจ้าชอบหลักสูตรการเรียนการสอน ที่ลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาให้น้อยลงตาม ความสามารถของเด็ก.....	3.79	.79	4.03	.79
14. ข้าพเจ้าชอบสื่อการเรียนการสอนที่ส่งเสริม ทั้งกิจกรรมรายบุคคลและกิจกรรมกลุ่ม.....	4.05	.77	4.20	.72
<u>องค์ประกอบด้านแนวโน้มที่จะกระทำพฤติกรรม</u>				
15. ข้าพเจ้าให้การสนับสนุนเกี่ยวกับโครงการ พัฒนาและส่งเสริมผู้ที่มีความสามารถพิเศษ เฉพาะด้าน เช่น ดนตรี กีฬา.....	4.08	.68	4.20	.74
16. ข้าพเจ้าจัดหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ให้สามารถส่งเสริมและพัฒนาความแตกต่าง ทางสติปัญญาของเด็กแต่ละคนได้.....	3.89	.67	4.02	.79

ตาราง 9 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับการศึกษา			
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
17. ข้าพเจ้าสามารถที่จะหาแหล่งทุนมาสนับสนุน และส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศได้.....	3.05	1.07	3.47	1.09
18. ข้าพเจ้าเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนอยู่เสมอ.....	2.97	1.13	2.84	1.78
19. ข้าพเจ้าวางแผนนโยบายการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศไว้ล่วงหน้าก่อนเปิดเทอม ทุกครั้ง.....	3.28	.95	3.61	1.04
20. หลักสูตรปัจจุบันได้เปิดโอกาสให้เด็กศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเองอยู่เสมอ.....	3.71	.75	3.93	.87
21. หลักสูตรปัจจุบันสามารถส่งเสริมกระบวนการ พัฒนาทางสติปัญญาขั้นสูงสำหรับเด็ก.....	3.74	.76	3.94	.86
22. ข้าพเจ้าพยายามจัดสื่อการเรียนการสอนให้ ตรงกับกิจกรรมและเนื้อหาวิชาที่สอน.....	3.78	.73	4.11	.75
รวมด้านหลักสูตร.....	3.73	.40	3.93	.45

ตาราง 9 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับการศึกษา			
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
<u>ด้าน โปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ</u>				
<u>องค์ประกอบทางด้านความรู้เชิงประเมินค่า</u>				
1. การข้ามชั้นเรียนเป็นผลดีกับเด็กปัญญาเลิศ...	3.37	.94	3.84	.70
2. การรับเด็กปัญญาเลิศเข้าเรียนในโรงเรียน ก่อนเกณฑ์เป็นผลดีกับเด็ก.....	3.51	.85	3.77	.82
3. การคัดแยกเด็กเก่งให้เรียนในชั้นสูงขึ้น ในบางวิชาใบว่าเป็นผลดีต่อเด็ก.....	3.47	.78	3.86	.86
4. โปรแกรมแนะแนวไม่มีประโยชน์สำหรับเด็ก ปัญญาเลิศ.....	3.20	1.20	3.91	1.27
5. เด็กปัญญาเลิศจะปรับตัวยากเมื่อต้องไป เรียนร่วมกับเด็กปกติ.....	2.95	.93	3.23	1.04
6. การสอนเด็กปัญญาเลิศควรคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ.....	3.78	.80	4.05	.78
7. ควรจัดโปรแกรมพิเศษในด้านอื่นให้เด็ก ปัญญาเลิศเมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมาย เสร็จแล้วเป็นการขจัดความเบื่อหน่าย.....	3.88	.84	4.11	.77

ตาราง 9 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับการศึกษา			
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
8. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนแบบเดิม ดีอยู่แล้ว เพียงแต่ครูให้ความสนใจและ สนับสนุนเด็กเก่งมากยิ่งขึ้นก็พอ.....	3.74	.81	3.97	.92
<u>องค์ประกอบด้านความรู้ลึก</u>				
9. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจที่ครูจัดสภาพแวดล้อม ในห้องเรียนให้เอื้อต่อเด็กในการแสดงออก..	3.92	.82	4.13	.72
10. ข้าพเจ้าไม่ชอบที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมใน การจัดการศึกษาของลูก.....	3.18	1.19	3.70	1.15
11. ข้าพเจ้าเห็นด้วยในการจัดครูเข้าสอน ประจำวิชาหรือประจำกลุ่มสำหรับเด็ก ปัญญาเลิศ ควรคำนึงถึงความสามารถ และความสนใจด้วย.....	4.10	.67	4.14	.68
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเด็กปัญญาเลิศควรได้เรียน กับครูที่มีอาวุโสและมีความรู้สูง.....	3.42	.98	3.75	1.03
13. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า การข้ามชั้นเรียนทำให้เด็ก เรียนไม่ทันเพื่อนในชั้นเดียวกัน.....	2.42	.87	2.17	.94

ตาราง 9 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับการศึกษา			
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
14. ข้าพเจ้าพอใจที่ครูจัดทำโครงการกิจกรรมพิเศษ หรือทัศนศึกษาตามความสนใจของเด็ก	3.91	.79	4.17	.77
องค์ประกอบด้านแนว โหมดที่จะกระทำพฤติกรรม				
15. ครูจำเป็นต้องทราบทักษะพื้นฐานของเด็ก โดยการทดสอบก่อนที่จะเริ่มบทเรียนใหม่....	4.25	.75	4.32	.62
16. ไม่จำเป็นต้องทราบทักษะพื้นฐานของเด็กก่อนเพราะจะทำให้เกิดการแตกแยกกันภายในกลุ่ม.....	3.30	1.30	4.07	1.21
17. โรงเรียนข้าพเจ้าไม่มีบุคลากรช่วยเหลือในการจัดโปรแกรมพิเศษสำหรับเด็กเก่งเพิ่มเติมจากหลักสูตร.....	2.80	.99	2.43	.92
18. มีหน่วยงานเอกชนสนับสนุนด้านงบประมาณให้จัดโปรแกรมพิเศษสำหรับเด็กเก่งเพิ่มเติมจากหลักสูตรให้ฝึกหัดและเข้มแข็ง.....	2.94	1.08	2.98	1.10
19. แนะนำให้ครูประจำวิชาให้มีการสอนเสริมการเรียนในเรื่องที่เป็นความสนใจของเด็ก..	3.75	.87	4.07	.76

ตาราง 9 (ต่อ)

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับการศึกษา			
	ต่ำกว่าปริญญาตรี		ปริญญาตรีขึ้นไป	
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
20. ครูคอยแนะนำช่วยเหลือเด็กให้ทำงานร่วมกับ ผู้อื่นทั้งในและนอกโรงเรียนในด้านที่เขา สนใจเป็นพิเศษ.....	3.93	.77	4.14	.73
21. ให้การสนับสนุนในการจัดการเรียนการสอน เด็กปัญญาเลิศที่เป็นแม่บทจากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องและควรทำอย่างต่อเนื่อง.....	3.92	.84	4.16	.86
รวมด้านโปรแกรมการจัดการศึกษา.....	3.61	.42	3.92	.49
รวม	3.67	.37	3.92	.44

จากตาราง 9 พบว่าผู้บริหารและครูวิชาการที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี และปริญญาตรีขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้าน และโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก คือ ด้านหลักสูตร ($\bar{X}$ = 3.73 และ 3.93) ด้านโปรแกรม การจัดการศึกษา ($\bar{X}$ = 3.61 และ 3.92) และโดยส่วนรวม ($\bar{X}$ = 3.67 และ 3.92) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าผู้บริหารและครูวิชาการที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี

ตอบว่าครูจำเป็นต้องทราบทักษะพื้นฐานของเด็กโดยการทดสอบก่อนที่จะเริ่มบทเรียนใหม่ เป็นอันดับแรกและมีค่าคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$) รองลงมา คือหลักสูตรที่ดี สามารถส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทั้งกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา แต่ผู้บริหารและครูวิชาการตอบอยู่ในระดับมากเป็นอันดับแรก ($\bar{X} = 4.39$) ขัอรองลงมาเป็นผู้บริหารและครูวิชาการที่มีระดับปริญญาดริขึ้นไปตอบว่า หลักสูตรที่ดีต้องมีความยืดหยุ่นเพื่อความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ($\bar{X} = 4.33$) สำหรับอันดับสุดท้ายที่ผู้บริหารและครูวิชาการที่มีระดับการศึกษาต่างกันตอบตรงกันและคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย คือข้าพเจ้ารู้สึกว่าการข้ามชั้นเรียนทำให้เด็กเรียนไม่ทันเพื่อนในชั้นเดียวกัน ($\bar{X} = 2.42$ และ 2.17)

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศดังแสดงในตาราง 10

ตาราง 10 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของผู้บริหารและครูวิชาการ ทั้งกลุ่มรวมและกลุ่มย่อย

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศ	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์		
	ผู้บริหาร	ครูวิชาการ	รวม
ด้านหลักสูตร	.58	.61	.60
ด้านโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	.47	.45	.61
รวม	.66	.50	.65

(ทุกค่ามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01)

จากตาราง 10 พบว่าคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้บริหาร ครูวิชาการ และกลุ่มรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ด้านหลักสูตร ($r = .58, .61$ และ $.60$) ด้านโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ($r = .47, .45$ และ $.61$) และโดยส่วนรวม ($r = .66, .50$ และ $.65$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการจัดการศึกษา
สำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของผู้บริหารและครูวิชาการจำแนกตาม
เพศและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (N = 427)

เพศ	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ด้านหลักสูตร		ด้านโปรแกรม การจัดการศึกษา		รวม	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ชาย	ต่ำ	3.78	.38	3.74	.40	3.76	.36
	สูง	4.14	.22	4.21	.28	4.17	.22
หญิง	ต่ำ	3.63	.39	3.48	.37	3.56	.33
	สูง	3.96	.56	3.92	.55	3.94	.52

จากตาราง 11 พบว่าผู้บริหารและครูวิชาการเพศชายที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง
มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศด้านโปรแกรมอยู่ในระดับสูงที่สุด
($\bar{X} = 4.21$) และพบว่าเพศหญิงที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการ
ศึกษาด้านโปรแกรมอยู่อันดับต่ำสุด ($\bar{X} = 3.48$) เช่นเดียวกัน

ตาราง 12 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับ
เด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม ของผู้บริหารและครูวิชาการ จำแนกตามเพศ
และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับ เด็กปัญญาเลิศ	แหล่งความแปรปรวน				
	df	SS	MS	F	
ด้านหลักสูตร	เพศ	1	2.67	2.67	17.39**
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	11.46	11.46	76.03**
	ก x ข	1	0.02	0.02	0.13
	รวม	426	83.28	0.20	
ด้านโปรแกรม การจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศ	เพศ	1	6.89	6.89	45.07**
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	19.68	19.68	128.82**
	ก x ข	1	0.02	.02	.13
	รวม	426	102.16	.24	
รวม	เพศ	1	4.53	4.53	36.18**
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	15.30	15.30	122.10**
	ก x ข	1	.02	.02	.16
	รวม	426	80.73	.19	

จากตาราง 12 พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติ
ต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของผู้บริหารและครูวิชาการ ทั้งรายด้าน
และโดยส่วนรวมแต่พบว่าผู้บริหารและครูวิชาการที่มีเพศ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันมีทัศนคติ
ต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้าน และโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการจัดการศึกษา
สำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของผู้บริหารและครูวิชาการจำแนกตาม
อายุและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($N = 427$)

อายุ	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ด้านหลักสูตร		ด้านโปรแกรม การจัดการศึกษา		รวม	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
อายุต่ำกว่า 40 ปี	ต่ำ	3.66	.36	3.48	.36	3.58	.30
	สูง	4.03	.35	3.95	.40	3.99	.33
อายุ 41 - 50 ปี	ต่ำ	3.64	.43	3.61	.41	3.62	.40
	สูง	4.07	.51	4.17	.46	4.12	.47
อายุ 51 ปีขึ้นไป	ต่ำ	3.77	.41	3.71	.42	3.74	.40
	สูง	4.14	.20	4.20	.32	4.17	.23

จากตาราง 13 พบว่า ผู้บริหารและครูวิชาการที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป ที่มีแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก
ปัญญาเลิศอยู่ในอันดับสูงสุด ($\bar{X} = 4.20$) และพบว่าผู้บริหารและครูวิชาการที่มีอายุ
ต่ำกว่า 40 ปี และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาด้าน
โปรแกรมอยู่ในอันดับต่ำสุด ($\bar{X} = 3.48$) เช่นเดียวกัน

ตาราง 14 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับ
เด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม ของผู้บริหารและครูวิชาการ จำแนกตามอายุ
และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับ เด็กปัญญาเลิศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตร	อายุ	2	.60	.30	1.93
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	15.79	15.79	100.98**
	ก x ข	2	.05	.34	.71
	รวม	426	83.28	.20	
ด้านโปรแกรม การจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศ	อายุ	2	4.24	2.12	13.29**
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	26.31	26.31	164.96**
	ก x ข	2	0.20	.10	.63
	รวม	426	102.16	.24	
รวม	อายุ	2	1.73	.86	6.53**
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	20.70	20.70	156.58**
	ก x ข	2	.15	.07	.59
	รวม	426	80.73	.19	

จากตาราง 14 ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอายุ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของผู้บริหารและครูวิชาการทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม แต่พบว่าผู้บริหารและครูวิชาการที่อายุต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านหลักสูตรนั้นแตกต่างกัน นอกจากนั้นยังพบว่า ผู้บริหารและครูวิชาการที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการจัดการศึกษา
สำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของผู้บริหารและครูวิชาการจำแนกตาม
การศึกษาและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($N = 427$)

ระดับการศึกษา	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ด้านหลักสูตร		ด้านโปรแกรม การจัดการศึกษา		รวม	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	ต่ำ	3.64	.39	3.49	.40	3.56	.35
	สูง	3.95	.32	3.88	.35	3.92	.30
ปริญญาตรีขึ้นไป	ต่ำ	3.70	.39	3.61	.39	3.66	.35
	สูง	4.09	.41	4.14	.43	3.12	.39

จากตาราง 15 พบว่าผู้บริหารและครูวิชาการที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีขึ้นไป
และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
ด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 4.14$) และอันดับต่ำสุดเป็นผู้ตอบ
กลุ่มเดียวกัน แต่อยู่ในด้านรวม ($\bar{X} = 3.12$)

ตาราง 16 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเจดีย์ทัศนคติต่อการจัดการศึกษา
 สำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายค่านและโดยส่วนรวม ของผู้บริหารและครูวิชาการ จำแนก
 ตามระดับการศึกษา และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับ เด็กปัญญาเลิศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตร	ระดับการศึกษา	1	.72	.72	4.62**
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	14.02	14.02	90.35**
	ก x ข	1	.10	.10	.66
	รวม	426	83.28	.20	
ด้านโปรแกรม การจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับการศึกษา	1	2.61	2.61	16.09**
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	24.31	24.31	149.99**
	ก x ข	1	.42	.42	2.60
	รวม	426	102.16	.24	
รวม	ระดับการศึกษา	1	1.52	1.52	11.48**
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	18.81	18.81	142.63**
	ก x ข	1	.24	.24	1.78
	รวม	426	80.73	.19	

จากตาราง 16 ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของผู้บริหารและครูวิชาการทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม แต่พบว่าผู้บริหารและครูวิชาการที่มีระดับการศึกษา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 17 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการจัดการศึกษา
สำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของผู้บริหารจำแนกตามเพศและแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ (N = 211)

เพศ	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ด้านหลักสูตร		ด้าน โปรแกรม การจัดการศึกษา		รวม	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ชาย	ต่ำ	4.03	.20	4.05	.32	4.04	.22
	สูง	4.17	.19	4.25	.22	4.21	.18
หญิง	ต่ำ	3.77	.33	3.58	.32	3.68	.27
	สูง	4.19	.31	4.16	.45	4.18	.35

จากตาราง 17 พบว่า ผู้บริหารเพศชายที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีคะแนนเฉลี่ย
ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาอยู่ในระดับสูง
ที่สุด ($\bar{X} = 4.25$) และพบว่า ผู้บริหารเพศหญิงที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมีคะแนนเฉลี่ย
ทัศนคติต่ำสุด ($\bar{X} = 3.58$) ด้านเดียวกัน

ตาราง 18 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของผู้บริหาร จำแนกตามเพศ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตร	เพศ	1	.32	.32	5.63 ^{**}
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	2.33	2.33	40.47 ^{**}
	ก x ข	1	.80	.80	13.89 ^{**}
	รวม	210	16.30	.08	
ด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	เพศ	1	2.25	2.25	26.18 ^{**}
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	4.82	4.82	56.26 ^{**}
	ก x ข	1	1.34	.34	13.89 ^{**}
	รวม	210	29.45	.14	
รวม	เพศ	1	1.07	1.07	20.25 ^{**}
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	3.46	3.46	65.58 ^{**}
	ก x ข	1	1.05	1.05	19.90 ^{**}
	รวม	210	18.48	.09	

จากตาราง 18 พบความสัมพันธ์ระหว่างเพศ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กบกพร่องของผู้บริหาร ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่าผู้บริหารที่มีเพศ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กบกพร่องทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 19 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการจัดการศึกษา
สำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของผู้บริหารจำแนกตามอายุและแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ (N = 211)

อายุ	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ด้านหลักสูตร		ด้านโปรแกรม การจัดการศึกษา		รวม	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
อายุต่ำกว่า 40 ปี	ต่ำ	3.90	.28	3.58	.39	3.74	.22
	สูง	4.18	.24	4.14	.31	4.16	.24
อายุ 41 - 50 ปี	ต่ำ	3.96	.27	3.96	.35	3.96	.27
	สูง	4.17	.23	4.27	.25	4.22	.22
อายุ 51 ปีขึ้นไป	ต่ำ	3.80	.39	3.83	.44	3.82	.40
	สูง	4.17	.18	4.26	.29	4.22	.21

จากตาราง 19 พบว่า ผู้บริหารที่มีอายุ 41 - 50 ปี และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง
มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาอยู่ในระดับสูงที่สุด
($\bar{X} = 4.27$) และผู้บริหารที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำมีคะแนนเฉลี่ย
ต่ำสุดอยู่ในด้านเดียวกัน ($\bar{X} = 3.58$)

ตาราง 20 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับ
เด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของผู้บริหาร จำแนกตามอายุ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับ เด็กปัญญาเลิศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตร	อายุ	2	.07	.03	.57
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	3.27	3.27	52.50**
	ก x ข	2	.17	.87	1.39
	รวม	210	16.30	.08	
ด้านโปรแกรม การจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศ	อายุ	2	1.66	.83	8.88**
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	7.68	7.68	82.09**
	ก x ข	2	.48	.24	2.57
	รวม	210	29.45	.14	
รวม	อายุ	2	.46	.23	3.79**
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	5.25	5.25	87.05**
	ก x ข	2	.24	.12	1.95
	รวม	210	18.48	.09	

จากตาราง 20 พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างอายุ แรงจูงใจแฝงสัมฤทธิ์และทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของผู้บริหารทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม แต่พบว่าผู้บริหารที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศและโดยส่วนรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ แต่ด้านหลักสูตรไม่แตกต่างกัน และผู้บริหารที่มีแรงจูงใจแฝงสัมฤทธิ์ต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 21 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการจัดการศึกษา
สำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของผู้บริหารจำแนกตามการศึกษาและ
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ($N = 211$)

ระดับการศึกษา	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ด้านหลักสูตร		ด้านโปรแกรม การจัดการศึกษา		รวม	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	ต่ำ	3.89	.27	3.83	.33	3.86	.27
	สูง	4.15	.20	4.14	.17	4.14	.14
ปริญญาตรีขึ้นไป	ต่ำ	3.90	.31	3.80	.41	3.85	.32
	สูง	4.18	.22	4.24	.29	4.21	.23

จากตาราง 21 พบว่า ผู้บริหารที่มีการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไปมีคะแนนเฉลี่ย
ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาอยู่ในระดับสูง
ที่สุด ($\bar{X} = 4.24$) ส่วนผู้บริหารที่มีการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรีที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 3.83$) ในด้านเดียวกัน

ตาราง 22 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับ
เด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของผู้บริหาร จำแนกระดับการศึกษา และแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับ เด็กปัญญาเลิศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตร	ระดับการศึกษา	1	.01	.01	.10
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	3.19	3.19	50.74**
	ก x ข	1	.00	.00	.02
	รวม	210	16.30	.08	
ด้านโปรแกรม การจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับการศึกษา	1	.04	.04	.34
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	7.82	7.82	76.34**
	ก x ข	1	.10	.10	.95
	รวม	210	29.45	.14	
รวม	ระดับการศึกษา	1	.02	.02	.28
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	5.25	5.25	83.58**
	ก x ข	1	.03	.03	.47
	รวม	210	18.48	.09	

จากตาราง 22 ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิเศษของผู้บริหาร ทั้งรายค่าและโดยส่วนรวม แต่พบว่าผู้บริหารที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน

ตาราง 23 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการจัดการศึกษา
สำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของครูวิชาการ จำแนกตามเพศและแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ ($N = 216$)

เพศ	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ด้านหลักสูตร		ด้าน โปรแกรม การจัดการศึกษา		รวม	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ชาย	ต่ำ	3.55	.20	3.46	.23	3.51	.25
	สูง	3.78	.24	3.63	.26	3.70	.20
หญิง	ต่ำ	3.59	.39	3.46	.37	3.52	.34
	สูง	3.83	.63	3.80	.56	3.81	.55

จากตาราง 23 พบว่าครูวิชาการเพศหญิงที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีคะแนนเฉลี่ย
ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาด้านหลักสูตรอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.83$) ส่วนครูวิชาการ
เพศชายและเพศหญิงที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษา
ด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาเท่ากันและอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 3.46$)

ตาราง 24 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของครูวิชาการ จำแนกตามเพศ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตร	เพศ	1	.06	.06	.27
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	2.64	2.64	12.88**
	ก x ข	1	.00	.00	.01
	รวม	215	46.29	.22	
ด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	เพศ	1	.07	.04	.22
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	4.25	4.25	25.53**
	ก x ข	1	.19	.18	1.13
	รวม	215	39.89	.19	
รวม	เพศ	1	.05	.05	.30
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	3.40	3.40	22.36**
	ก x ข	1	.06	.60	.36
	รวม	215	35.84	.17	

จากตาราง 24 พบความสัมพันธ์ระหว่างเพศ แรงจูงใจไม่ลัทธิ กับทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของครูวิชาการทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม แต่พบว่าครูวิชาการที่มีแรงจูงใจไม่ลัทธิต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเพศพบความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 25 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการจัดการศึกษา

สำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายค้ำและโดยส่วนรวมของครูวิชาการ จำแนกตามอายุและแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์ (N = 211)

อายุ	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ด้านหลักสูตร		ด้านโปรแกรม การจัดการศึกษา		รวม	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
อายุต่ำกว่า 40 ปี	ต่ำ	3.62	.36	3.46	.36	3.54	.30
	สูง	3.89	.38	3.76	.39	3.82	.33
อายุ 41 - 50 ปี	ต่ำ	3.43	.39	3.40	.28	3.41	.21
	สูง	3.62	.98	3.75	.84	3.68	.89
อายุ 51 ปีขึ้นไป	ต่ำ	3.73	.43	3.59	.38	3.66	.39
	สูง	3.95	.25	3.89	.28	3.92	.21

จากตาราง 25 พบว่า ครูวิชาการที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาด้านหลักสูตรอยู่ในระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.95$) และพบว่าครูวิชาการที่มีอายุ 41 - 50 ปี และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาอยู่ในระดับต่ำสุด ($\bar{X} = 3.40$)

ตาราง 26 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของครูวิชาการ จำแนกตามอายุ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ด้านหลักสูตร	อายุ	1	2.32	1.16	5.93 ^{**}
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	2.62	2.62	13.39 ^{**}
	ก x ข	1	.06	.03	.14
	รวม	215	46.29	.22	
ด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	อายุ	1	.53	.27	1.59
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	4.31	4.31	25.85 ^{**}
	ก x ข	1	.03	.02	.09
	รวม	215	39.89	.19	
รวม	อายุ	1	1.17	.59	3.94 [*]
	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	1	3.41	3.41	22.99 ^{**}
	ก x ข	1	.00	.00	.01
	รวม	215	35.84	.17	

จากตาราง 26 ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง อายุ แรงจูงใจแฝงสัมฤทธิ์ กับทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของครูวิชาการ ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมแต่พบว่า ครูวิชาการที่มีแรงจูงใจแฝงสัมฤทธิ์ต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนอายุพบความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านหลักสูตรและด้านรวมพบความแตกต่างแต่ไม่พบ ความแตกต่างด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

ตาราง 27 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทัศนคติต่อการจัดการศึกษา
สำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของครูวิชาการ จำแนกตามระดับการศึกษา
และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (N = 216)

ระดับการศึกษา	แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	ด้านหลักสูตร		ด้านโปรแกรม การจัดการศึกษา		รวม	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
ต่ำกว่าปริญญาตรี	ต่ำ	3.60	.39	3.44	.38	3.52	.34
	สูง	3.87	.33	3.76	.35	3.82	.30
ปริญญาตรีขึ้นไป	ต่ำ	3.56	.38	3.48	.31	3.52	.30
	สูง	3.79	.72	3.78	.63	3.79	.64

จากตาราง 27 พบว่าครูวิชาการที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและมีแรงจูงใจ
ใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศด้านหลักสูตรอยู่ใน
ระดับสูงที่สุด ($\bar{X} = 3.87$) และครูวิชาการกลุ่มเดียวกันมีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัด
การศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาอยู่ในระดับต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.44$)

ตาราง 28 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมของครูวิชาการ จำแนกตามระดับการศึกษา และแรงจูงใจไฟลัมฤทธิ์

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	แหล่งความแปรปรวน				
	df	SS	MS	F	
ด้านหลักสูตร	ระดับการศึกษา	1	.15	.15	.75
	แรงจูงใจไฟลัมฤทธิ์	1	2.83	2.83	13.81 ^{**}
	ก x ข	1	.01	.01	.70
	รวม	215	46.09	.22	
ด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	ระดับการศึกษา	1	.05	.05	.27
	แรงจูงใจไฟลัมฤทธิ์	1	4.25	4.25	25.40 ^{**}
	ก x ข	1	.00	.00	.02
	รวม	215	39.89	.19	
รวม	ระดับการศึกษา	1	.01	.01	.05
	แรงจูงใจไฟลัมฤทธิ์	1	3.50	3.50	22.97 ^{**}
	ก x ข	1	.01	.01	.05
	รวม	215	35.84	.17	

จากตาราง 28 ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา แรงจูงใจแฝงฤทธิ์ กับทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของครูวิชาการ ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมแต่พบว่าครูวิชาการที่มีแรงจูงใจแฝงฤทธิ์ต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนระดับการศึกษาพบความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาแนวใหม่ในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร มีความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า ดังนี้

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการ ต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจผู้สัมฤทธิ์ กับทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการ ต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางชีวสังคมแรงจูงใจผู้สัมฤทธิ์ และทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการ ต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาในครั้งนี้จะทำให้ทราบว่าผู้บริหารและครูวิชาการมีแรงจูงใจผู้สัมฤทธิ์มากน้อยเพียงใด มีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันอย่างไร เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้มาเป็นแนวทางในการวางแผน การกำหนดนโยบายในการจัดการศึกษา และการปรับปรุงการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศได้อย่างเหมาะสมต่อไป

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. การศึกษาครั้งนี้มุ่งจะศึกษาทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการที่มีต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ใน 2 ด้าน ได้แก่
 - 1.1 ด้านหลักสูตร
 - 1.2 ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาเด็กปัญญาเลิศ
2. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเป็นผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 429 คน และครูวิชาการจำนวน 429 คน รวมทั้งสิ้น 858 คน
3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เป็นผู้บริหารโรงเรียนจำนวน 216 คน และครูวิชาการจำนวน 216 คน รวมทั้งสิ้น 432 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับชีวสังคม ซึ่งเป็นสถานภาพที่คิดตัวมาเกี่ยวกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ตำแหน่ง เพศ อายุ และระดับการศึกษา โดยเป็นข้อคำถามแบบสำรวจรายการ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงพฤติกรรมที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามวัดทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา แยกออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร
2. ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

ลักษณะของแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงความรู้เชิงประมาณค่าว่าการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ มีประโยชน์ ความรู้สึกพอใจต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และมีแนวโน้มในการแสดงพฤติกรรมที่ส่งเสริม สนับสนุนต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ขอลงชื่อจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อขอความร่วมมือจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในการอำนวยความสะดวกในการเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนขอความร่วมมือให้ผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการโรงเรียนตอบแบบสอบถามพร้อมส่งคืนมายังผู้วิจัย
3. นำข้อมูลที่ได้รับคืน มาตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบก่อนที่จะนำไปตรวจให้คะแนนก่อนการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่าของผู้บริหารโรงเรียนได้ 211 ฉบับ ของครูวิชาการ 216 ฉบับ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ผู้วิจัยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Science) เพื่อวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลชีวสังคมของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นการศึกษาค่าสถิติ โดยการคำนวณค่าความถี่ และร้อยละ
2. วิเคราะห์แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา ของผู้บริหารและครูวิชาการ เพื่อบอกปริมาณความมากน้อยของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา ในแต่ละด้าน และโดยรวม ซึ่งเป็นการหาค่าสถิติโดยคำนวณค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา ของผู้บริหารและครูวิชาการ โดยวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation)
4. วิเคราะห์ปฏิสัมพันธ์ของตัวแปรทางชีวสังคมกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่อทัศนคติของผู้บริหารและครูวิชาการ ต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนประถมศึกษา เป็นการวิเคราะห์ความแปรปรวนชนิด 2 ทาง (Two - way ANOVA)

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ตำแหน่งผู้บริหารมีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงที่สุด ($\bar{X} = 149.17$) และพบว่าทั้งผู้บริหารและครูวิชาการที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีมีคะแนนเฉลี่ยแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำสุด ($\bar{X} = 138.17$) แต่เมื่อพิจารณาในระดับค่าเฉลี่ยลักษณะทางชีวสังคมพบว่าอยู่ในระดับมากทั้งหมด คือ มีค่าตั้งแต่ 3.92 - 4.26
2. ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน มีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ คือ ด้านหลักสูตร $\bar{X} = 3.87$ ด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก $\bar{X} = 3.52$ และ รวม $\bar{X} = 3.85$ อยู่ในเกณฑ์มากและจากการศึกษารายข้อก็พบว่าทั้งผู้บริหารและครูวิชาการมีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก

3. กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่ง เพศ อายุ ระดับการศึกษาต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะข้อที่ว่าหลักสูตรที่ดีสามารถส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทั้งกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา อยู่ในอันดับที่หนึ่ง ส่วนอันดับสุดท้าย คือข้อที่ว่าข้าพเจ้ารู้สึกว่าการข้ามชั้นเรียนทำให้เด็กเรียนไม่ทันเพื่อนในชั้นเดียวกัน

4. พบความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้บริหาร ครูวิชาการ และกลุ่มรวม ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศด้านหลักสูตร ($r = .58, .61$ และ $.60$) ด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ($r = .47, .45$ และ $.61$) และโดยส่วนรวม ($r = .66, .50$ และ $.65$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$

5. ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของผู้บริหารและครูวิชาการ ทั้งรายด้าน และโดยส่วนรวมแต่พบว่าผู้บริหารและครูวิชาการที่มีเพศ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้าน และโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$

6. ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอายุ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของผู้บริหารและครูวิชาการทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม แต่พบว่าผู้บริหารและครูวิชาการที่อายุต่างกันมีทัศนคติต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ ส่วนด้านหลักสูตรไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่าผู้บริหารและครูวิชาการที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกัน มีทัศนคติต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$

7. ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของผู้บริหารและครูวิชาการทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม แต่พบว่าผู้บริหารและครูวิชาการที่มีระดับการศึกษา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันมีทัศนคติต่อ

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

8. พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของผู้บริหาร ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ เด็กปัญญาเลิศทั้งวัยประถมและโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่าผู้บริหารที่มีเพศ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

9. ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างอายุ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของผู้บริหารทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม แต่พบว่าผู้บริหารที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศและโดยส่วนรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ตามลำดับ แต่ค่าหลังสูตรไม่แตกต่างกัน และผู้บริหารที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

10. ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของผู้บริหาร ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม แต่พบว่าผู้บริหารที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน

11. ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของครูวิชาการทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม แต่พบว่าครูวิชาการที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเพศพบความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

12. ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง อายุ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับทัศนคติต่อการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศของครูวิชาการ ทั้งรายค่าและโดยส่วนรวม แต่พบว่าครูวิชาการที่มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายค่าและ โดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนอายุพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ด้านหลักสูตรและจำนวนแต่ไม่พบความแตกต่างด้าน โปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

13. ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษา แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับทัศนคติต่อ แนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของครูวิชาการ ทั้งรายค่าและโดยส่วนรวม แต่พบว่าครูวิชาการที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่างกันมีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก ปัญญาเลิศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนระดับการศึกษาพบความแตกต่างอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาที่สนใจต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในวงเวียน ประถมศึกษา พบว่าผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนมีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศโดยส่วนรวมมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับเฉลี่ยมาก ($\bar{X} = 3.85$) ทั้งนี้อาจเป็น เพราะผู้บริหารโรงเรียน และครูวิชาการโรงเรียนต่างตระหนัก และเห็นความสำคัญต่อการส่งเสริมเด็กเก่งเพื่อให้เด็กเหล่านั้นได้พัฒนาตนเองไปได้สูงสุด ตามศักยภาพที่เขา มีอยู่ เพื่อนำความสามารถพิเศษแตกต่างไปจากคนอื่นให้เป็นประโยชน์ต่อตนเอง สังคม และ ประเทศชาติ นอกจากนี้ประเทศไทยในปัจจุบันมีแนวโน้มจะพัฒนาไปสู่ความเป็นประเทศ ยุคศตวรรษที่ 21 ความต้องการกำลังคนที่มีความรู้ ความสามารถพิเศษในด้านต่าง ๆ จึงมีความจำเป็นมากขึ้น ดังนั้น จากการที่ผู้บริหาร และครูวิชาการโรงเรียนมีทัศนคติต่อ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในระดับมากเช่นนี้ จึงถือได้ว่าเป็นที่น่าพอใจ เพราะ

ผู้บริหารโรงเรียนเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดผู้หนึ่งในฐานะเป็นผู้มีส่วนรับผิดชอบอย่างใกล้ชิดต่อการศึกษา อันเป็นพื้นฐานการศึกษาทุกระดับให้บรรลุเป้าหมาย

เมื่อพิจารณาเป็นรายคำพบว่า ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ อยู่ในระดับมากทั้งด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 3.87$) และด้านจัดโปรแกรมการศึกษา ($\bar{X} = 3.52$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะปัจจุบันมีการตื่นตัวและหันมาให้ความสนใจต่อเด็กปัญญาเลิศ และเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านทั้งภาครัฐและภาคเอกชนจะให้การส่งเสริม และสนับสนุน โดยการจัดตั้งโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการช้างเผือก โครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (พสวท.) โครงการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ โครงการค่ายวิทยาศาสตร์ และการจัดตั้งโรงเรียนกีฬา รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพของหนังสือให้บรรลุผลไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบัน (พ.ศ. 2535 หมวดที่ 2 และ 3 ข้อที่ 4.5 และข้อที่ 14) โดยการเน้นการพัฒนาคนที่มีความสามารถพิเศษหรือมีปัญญาเลิศได้พัฒนาความสามารถของตนเองได้เต็มที่ ดังนั้นผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนจึงมีความคิดเห็นสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบัน การสนับสนุนและส่งเสริมเด็กเหล่านี้ นอกจากนั้นจะต้องมีหน่วยงานในด้านหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอนให้แก่เด็กปัญญาเลิศหรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษที่มากพอด้วย จึงจะทำให้ก้าวไปสู่จุดมุ่งหมายได้ จะเห็นได้ว่าขณะนี้บุคคลหลายฝ่ายรวมทั้งผู้บริหารที่กำลังตื่นตัวในการส่งเสริมเด็กที่มีความสามารถพิเศษซึ่งรวมถึงเด็กปัญญาเลิศด้วยเช่นกัน ซึ่งนับว่าเป็นนิมิตหมายอันดีแก่ชาติที่จะได้กำลังคนที่มีความสามารถสูงมาช่วยพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต

2. ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยที่เห็นคล้อยต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมาก และเมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ด้านหลักสูตรอยู่ในระดับมากเกือบทุกข้อ เช่น หลักสูตรที่ความสามารถส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทั้งกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา หลักสูตรควรมีการยืดหยุ่นสามารถปรับเปลี่ยน

เพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กได้ หรือหลักสูตรควรเสนอความคิดใหม่ ๆ อันท้าทาย
 ให้เด็กพัฒนาทักษะในการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และนำไปใช้มากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากการจัด
 หลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศต้องคำนึงถึงลักษณะพิเศษ ความต้องการและความสนใจของ
 เด็กเป็นเกณฑ์สำคัญ จึงสามารถวางเป้าหมายจัดสรรเนื้อหาทางแนวทางการฝึกเด็กให้
 เหมาะสมกับหลักสูตรที่ได้พัฒนาแล้ว (คุยัญี บริพัตร ณ ออยุธยา. 2531 : 101) ก่อนจะ
 เริ่มบทเรียนใหม่ครูควรสำรวจพื้นฐานความรู้ของเด็กแต่ละคนก่อนที่จะก้าวไปสู่บทเรียนใหม่
 ทั้งนี้เพราะเด็กแต่ละคนมีความแตกต่างกันทางทักษะ และสติปัญญา ครูควรรู้จักเด็กแต่ละคน
 ไม่ว่าจะเป็นเด็กปกติ หรือเด็กปัญญาเลิศโดยไม่มองข้ามทักษะพื้นฐานต่าง ๆ ของเด็ก เพื่อ
 จัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมแก่เด็กเช่น เด็กปัญญาเลิศจะมีลักษณะชอบคิดค้น ทดลอง
 ค้นหาสิ่งต่าง ๆ แสดงความอยากรู้อยากเห็น และความสนใจใคร่รู้ ใช้ความคิดระดับสูง
 เช่น วิเคราะห์ สังเคราะห์ ดังนั้นหลักสูตรควรปรับให้ยืดหยุ่นสามารถเข้ากับเด็กปัญญาเลิศ
 เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนสนองความต้องการ และความสามารถของเด็กเก่ง

3. ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษา

สำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา ด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาอยู่ในระดับมาก
 เมื่อแยกเป็นรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีระดับค่าเฉลี่ยในด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาอยู่ในระดับ
 มาก เช่น ครูควรทราบทักษะพื้นฐานของเด็กโดยการทดสอบก่อนที่จะเริ่มบทเรียนใหม่ และ
 ครูควรมีโอกาสได้ศึกษาหรือดูงานจากโรงเรียนอื่น ๆ ที่จัดโปรแกรมสำหรับเด็กปัญญาเลิศ
 และให้การสนับสนุนในการจัดการเรียนการสอน เด็กปัญญาเลิศที่เป็นแม่บทจากหน่วยงาน
 ที่เกี่ยวข้องและควรทำอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เนื่องจากการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็ก
 เด็กปัญญาเลิศแบ่งออกได้ 4 ชนิด ได้แก่ โปรแกรมการเร่งการเรียนรู้ หรือเสริมการเรียนรู้
 โปรแกรมการจัดกลุ่มตามความสามารถ โปรแกรมการศึกษารายบุคคล และโปรแกรมการแนะแนว
 (ดวงเดือน อ่อนน้อม. 2529 : 54 - 62) ในการจัดการเรียนการสอน เด็กเก่งควรมี
 โอกาสได้เรียนรู้กับผู้เชี่ยวชาญ ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนในบางครั้งความเชี่ยวชาญ

ทางการสอน อาจเป็นเรื่องสำคัญรองจากความเชี่ยวชาญด้านเนื้อหาเมื่อมีวิทยากรจากภายนอกเข้ามาเกี่ยวข้อง เด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทางนั้น จะมีช่วยความสนใจที่ยาวนานกว่า มีคำศัพท์กว้างขวางกว่า มีความรู้ทั่วไปมากกว่า และได้ประสบการณ์ตรงที่กว้างขวางกว่าเด็กปัญญาเลิศ เรียนรู้ในหลักสูตรปัจจุบันยังไม่เพียงพอ เด็กเหล่านี้ยังต้องการเสริมความรู้ที่เป็นปัจจุบัน เช่น ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์หรือเทคโนโลยีสมัยใหม่ เด็กปัญญาเลิศส่วนใหญ่มักแสดงความสนใจในเรื่องเกี่ยวกับอนาคตการนำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งกระตุ้นให้เด็กได้ใช้ความคิด การประเมินผล และการหาเหตุผล หรือการกำหนดเป้าหมายสิ่งที่ครูพึงกระทำ การจัดโปรแกรมสำหรับเด็กปัญญาเลิศในปัจจุบันได้มีการทดลองในโรงเรียนจำนวน 3 โรงเรียน ที่จังหวัดสุพรรณบุรี ได้แก่ โรงเรียนสุพรรณภูมิ โรงเรียนวัดสวนแดง และโรงเรียนอนุกูลสุพรรณบุรี ซึ่งอยู่ในพื้นที่ทดลอง โรงเรียนนี้ค่าที่จังหวัดสุพรรณบุรี หรือโครงการส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (พสวท.) จากตัวอย่างที่ยกมานี้ ถือเป็นการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ หรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะทาง ซึ่งส่วนกลางควรจัดให้ผู้บริหารโรงเรียนหรือผู้สนใจเข้าไปศึกษาดูงานเพื่อเป็นแนวทางต่อไป

4. กลุ่มตัวอย่างที่มีตำแหน่ง เพศ อายุ ระดับการศึกษาต่างกันมีคะแนนเฉลี่ยต่างกันเล็กน้อยต่อแนวโน้มในการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศ ด้านหลักสูตร ด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และโดยส่วนรวมส่วนใหญ่อยู่ในระดับมาก มีเพียงบางข้อที่ค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างก็มาจากโรงเรียนประถมศึกษามาก เช่นเดียวกัน ย่อมมีความเข้าใจบทบาทและหน้าที่ตนเองทำ มีแนวทางในการทำงานคล้าย ๆ กัน นอกจากนี้ยังมีการประชุมปรึกษาหารือกันระหว่างโรงเรียน ทำให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

5. พบความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้บริหารหรือวิชาการ และกลุ่มรวมกับทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จากที่ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ไม่พบว่ามีผู้ใดศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับตัวแปรทัศนคติ มีแต่ศึกษาควบคู่กับตัวแปรอื่น เช่น สติปัญญา ความถนัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ และอื่น ๆ ซึ่งส่วนใหญ่จะพบความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคนที่มีความแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะเป็นผู้ที่มีความทะเยอทะยานสูง มีความหวังว่าตนจะประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากคิดถึงเหตุการณ์ในอนาคตชอบริเริ่มกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง (Weiner. 1972 : 203 - 215) คล้ายกับคำกล่าวของ แมคเคลแลนด์ (McClelland. 1961 : 207 - 256) กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่าเป็นผู้ที่มีลักษณะกล้าเสี่ยง มีการตัดสินใจเด็ดเดี่ยว จะไม่พอใจทำสิ่งที่ง่าย และเมื่อทำได้สำเร็จจะทำให้ตนเองพอใจ ภูมิใจ มีความรู้สึกที่ดี ซึ่งจะทำให้บุคคลนั้นมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดได้ เช่นเดียวกับการวิจัยในครั้งนี้พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกกับทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

6. ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ อายุ ระดับการศึกษา กับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของผู้บริหารและครูวิชาการ ทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม แต่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพศ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของผู้บริหาร และเมื่อพิจารณาค่าคะแนนเฉลี่ย พบว่าผู้บริหารและครูวิชาการที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาต่างกันและมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวม อยู่ในระดับสูงกว่ากลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะทั้งผู้บริหารและครูวิชาการต่างก็มองเห็นความสำคัญของการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศจึงต้องการที่จะส่งเสริมให้เด็กปัญญาเลิศได้มีโอกาสเต็มทีในการพัฒนาศักยภาพและความสามารถพิเศษของเขา โดยเน้นเกี่ยวกับการตัดสินใจ การวางแผน การใช้ความสามารถ การให้เหตุผล การสื่อสาร และการสร้างสรรค์ สำหรับหลักสูตรปกติไม่สามารถสนองตอบต่อความต้องการเป็นพิเศษ

ของเด็กเหล่านี้ เป็นเหตุทำให้เด็กเหล่านี้ต้องสูญเสียความสามารถพิเศษที่มีอยู่ในตัวไป ซึ่งดวงเดือน อ่อนน้อม (2529 : 54 - 62) ได้พิจารณาการจัดชนิดของโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในแง่ของการบริหารหรือการจัดการซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ชนิด ได้แก่ โปรแกรมการเร่งการเรียนรู้ ซึ่งมีหลายแบบ เช่น การข้ามชั้นโปรแกรมการจัดกลุ่มตามความสามารถ เช่น ชั้นเรียนพิเศษเฉพาะ ได้ทำงานโดยอิสระภายใต้คำแนะนำดูแลและสนับสนุนของผู้ใหญ่ และโปรแกรมการแนะแนว

นอกจากนี้ได้มีโครงการส่งเสริมความเป็นเลิศของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ได้มีการบรรจุไว้ในแผนพัฒนาการศึกษาฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535 - 2539) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้โรงเรียนจัดโปรแกรมพิเศษเสริมความสามารถให้กับนักเรียนที่มีสติปัญญาสูงหรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษ (ผดุง อารยะวิญญู. 2531 : 18)

และจากการศึกษาครั้งนี้พบว่าลักษณะทางชีวสังคมอันได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษาของผู้บริหารและครูวิชาการต่างกัน และมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศอยู่ในระดับที่สูงกว่ากลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของเฮิร์ชแมน กิลฟอร์ด และไวเนอร์ (Herman. 1966 : 354 ; Guilford. 1959 : 437 - 439) and (Weiner. 1972 : 203 - 205) พอสรุปได้ว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงจะมีความตั้งใจทำงาน มีความทะเยอทะยานสูง มีความหวังว่าตนจะประสบผลสำเร็จในการทำงานอย่างมาก อดทนทำงานที่ยากได้เป็นเวลานาน ๆ คิดถึงเหตุการณ์ในอนาคตมาก ต้องการให้เป็นที่ยอมรับเริ่มทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดของตนเองมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

ถึงแม้ผลการวิจัยจะไม่เป็นไปตามความคาดหมายนัก แต่ผู้วิจัยคิดว่าผลที่ได้บางส่วนผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปเป็นแนวทางจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศได้มากพอสมควร การจัดหลักสูตรอย่างไรจึงจะเหมาะสมกับเด็กปัญญาเลิศ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้บริหารและครูวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาสามารถจัดโครงการส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ หรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้านได้ แต่ยังคงความร่วมมือในเรื่องงบประมาณ จึงควรมีการสนับสนุนจัดสรรงบประมาณให้ส่วนหนึ่งโดยเฉพาะเป็นกรณีพิเศษ
2. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ควรดำเนินการจัดอบรมสัมมนาให้ครู ครูผู้สอนในเรื่องการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และนโยบายเพื่อจะได้นำไปปฏิบัติได้อย่างถูกต้องตามจุดหมาย
3. เพื่อให้สนองต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ควรจัดทำคู่มือสำหรับผู้บริหาร ครู ผู้ปกครองของเด็กปัญญาเลิศ และปรับปรุงหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศให้เหมาะสม
4. ควรมีเครื่องมือคัดแยกเด็กปัญญาเลิศในระดับประถมศึกษาหลาย ๆ แบบเพื่อสะดวกแก่ทางโรงเรียนสามารถนำไปใช้ในการคัดแยกเด็กปัญญาเลิศ
5. ควรมีการประสานงานกับโรงเรียนระดับประถม มัธยม และอุดมศึกษาในแผนกส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ หรือเด็กที่มีความสามารถพิเศษเฉพาะด้าน เพื่อให้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง เพื่อไม่ให้ขาดตอน และศูนย์เปล่าทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดรัฐบาลและเอกชน ซึ่งเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก เพื่อเป็นการหาข้อมูลให้กว้างขวาง และครอบคลุมขึ้น
2. ควรมีการศึกษาทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญโดยการใช้เทคนิคเดลฟาย (Delphi Techniques)
3. ควรมีการศึกษาทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของผู้ปกครอง ครูผู้สอน และเด็กปัญญาเลิศ เพื่อนำมาเปรียบเทียบกับความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสูงษ์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดศรีเคชา, 2524.
- _____. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : มหาคีชาเนะเนวและจิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- กาญจนา ไกตระกูล. ความรู้เกี่ยวกับการศึกษาพิเศษ. เอกสารประกอบการบรรยาย ม.ป.ท., ม.ป.ป., อัดสำเนา.
- กฤษณ์ ศรีสุทธิสอาด. การศึกษาลักษณะสัมพันธ์และเปรียบเทียบความเฉลียวฉลาด การวัดความเข้าใจ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ระหว่างนักเรียนไทยเชื้อสายไทยกับนักเรียนไทยเชื้อสายจีน ในกรุงเทพมหานครและจังหวัดภาคใต้. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2516. อัดสำเนา.
- งามตา วณิชานนท์. จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2537.
- จินตนา อินทรไทย. ความสัมพันธ์ระหว่างสภาพทางเศรษฐกิจและสังคม และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525. อัดสำเนา.
- ชนาทิพย์ วัฒนวงศ์. การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหารและครูวิชาการศึกษาต่อแนวโน้มการให้การศึกษาลำดับเด็กปกติและเด็กในโรงเรียนประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.
- ชูชีพ อ่อนโคกสูง. จิตวิทยาเด็กอุปถัมภ์. กรุงเทพฯ : การศาสนา, 2527.
- ชูศรี วงศ์รัตน์. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย ฉบับปรับปรุงใหม่ล่าสุด. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2537.

ดวงเดือน พันธุมนาวิน. "แนวทางใหม่ในการพัฒนาจิตใจและพฤติกรรมแก่นักเรียนระดับ

มัธยมศึกษาตอนต้น," ใน ทิศทางการแนะแนวเพื่อคุณภาพชีวิตเยาวชน. กรุงเทพฯ :

สมาคมแนะแนวแห่งประเทศไทย, 2530.

ดวงเดือน อ่อนน้อม. การจัดการศึกษาลำหรับเด็กสมาธิพิเศษ. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

คำวราง คิริเจริญ. การทดลองเปรียบเทียบผลสำเร็จทางการเรียนการสอนในวิชาที่เรียน

อัคมโนภาพ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความแปรปรวนของอัตราการเรียนรู้อะหว่าง

นักเรียนที่สอนโดยวิธีเรียนเพื่อรู้แจ้งกับกลุ่มที่สอนโดยวิธีบรรยาย. ปรินทูปนพันธ์

กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.

อัครสำเนา.

ดุขฎี บริพัตร ณ อยุธยา, หม่อม. เด็กปัญญาเลิศ. กรุงเทพฯ : ปาณยา, 2531.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ. ทัศนคติ การจัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย. กรุงเทพฯ :

ไทยวัฒนาพานิช, 2520.

ประสาธ บัณเฑียร. ความสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ในวิชาวิทยาศาสตร์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และการคิดแบบอเนกนัย. ปรินทูปนพันธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2516. อัครสำเนา.

ประสาธ อิศรปริดา. จิตวิทยาการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : กราฟิควาร์ด,

2522.

ผดุง อารยะวิญญู. การศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ. ม.ป.ท., 2531.

_____. การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : บรรณกิจแหวกดั่ง,

2533.

พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 2.

กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร, 2531.

- ภูงศ์ เลาสศิริวงศ์. การเปรียบเทียบปัญหาในการปรับตัวและแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่ศึกษาในระบบโรงเรียนและกึ่งระบบโรงเรียน.
ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2535. อัดสำเนา.
- เมธี ไพธิพัฒน์. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และ
ความซื่อสัตย์ของเด็กไทย. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523. อัดสำเนา.
- ศรียา นิยมธรรม. การวัดและประเมินผลกลุ่มวิชาเตรียมประสบการณ์หน่วยที่ 8 - 15.
นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2535.
- _____. เด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถเฉพาะทาง. กรุงเทพฯ : ภาควิชา
การศึกษาพิเศษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2535. อัดสำเนา.
- _____. การพัฒนาและส่งเสริมความเก่งของลูกรัก. กรุงเทพฯ : เจริญวิทยการพิมพ์,
2530.
- สัทธ บิระบุตร. "ความสำคัญและความจำเป็นของการพัฒนาความเก่งของลูก,"
นิตยสารรักลูก. หนังสือจากการสัมมนาอันดับที่ 5 การพัฒนาและส่งเสริมความเก่ง
ของลูกรัก. กรุงเทพฯ : แพลนพับลิชชิ่ง, 2530.
- สมศักดิ์ สุนทรสุข. การศึกษาผลการสอนแบบสืบสวนสอบสวนที่มีต่อความถนัดแบบสืบสวน
สอบสวน ผลสัมฤทธิ์ทางโรงเรียน และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม.
กรุงเทพฯ : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2515. อัดสำเนา.
- สุนทร โคตรบรรเทา. ครูสอนเด็กเก่ง. กรุงเทพฯ : ปากยา, 2530.
- สุปราณี สนวิรัตน์. จิตวิทยาเด็กพิเศษ. กรุงเทพฯ : คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, ม.ป.ป. อัดสำเนา.

อารี ริงลิ้นท์. การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2529.

_____. ความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ ; ข้าวฟ่าง, 2532.

อุษณีย์ โพธิ์สุข. "จัดการศึกษาอย่างไรให้เด็กเก่ง," ใน เอกสารประกอบการอบรมเชิง
ปฏิบัติการเรื่องการพัฒนาความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ของ
เด็กและเยาวชน. หน้า 48 - 59. กรุงเทพฯ : มูลนิธิส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.

_____. "นิยามของเด็กปัญญาเลิศ," ใน เอกสารประกอบการประชุมวิชาการทาง
คณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2536. อัดสำเนา.

อัญชลี สารวิริยะ. "เด็กปัญญาเลิศ และเด็กสามารถพิเศษ," ศึกษาศาสตร์. 14(12) :
69 - 79 ; มิถุนายน - ตุลาคม 2533.

Abraham, W. Commonsense about the Gifted Children. New York :
Harper & Brothers Publishers, 1958.

Atkinson, John W. Motive in Fantasy, Action and Society. New Delhi :
Affiliaed East - West Press, PVT, Ltd., 1966.

Bloom, B.S. and others. Taxonomy of Education Objectives : The
Classification of Educational Goals - Handbook I, Cognitive
Domain. New York : David Mckay, 1956.

Crandull, Vaughn J. "Achievement," in Child Psychology. The Sixty
Second Yearbook of the National Society for the Study of
Education. Part I., Chicago : University of Chicago Press,
1963.

Cronbach, Lee Joseph. Essentials of Psychological Testing. 3rd ed.
New York : Harper and Row, 1972.

- Fleigler, L.A. and C.F.Bish. Gifted and Talented. Review of Educational Research, 1959.
- Fox, Robert B. "The Relationship of Achievement Motive to Sex, Achievement Intelligence, Social - Economic Status and Level of Educational Aspiration for and Eight Grade Group," Dissertation abstract International. 30(4) : 1330 - 1332 A; October, 1969.
- Guilford, J.P. Personality. New York : McGraw - Hill, 1959.
- Herman, Herbert J.M. "A Questionnaire Measure of Achievement Motivation," Journal of Applied Psychology. 54 : 253-363 ; August, 1966.
- Lucito, J. Leonard. "Gifted Children," in Exceptional Children in the School. 179 - 237. Holt Rinehart and Winston, 1963.
- Marland, S.P. (Submitter). Education of the Gifted and Talented. Washington, D.C. : U.S. Office of Education, 1972.
- McClelland, David C. "The Achievement Motive," in Motivation and Productivity. Bombay : Sual W. Geller Man, P.B. Taraporevala Sons & Co., Private Ltd., 1961.
- McDavid, John W. and H. Harari. Social Psychology : Individuals Groups, Societies. New York : Harper & Row, 1969.
- Mogan, Antonia Bell. "Critical Factors in the Academic Acceleration of Gifted Children A follow - up Study," Psychological Reports. 5 : 71 - 74; 1957.
- Murray, Edward J. Motivation and Emotion. New Jersey : Prentice Hall, Inc., 1964.
- Pegnato, C.V. and J.W. Birch. "Locating Gifted Children in Junior High School," Exceptional Children. 25 : 300 - 304 ; 1959.

- Prayag Mehta. The Achievement Motive in High School Boys, National Council of Educational Research and Training. 1969.
- Renzulli, J. "Two Approaches to Identification to Gifted Students," Exceptional Children. 43 : 512 - 518 ; 1977.
- Rocper, A. Some Observations About Gifted Preschool Children, Journal of Nursery Education. 18 : 177 - 180 ; 1968.
- Rubenzer, Ron. "Identification and Evaluation Procedures for Gifted an Talented Program," Gifted Child Quarterly. 23(2) : 304 - 317; 1979.
- Schunk, Dale A. "Peer Models and Children's Behavioral Change," Review of Education Research. 57 : 149 ; 1987.
- Shaver, Kelly G. Principle of Social Psychology. Cambridge : Winthrop Publishers, 1977.
- Shell, Leon Gene. "Achievement Motivation in Elementary School Children," Dissertation Abstracts. 29(8) : 2409A ; February, 1967.
- Terman, L.M. and B.H. Oden. The Gifted Child Grows up. Stanford California : Stanford University Press, 1959.
- Voss, Rodney R. "The Effect of Participation in New Games Workshops on Competitive A - Train and Achievement Motivation of Adults," Dissertation Abstracts International. 42(12) : 5057 - A ; 1982.
- Weiner, Bernard. "Attribution Theory Achievement Motivation and The Education Process," Review of Educational Research. 42 : 215 ; Spring, 1972.
- Yamane, Taro. Statistics : An Introductory Analysis. 6th ed. New York : Harper & Row, 1970.

00000000

ตาราง 29 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถาม แรงจูงใจผู้สมัครของผู้บริหารและ
ครูวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	6.78	13	13.08	25	11.20
2	9.04	14	12.29	26	13.66
3	9.61	15	13.23	27	11.25
4	6.99	16	11.70	28	11.96
5	9.67	17	13.05	29	11.58
6	10.60	18	11.89	30	11.25
7	11.74	19	9.90	31	8.18
8	14.45	20	13.36	32	14.06
9	14.07	21	12.59	33	11.70
10	8.97	22	12.80	34	12.29
11	10.13	23	12.31	35	8.01
12	10.24	24	13.44		

ตาราง 30 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับ

เด็กปัญญาเลิศด้านหลักสูตรของผู้บริหารและครูวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	7.15	12	12.09
2	7.51	13	13.54
3	7.79	14	14.47
4	8.54	15	9.29
5	13.11	16	12.70
6	9.92	17	9.13
7	11.64	18	4.59
8	10.49	19	12.43
9	12.32	20	14.49
10	2.91	21	13.82
11	10.22	22	12.12

ตาราง 31 แสดงค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับ
เด็กปัญญาเลิศด้านโปรแกรมการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศของผู้บริหารและ
ครูวิชาการในโรงเรียนประถมศึกษา

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1	12.54	12	9.20
2	8.82	13	3.99
3	10.34	14	15.39
4	15.70	15	8.08
5	10.57	16	18.50
6	8.42	17	3.45
7	11.07	18	2.80
8	12.16	19	12.80
9	9.87	20	9.79
10	12.00	21	11.96
11	10.22		

แบบสอบถามเรื่อง

แนวโน้มในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ของผู้บริหารและครูวิชาการ

ในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

แบบสอบถามทั้งหมดมี 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

1. ตำแหน่ง

() ผู้บริหารโรงเรียน () ครูวิชาการโรงเรียน

2. เพศ

() ชาย () หญิง

3. อายุ

() ต่ำกว่า 40 ปี

() อายุ 41 - 50 ปี

() 51 ปีขึ้นไป

4. ระดับการศึกษา

() ต่ำกว่าปริญญาตรี () ปริญญาตรีขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย / ลงในช่องทางขวามือที่ตรงกับความรู้สึกของท่าน

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ถ้ามีโอกาสเลือกงานได้แล้วข้าพเจ้า จะเลือกงานที่ตนเองสามารถทำได้ สำเร็จ					
2. เพื่อน ๆ คิดว่าข้าพเจ้าเป็นคนที่มี ความรับผิดชอบสูง					
3. เพื่อน ๆ คิดว่าข้าพเจ้าเป็นคนขยัน ทำงาน					
4. ข้าพเจ้าเชื่อว่า "ความพยายามอยู่ ที่ไหนความสำเร็จอยู่ที่นั่น"					
5. เมื่อข้าพเจ้าได้รับความล้มเหลวใน การทำงาน ข้าพเจ้าจะทำงานนั้น ต่อไปไม่ทอดทิ้ง					
6. เมื่อได้รับมอบหมายให้ทำงานใด ๆ ข้าพเจ้าจะทำอย่างเต็มความสามารถ					
7. ข้าพเจ้าฝากอนาคตของตนเองไว้กับ ความสำเร็จในการทำงาน					
8. ข้าพเจ้าชอบทำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นความ คิดริเริ่มของตนเอง					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9. เมื่อทำงานง่าย ๆ เสร็จแล้ว ข้าพเจ้าอยากจะทำงานที่ยาก ๆ ขึ้น ไม่อีก					
10. ข้าพเจ้าคิดว่าความอดทนเป็นสิ่งสำคัญ มากที่จะนำไปสู่ความสำเร็จในทุก ๆ สิ่ง					
11. ข้าพเจ้าไม่ชอบการทำงาน					
12. ข้าพเจ้ารู้สึกภาคภูมิใจเมื่อทำงาน ยาก ๆ ได้สำเร็จ					
13. เมื่อประสบความล้มเหลวในงาน อย่างหนึ่ง ข้าพเจ้าจะค้นหาวิธีการ ใหม่ ๆ ที่จะทำงานนั้นให้สำเร็จ					
14. ข้าพเจ้าชอบทำงานทุกอย่างด้วย ตนเอง					
15. ข้าพเจ้าบูชาความสำเร็จเป็นชีวิต จิตใจ					
16. การแก้ปัญหาด้วยตนเองนั้น ข้าพเจ้า ถือว่าเป็นสิ่งที่มีความค่ามากที่สุด					
17. ข้าพเจ้าปรับปรุงตนเองให้เก่งขึ้น เรื่อย ๆ ขณะเล่นกีฬา					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
18. ข้าพเจ้าจะตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจนกว่าจะสำเร็จ แม้ว่างานนั้นจะน่าเบื่อหน่าย					
19. ข้าพเจ้าชอบที่จะเป็นหัวหน้ามากกว่าเป็นลูกน้อง					
20. ข้าพเจ้ารู้สึกที่ตนเองเป็นคนที่ตั้งความหวังไว้สูง					
21. ข้าพเจ้าไม่อยากจะรับผิดชอบในการเป็นผู้นำ					
22. ข้าพเจ้าปรารถนาอย่างยิ่งที่จะทำงานยาก ๆ ให้สำเร็จ					
23. ข้าพเจ้าไม่ปรารถนารางวัลหรือชื่อเสียงมากไปกว่าความสำเร็จของงาน					
24. ข้าพเจ้าสามารถควบคุมตัวเองได้เพื่อความสำเร็จในวันข้างหน้า					
25. ข้าพเจ้าเห็นตัวอย่างยิ่งกับคำกล่าวที่ว่า "เวลาเป็นเงินเป็นทอง"					
26. ข้าพเจ้าจะทำงานอย่างหนัก เพราะต้องการให้งานสำเร็จมากกว่าที่จะกลัวว่ามันจะล้มเหลว					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
27. ข้าพเจ้าเห็นด้วยกับการต่อสู้เพื่อให้ ได้รับความสำเร็จ					
28. ข้าพเจ้าคิดเสมอว่า อนาคตของ ตนเองขึ้นอยู่กับความสำเร็จในการ ทำงาน					
29. ข้าพเจ้าเป็นคนที่มีความเชื่อมั่นใน ความสามารถของตนเอง					
30. ข้าพเจ้าเชื่อว่าความสำเร็จของงาน มีค่ามาก					
31. สิ่งที่ข้าพเจ้าคิดว่าน่ากลัวมากคือ "ความล้มเหลวของการทำงาน"					
32. ข้าพเจ้าจะใช้เวลาทำงานนั้นมาก ยิ่งขึ้นเมื่องานนั้นเป็นปัญหาที่แก้ยาก					
33. ข้าพเจ้าชอบทำงานที่ต้องใช้ความ รับผิดชอบสูง					
34. ข้าพเจ้าอยากมีชีวิตอยู่อย่างสบาย ๆ โดยไม่ต้องทำงานใด ๆ เลย					
35. ข้าพเจ้ายกย่องคนที่ได้เข้าไปสู่ ตำแหน่งสูง ในชีวิตได้					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้มีความมุ่งหมายเพื่อจะศึกษาทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็ก

เด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 คำน คือ ด้านหลักสูตร

และด้านการจัดโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ โดยขีดเครื่องหมาย /

ในช่องที่ตรงกับตัวของท่านเพียงคำถามเดียว

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>ด้านหลักสูตร</u>					
<u>องค์ประกอบทางด้านความรู้เชิงประเมินค่า</u>					
1. เด็กปัญญาเลิศมักจะเห็นแก่ตัวเข้ากับคนอื่นไม่ได้.....					
2. การจัดหลักสูตรพิเศษเฉพาะด้านให้เด็กปัญญาเลิศและเด็กที่มีความสามารถพิเศษเป็นสิ่งที่สมประโยชน์.....					
3. ควรจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์อันจะผลดีกับเด็ก.....					
4. หลักสูตรที่ดีสามารถส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทั้งกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา...					
5. เนื้อหาที่จัดในหลักสูตรกว้างขวางลึกซึ้งเหมาะสมกับความสามารถและศักยภาพของเด็ก.....					
6. หลักสูตรที่ดีต้องมีความยืดหยุ่นเพื่อความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน.....					

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>องค์ประกอบด้านความรู้ลึก</u>					
7. ข้าพเจ้าชอบกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่ทำท่าย ให้เด็กพัฒนาด้านความคิดขั้นสูงกว่าปกติ.....					
8. ข้าพเจ้ารู้สึกยินดีกับหลักสูตรที่ส่งเสริม ให้เด็กพัฒนาความคิดริเริ่มสร้างสรรค์.....					
9. ข้าพเจ้าพอใจกับหลักสูตรที่มีหลายรูปแบบ เพราะจะได้สนองความต้องการของเด็ก แต่ละคนได้.....					
10. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าหลักสูตรปัจจุบันยังไม่ ส่งเสริมกระบวนการพัฒนาทางสติปัญญา ขั้นสูงสำหรับเด็ก.....					
11. ข้าพเจ้าชอบหลักสูตรที่ส่งเสริมให้เด็ก รู้จักแสวงหาความรู้ตามวิธีทาง วิทยาศาสตร์.....					
12. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจกับหลักสูตรที่จัดเนื้อหา และวิธีการเสนอเนื้อหาได้สอดคล้องกับ ความต้องการ ความสนใจและความสามารถ ของเด็ก.....					

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13. ข้าพเจ้าชอบหลักสูตรการเรียนการสอน ที่ลดความซ้ำซ้อนของเนื้อหาให้น้อยลงตาม ความสามารถของเด็ก.....					
14. ข้าพเจ้าชอบสื่อการเรียนการสอนที่ส่งเสริม ทั้งกิจกรรมรายบุคคลและกิจกรรมกลุ่ม..... <u>องค์ประกอบด้านแนวโน้มที่จะกระทำผิดกรรม</u>					
15. ข้าพเจ้าให้การสนับสนุนเกี่ยวกับโครงการ พัฒนาและส่งเสริมผู้ที่มีความสามารถพิเศษ เฉพาะด้าน เช่น ดนตรี กีฬา.....					
16. ข้าพเจ้าจัดหลักสูตรสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ให้สามารถส่งเสริมและพัฒนาความแตกต่าง ทางสติปัญญาของเด็กแต่ละคนได้.....					
17. ข้าพเจ้าสามารถที่จะหาแหล่งทุนมาสนับสนุน และส่งเสริมเด็กปัญญาเลิศได้.....					
18. ข้าพเจ้าเชิญวิทยากรมาให้ความรู้เกี่ยวกับ การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ในโรงเรียนอยู่เสมอ.....					
19. ข้าพเจ้าวางแผนนโยบายการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศไว้ล่วงหน้าก่อนเปิดเทอม ทุกครั้ง.....					

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
20. หลักสูตรปัจจุบัน ได้เปิดโอกาสให้เด็กศึกษา ค้นคว้าด้วยตนเองอยู่เสมอ.....					
21. หลักสูตรปัจจุบันสามารถส่งเสริมกระบวนการ พัฒนาทางสติปัญญาชั้นสูงสำหรับเด็ก.....					
22. ข้าพเจ้าพยายามจัดสื่อการเรียนการสอนให้ ตรงกับกิจกรรมและเนื้อหาวิชาที่สอน.....					
<u>ด้านโปรแกรมการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ</u>					
<u>องค์ประกอบด้านความรู้เชิงประเมินค่า</u>					
1. การข้ามชั้นเรียนเป็นผลดีกับเด็กปัญญาเลิศ...					
2. การรับเด็กปัญญาเลิศเข้าเรียนในโรงเรียน ก่อนเกณฑ์ เป็นผลดีกับเด็ก.....					
3. การคัดแยกเด็กเก่งให้เรียนในชั้นสูงขึ้น ในบางวิชานั้นว่าเป็นผลดีต่อเด็ก.....					
4. โปรแกรมแนะแนวไม่มีประโยชน์สำหรับเด็ก ปัญญาเลิศ.....					
5. เด็กปัญญาเลิศจะปรับตัวยากเมื่อต้องไป เรียนร่วมกับเด็กปกติ.....					
6. การสอนเด็กปัญญาเลิศควรคำนึงถึง ความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นสำคัญ.....					

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7. ควรจัดโปรแกรมพิเศษในด้านอื่นให้เด็ก ปัญญาเลิศเมื่อทำงานที่ได้รับมอบหมาย เสร็จแล้วเป็นการจัดความเบี่ยงเบน.....					
8. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเดิม ดีอยู่แล้ว เพียงแต่ครูให้ความสนใจและ สนับสนุนเด็กเก่งมากยิ่งขึ้นก็พอ.....					
<u>องค์ประกอบด้านความรู้ลึก</u>					
9. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจที่ครูจัดสภาพแวดล้อม ในห้องเรียนให้เอื้อต่อเด็กในการแสดงออก..					
10. ข้าพเจ้าไม่ชอบที่ผู้ปกครองมีส่วนร่วมใน การจัดการศึกษาของลูก.....					
11. ข้าพเจ้าเห็นด้วยในการจัดครูเข้าสอน ประจำวิชาหรือประจำกลุ่มสำหรับเด็ก ปัญญาเลิศ ควรคำนึงถึงความสามารถ และความสนใจด้วย.....					
12. ข้าพเจ้ารู้สึกว่าเด็กปัญญาเลิศควรได้เรียน กับครูที่มีอาวุโสและมีความรู้สูง.....					
13. ข้าพเจ้ารู้สึกว่า การข้ามชั้นเรียนทำให้เด็ก เรียนไม่ทันเพื่อนในชั้นเดียวกัน.....					
14. ข้าพเจ้าพอใจที่ครูจัดทำโครงการกิจกรรม พิเศษ หรือทัศนศึกษาตามความสนใจของเด็ก.....					

ทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
องค์ประกอบด้านแนวโน้มนโยบายที่จะกระทำพฤติกรรม					
15. ครูจำเป็นต้องทราบทักษะพื้นฐานของเด็ก โดยการทดสอบก่อนที่จะเริ่มบทเรียนใหม่....					
16. ไม่จำเป็นต้องทราบทักษะพื้นฐานของ เด็กก่อนเพราะจะทำให้เกิดการแตกแยก กันภายในกลุ่ม.....					
17. โรงเรียนข้าพเจ้าไม่มีบุคลากรช่วยเหลือ ในการจัดโปรแกรมพิเศษสำหรับเด็กเก่ง เพิ่มเติมจากหลักสูตร.....					
18. มีหน่วยงานเอกชนสนับสนุนด้านงบประมาณ ให้จัดโปรแกรมพิเศษสำหรับเด็กเก่งเพิ่มเติม จากหลักสูตรให้ลึกซึ้งและเข้มข้น.....					
19. แนะนำให้ครูประจำวิชาให้มีการสอนเสริม การเรียนในเรื่องที่เป็นความสนใจของเด็ก..					
20. ครูคอยแนะนำช่วยเหลือเด็กให้ทำงานร่วมกับ ผู้อื่นทั้งในและนอกโรงเรียนในด้านที่เข สนใจเป็นพิเศษ.....					
21. ให้การสนับสนุนในการจัดการเรียนการสอน เด็กปัญญาเลิศที่เป็นแม่บทจากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องและควรทำอย่างต่อเนื่อง.....					

รายชื่อโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง (216)

ขนาดของโรงเรียน	รายชื่อโรงเรียน
ขนาดใหญ่	1. โรงเรียนสมถวิล 2. โรงเรียนโรจน์เสวีอนุสรณ์ 3. โรงเรียนอรรณวิทย์ 4. โรงเรียนเกษมพิทยา 5. โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม 6. โรงเรียนเซนต์หลุยส์ศึกษา 7. โรงเรียนสตรีทัดสิงห์เสนี 8. โรงเรียนอาทรศึกษา 9. โรงเรียนอัสสัมชัญคอนแวนต์ 10. โรงเรียนบำรุงอิสลามวิทยา 11. โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย 12. โรงเรียนผดุงดรุณี 13. โรงเรียนช่างตากวู้สคอนแวนต์ 14. โรงเรียนวัฒนะศึกษา 15. โรงเรียนราชินีบน 16. โรงเรียนช่างอากาศบำรุง 17. โรงเรียนโยนออฟอาร์ค 18. โรงเรียนเซนต์คาเบรียล 19. โรงเรียนเซนต์ฟรังซิสเซเวียร์

อันดับของ โรงเรียน	รายชื่อโรงเรียน
	20. โรงเรียนเพ็ญสมิทธิ์ 21. โรงเรียนอุดมศึกษา 22. โรงเรียนถนนอมไพวิทยา 23. โรงเรียนเบญจมิตร 24. โรงเรียนพร้อมมิตรวิทยา 25. โรงเรียนเทพล้มฤทธิ์วิทยา 26. โรงเรียนทรงวิทยศึกษา 27. โรงเรียนวรรณะวิทย 28. โรงเรียนปราโมชวิทยารามอินทรา 29. โรงเรียนเพชรวุฒวิทยา 30. โรงเรียนเซนต์จอห์น 31. โรงเรียนสตรีเซนต์จอห์น 32. โรงเรียนประเทืองทิพย์วิทยา 33. โรงเรียนสมิทธิโชติ 34. โรงเรียนประชาชื่นวัฒนา 35. โรงเรียนพระมารดานิจจานุเคราะห์ 36. โรงเรียนเรวดี 37. โรงเรียนสวนบัว 38. โรงเรียนรุจิเสวี 39. โรงเรียนมาแตร์เดอีวิทยาลัย

ขนาดของโรงเรียน	รายชื่อโรงเรียน
	40. โรงเรียนพระมหาไถ่ศึกษา 41. โรงเรียนราชินี 42. โรงเรียนศรีวิกรม์ 43. โรงเรียนวัฒนาวิทยาลัย 44. โรงเรียนพระหฤทัยคอนแวนต์ 45. โรงเรียนวชิรวิทย์ 46. โรงเรียนพรหมวิทยพัฒนาเวสต์ 47. โรงเรียนคริสธรรมศึกษา 48. โรงเรียนพนาลัยวิทยาลัย แผนกสามัญ 49. โรงเรียนพระแม่มาลีราชาย 50. โรงเรียนพระแม่มาลี 51. โรงเรียนवासुเทวี 52. โรงเรียนไตรรัตน์ศึกษา 53. โรงเรียนสารสาสน์พิทยา 54. โรงเรียนทวีวัฒนา 55. โรงเรียนโกศลวิทยา 56. โรงเรียนพร้อมพรรณวิทยา 57. โรงเรียนแม่พระฟาติมา 58. โรงเรียนดลวิทยา 59. โรงเรียนครูดพิทยา

ขนาดของ โรงเรียน	รายชื่อโรงเรียน
	60. โรงเรียนเซมะสิริอนุสรณ์ 61. โรงเรียนบางยี่ขันสงเคราะห์ 62. โรงเรียนคณะเกษมศึกษา 63. โรงเรียนพัฒนวิทย์ 64. โรงเรียนนิมลวิทย์ 65. โรงเรียนมารदानุเคราะห์ 66. โรงเรียนบางอ้อศึกษา 67. โรงเรียนบูรณวิทย์ 68. โรงเรียนทิวไผ่งาม 69. โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี 70. โรงเรียนสุรกุลพิทย 71. โรงเรียนอำนวยการศิลป์ธนบุรี 72. โรงเรียนภาษาอนุสรณ์บางแค 73. โรงเรียนชาญกิจวิทยา 74. โรงเรียนสุภาคมวิทยา 75. โรงเรียนผดุงศิษย์พิทยา 76. โรงเรียนบุญพัฒนาศึกษา 77. โรงเรียนกรุงเทพศึกษา 78. โรงเรียนพิริยะ โยธิน 79. โรงเรียนบางโพศึกษา

ขนาดของโรงเรียน	รายชื่อโรงเรียน
ขนาดกลาง	80. โรงเรียนส่งเสริมวิทยา 61. โรงเรียนพรศรีพิทยาคมโพ 1. โรงเรียนกันตบุตรพร้อมพงศ์ 2. โรงเรียนสรรพาวุธวิทยา 3. โรงเรียนวัดนาศึกษา 4. โรงเรียนสถานรศึกษา 5. โรงเรียนพระแม่มาวีพระโชนง 6. โรงเรียนแสงหิรัญ 7. โรงเรียนไทยประสาธวิทยา 8. โรงเรียนมารีสวรรค์ 9. โรงเรียนน้ำชลชนานุกุล 10. โรงเรียนพรประสาธวิทยา 11. โรงเรียนประจักษ์วิทยา 12. โรงเรียนแสงอรุณ 13. โรงเรียนตรุษวิทย์วิทยา 14. โรงเรียนอานวยศิลป์ศึกษา 15. โรงเรียนวชิราวุธวิทยาลัย 16. โรงเรียนจิตรลดา 17. โรงเรียนอัมพวันศึกษา 18. โรงเรียน ทบอ.สื่อสารสงเคราะห์

ขนาดของ โรงเรียน	รายชื่อโรงเรียน
	19. โรงเรียนสตรีเนติศึกษา 20. โรงเรียนพันธะศึกษา 21. โรงเรียนเศรษฐบุตรอุปถัมภ์ 22. โรงเรียนโมกษานุสรณ์ 23. โรงเรียนบางกอกศึกษา 24. โรงเรียนกาญจนาภิเษก 25. โรงเรียนกันตะบุตร 26. โรงเรียนเชจรโรจน์วิทยา 27. โรงเรียนแสงสุพรรณ 28. โรงเรียนโรจน์มิตร 29. โรงเรียนสมิทธิพงษ์ 30. โรงเรียนวิชัยวิทยา 31. โรงเรียนแม่พระประจักษ์ 32. โรงเรียนจารุวัฒนานุกุล 33. โรงเรียนไผ่อุดมศึกษา 34. โรงเรียนวรบุตรวิทยา 35. โรงเรียนนิเวศน์วารินทร์ 36. โรงเรียนเจริญวิทยศึกษา 37. โรงเรียนสมิตลันต์ 38. โรงเรียนนิธิปวิทยา

ขนาดของโรงเรียน	รายชื่อโรงเรียน
	39. โรงเรียนสัตบุศย์บำรุง 40. โรงเรียนสตรีประทีปวิทย 41. โรงเรียนปทุมวิทย 42. โรงเรียนบริบูรณ์วิทยา 43. โรงเรียนพระแม่สงเคราะห์ 44. โรงเรียนสารสาสน์พัฒนา 45. โรงเรียนสตรีวรรณ 46. โรงเรียนอัมพรไพศาล 47. โรงเรียนสตรีจำนงค์วิทยา 48. โรงเรียนกอบวิทยา 49. โรงเรียนอำนวยการวิทยา
ขนาดเล็ก	1. โรงเรียนบพิตรวิทยา 2. โรงเรียนพนัสนิคม 3. โรงเรียนนวลวรรณศึกษา 4. โรงเรียนสวนนันทวรรณ 5. โรงเรียนรุ่งเรืองวิทยา 6. โรงเรียนลาซาล 7. โรงเรียนวังเต็ก 8. โรงเรียนวิริยาลัย 9. โรงเรียนจำรูญวิทยา

ขนาดของโรงเรียน	รายชื่อโรงเรียน
	10. โรงเรียนสุรียานุสรณ์ 11. โรงเรียนบำรุงอนุชนวิทยา 12. โรงเรียนบำรุงศึกษา 13. โรงเรียนนิพัทธ์วิทยา 14. โรงเรียนศุภวิทย์ 15. โรงเรียนรักษ์วิทยา 16. โรงเรียนกาญจนาวิทยา 17. โรงเรียนกัลยาณุเคราะห์ 18. โรงเรียนบำรุงอิสลามวิทยา 19. โรงเรียนสัจจวิทยา 20. โรงเรียนศรีธรรมวิทยา 21. โรงเรียนสาธิตนันทศึกษา 22. โรงเรียนกุหลาบวิทยา 23. โรงเรียนมังคละศึกษา 24. โรงเรียนจารุศิลป์ 25. โรงเรียนศิริรักษ์วิทยา 26. โรงเรียนฤดีศึกษา 27. โรงเรียนวชิรานุบาล 28. โรงเรียนอำนวยการวงศ์วิทยา 29. โรงเรียนผดุงประชาศึกษา

ขนาดของ โรงเรียน	รายชื่อโรงเรียน
	30. โรงเรียนราชวัดวิทยา 31. โรงเรียนพรสัมพันธ์ 32. โรงเรียนนันทนศึกษา 33. โรงเรียนศรีตรุด 34. โรงเรียนแก้ววิทยา 35. โรงเรียนแจ่มศึกษา แผนกประถม 36. โรงเรียนหัวหมากวิทยา 37. โรงเรียนลวิกุลวิทยา 38. โรงเรียนเลิศพัฒนศึกษา 39. โรงเรียนศิริสุขวิทยา 40. โรงเรียนปัญญาวิทยา 41. โรงเรียนฤกษ์บุตร 42. โรงเรียนจักรวิทยา 43. โรงเรียนสมรรถภาพวิทยา 44. โรงเรียนเมตตาวิทยา 45. โรงเรียนระบือศึกษา 46. โรงเรียนจินตานุกุล 47. โรงเรียนชนศิลป์ 48. โรงเรียนเอี่ยมพานิชวิทยา 49. โรงเรียนประสาธพิทยา

ขนาดของ โรงเรียน	รายชื่อ โรงเรียน
	50. โรงเรียนศรีอนุบาล 51. โรงเรียนดวงวิภา 52. โรงเรียนบุญฤดี 53. โรงเรียนลาดพร้าววิทยา 54. โรงเรียนฤทธิไกรศึกษา 55. โรงเรียนกัลยาวิทย์ 56. โรงเรียนเทพเสนานุสรณ์ 57. โรงเรียนจันทราวิชา 58. โรงเรียนพิมานวิทย์ 59. โรงเรียนสมสงวน 60. โรงเรียนถาวรวิทยา 61. โรงเรียนสิริเทพ 62. โรงเรียนชาญวิทยา 63. โรงเรียนสมฤทัย 64. โรงเรียนจำนงค์วิทยา 65. โรงเรียนรังษีวิทยา 66. โรงเรียนจำนงพิทยา 67. โรงเรียนกุลมาศวิทยา 68. โรงเรียนประไพพัฒน์ 69. โรงเรียนจินดาพงศ์

ขนาดของโรงเรียน	รายชื่อโรงเรียน
	70. โรงเรียนปิยะจิตวิทยา 71. โรงเรียนมักคัฏวิทยา 72. โรงเรียนแสงทอง 73. โรงเรียนธรรมภักษ์ 74. โรงเรียนวัฒนาธีรดิษฐ์ 75. โรงเรียนสนธิศึกษา 76. โรงเรียนเทพกาญจนา 77. โรงเรียนเฉลิมรัตนบุรี 78. โรงเรียนดิลกศึกษา 79. โรงเรียนนุญเยาจารย์ 80. โรงเรียนสุรวิทยา 81. โรงเรียนอนุชนบางกอกน้อย 82. โรงเรียนอานันท์วิทยา 83. โรงเรียนศุภวรรณ 84. โรงเรียนภาวนาวิทยา 85. โรงเรียนศิษย์วัฒนา 86. โรงเรียนพรนิมิตร

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ สลิตา

นามสกุล เหล่าพานิช

ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน

ผู้รับใบอนุญาตและผู้จัดการโรงเรียนพิมานวิทย์

ผู้พิพากษาสมทบศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง

ประธานคณะกรรมการประสานงานเยาวชน

อาสาสมัครแห่งประเทศไทย

รองประธานสหกรณ์ออมทรัพย์ผู้บริหารโรงเรียน

เอกชน

วิเทศสัมพันธ์ สมาคมครูโรงเรียนราษฎร์แห่ง

ประเทศไทย

สถานที่ทำงานปัจจุบัน

โรงเรียนพิมานวิทย์ กรุงเทพมหานคร

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2524

ประโยคพิเศษครูมัธยม จากกระทรวงศึกษาธิการ

พ.ศ. 2526

ปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต จาก วิทยาลัยครูจันทบุรี

พ.ศ. 2538

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษาพิเศษ

สาขาพัฒนาเลิศ) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจส่วนบุคคลลักษณะทางชีวสังคมและทัศนคติต่อ

การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศในโรงเรียนประถมศึกษา

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ในเขตกรุงเทพมหานคร

บทคัดย่อ

ของ

ฉลิดา เหล่าพานิช

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการศึกษาพิเศษ

พฤษภาคม 2538

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ กับทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ และศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ชีวสังคมกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศ ของผู้บริหารและครูวิชาการ ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร

กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้บริหารและครูวิชาการ 427 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และทัศนคติต่อการจัดการศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบสองทาง

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผู้บริหารและครูวิชาการมีทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมอยู่ในเกณฑ์มาก
2. พบความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของผู้บริหารและครูวิชาการ กับทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดยส่วนรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ไม่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรชีวสังคม (เพศ อายุ และระดับการศึกษา) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับทัศนคติต่อการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและโดย ส่วนรวมของผู้บริหาร ครูวิชาการ และกลุ่มรวม ยกเว้นกลุ่มผู้บริหารที่พบปฏิสัมพันธ์ระหว่าง เพศ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ทัศนคติต่อการจัดการศึกษา สำหรับเด็กปัญญาเลิศทั้งรายด้านและ โดยส่วนรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

THE RELATIONSHIPS BETWEEN ACHIEVEMENT MOTIVATION, BIODATA
AND ATTITUDE TOWARDS EDUCATION PROGRAMS FOR THE GIFTED
CHILDREN IN PRIMARY SCHOOLS UNDER JURISDICTION
OF PRIVATE EDUCATION COMMISSION IN BANGKOK

AN ABSTRACT

BY

LALITA LAOPANICH

Presented in Partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Special Education
at Srinakharinwirot University
May 1995

The purpose of this study was to find out the correlation of achievement motivation between attitude educational programmes for gifted children and interaction of biodata and achievement motivation effect to the educational administrator, academic teacher's attitude in the primary school under the office of board of education in private schools at Bangkok.

The subjects consisted of 427 educational administrators and academic teachers. The instrument used for achievement motivation and attitude data was the questionnaire. Statistics used for data analyzing were percentage, means, standard deviation, correlation coefficient and two-ways ANOVA.

The research findings were as follows :

1. Administrators and academic teachers have attitude toward educational programmes for gifted children in as a whole and in each aspect were high.
2. The correlation is in the positive (plus +) between administrators' achievement motivation, academic teachers and attitude that effect toward educational programmes for gifted children in as a whole and in each aspect were significantly different at the
3. There were no interaction between biodata (as classified by gender, age and educational level) achievement motivation and attitude toward educational programmes for gifted children in as a whole and in each aspect.

There's except in administrators group isn't found interaction between gender, achievement motive and attitude toward educational programmes for gifted children in as a whole and in each aspect were significantly different at the .01.